

ŠKOLNÍ VZDĚLÁVACÍ PROGRAM

Druhá šance

Č.j. CJ_KGYMP8 00961/2017

Koordinátor: PhDr. Jaroslava Kuchařová

1	Identifikační údaje.....	4
1.1	Název ŠVP.....	4
1.2	Vzdělávací program.....	4
1.3	Předkladatel	4
1.4	Zřizovatel.....	4
1.5	Platnost dokumentu	4
2	Charakteristika školy	6
2.1	Velikost školy.....	6
2.2	Umístění školy.....	6
2.3	Charakteristika žáků.....	6
2.4	Podmínky a vybavení školy	7
2.5	Charakteristika pedagogického sboru.....	7
2.6	Dlouhodobé projekty	8
2.7	Mezinárodní spolupráce	8
2.8	Formy spolupráce se zákonnými zástupci a dalšími sociálními partnery	8
2.9	Spolupráce s dalšími institucemi.....	8
3	Charakteristika ŠVP	9
3.1	Zaměření školy	9
3.2	Profil absolventa	9
3.3	Organizace přijímacího řízení.....	10
3.4	Organizace maturitní zkoušky.....	10
3.5	Výchovné a vzdělávací strategie	11
3.6	Zabezpečení výuky žáků se speciálními vzdělávacími potřebami.....	13
3.7	Zabezpečení výuky žáků mimořádně nadaných	14
3.8	Začlenění průřezových témat	15
4	Učební plán	18
4.1	Týdenní dotace - přehled	18
4.1.1	Poznámky k učebnímu plánu	19
4.2	Celkové dotace - přehled	20
5	Učební osnovy.....	21
5.1	Český jazyk a literatura	21
5.2	Anglický jazyk	36
5.3	Německý jazyk	45
5.4	Ruský jazyk	54
5.5	Matematika.....	63
5.6	Fyzika.....	75
5.7	Chemie	82
5.8	Biologie.....	93
5.9	Zeměpis.....	103
5.10	Základy společenských věd	112

5.11	Dějepis.....	126
5.12	Informatika.....	141
5.13	Volitelný předmět	147
5.14	Volitelný předmět 2	148
6	Hodnocení žáků a autoevaluace školy	150
6.1	Pravidla pro hodnocení žáků.....	150
6.1.1	Způsoby hodnocení.....	150
6.1.2	Kritéria hodnocení.....	150
6.2	Autoevaluace školy	150
6.2.1	Oblasti autoevaluace	150
6.2.2	Cíle a kritéria autoevaluace.....	150
6.2.3	Nástroje autoevaluace	151
6.2.4	Časové rozvržení autoevaluačních činností	151

1 Identifikační údaje

1.1 Název ŠVP

NÁZEV ŠVP: Druhá šance

MOTIVAČNÍ NÁZEV: Každý má právo na druhou šanci

1.2 Vzdělávací program

Vzdělávací program: Čtyřletý vzdělávací program

Forma: Dálková

1.3 Předkladatel

NÁZEV ŠKOLY: Karlínské gymnázium, Praha 8, Pernerova 25

ADRESA ŠKOLY: Pernerova 25, Praha 8, 18600

JMÉNO ŘEDITELE ŠKOLY: RNDr. Petr Viták

KONTAKT: e-mail: gymnazium@gyperner.cz, web: www.gyperner.cz

IČ: 61389064

IZO: 000638218

RED-IZO: 600005968

KOORDINÁTOR TVORBY ŠVP: PhDr. Jaroslava Kuchařová

1.4 Zřizovatel

NÁZEV ZŘIZOVATELE: Hlavní město Praha

ADRESA ZŘIZOVATELE: Mariánské náměstí 2, 11001 Praha 1

1.5 Platnost dokumentu

PLATNOST OD: 1. 9. 2017 pro 1. ročník

2 Charakteristika školy

2.1 Velikost školy

Škola se řadí svým počtem žáků mezi velké školy, specifikem je výuka jak v denní, tak i v dálkové formě studia.

2.2 Umístění školy

Karlínské gymnázium sídlí v Praze 8 - Karlíně, v Pernerově ulici č. 273/25, v těsné blízkosti Karlínského náměstí. Je velmi dobře dopravně přístupné (metro C, B - Florenc a metro B Křižíkova). Budova, v níž škola sídlí, je majetkem Hlavního města Prahy.

V příjemném prostředí nedaleko kostela sv. Cyrila a Metoděje a přilehlého parku se nachází komplex staveb, které sloužily a stále slouží vzdělávání. Jejich historie sahá až do konce 19. století.

Vnitřní prostory čtyřpatrové budovy naší školy mají nezaměnitelnou atmosféru, která vyvolává dojem téměř domácího prostředí.

Počátky realizace gymnaziálního vzdělávání jsou v této budově zaznamenány od roku 1981. Tehdy sem bylo umístěno Gymnázium pro studující při zaměstnání. O deset let později - ve školním roce 1991/92 - tu byla zřízena i forma denního studia.

Tradice nabídky vzdělávání pro široké věkové spektrum je zachována dosud, v podobě čtyřleté denní formy vzdělávání a od školního roku 2017/18 i čtyřleté dálkové formy vzdělávání, která nahrazuje pětiletý cyklus dálkového studia.

Karlínské gymnázium je fakultní školou Přírodovědecké fakulty Univerzity Karlovy.

2.3 Charakteristika žáků

Vzhledem k dominantnímu postavení naší školy v oblasti organizování dálkové formy vzdělávání na gymnáziu zde studují žáci z celé Prahy a Středočeského kraje, ale často se setkáváme i se žáky z různých částí celé republiky.

Školu navštěvuje 0 – 5 % žáků cizích státních příslušníků. Škola se nezabývá integrací žáků s tělesným handicapem.

Na škole se mohou vzdělávat i cizinci.

2.4 Podmínky a vybavení školy

Uspořádání školy je úplná škola.

Žáci denní formy studia mají k dispozici zařízení školního stravování, žáci dálkové formy vzdělávání se vzhledem k časovým možnostem - tj. začátku vyučovací doby - ve školní jídelně nestravují.

Vyučování probíhá v českém jazyce, na škole se povinně vyučuje jazyk anglický, jako druhý cizí jazyk škola nabízí výuku jazyka ruského nebo německého.

Celá škola je umístěna v jedné čtyřpatrové budově, jejíž součástí je právě školní jídelna a fit centrum s posilovnou, gymnastickým sálkem a kompletním sociálním zázemím.

Bezbarierový přístup není zajištěn.

Škola disponuje odbornými učebnami zřízenými pro výuku cizích jazyků, fyziky, hudební výchovy, chemie, ICT, výtvarné výchovy, zeměpisu. Škola má k dispozici bohatě vybavené sbírky pomůcek pro jednotlivé předměty, sbírky jsou pravidelně doplňovány.

9 učeben ze 14 má kapacitu větší než 30 míst, jedna učebna s kapacitou 60 míst slouží nejen k výuce, ale i při prezentačních akcích školy.

Škola poskytuje žákům možnost pro připojení k internetu využít 13 pracovních stanic, bezdrátové připojení v celé škole je samozřejmostí.

Škola v následujících oblastech úzce spolupracuje s externími specialisty

literatura a umění

profesní specialisté

protidrogová prevence

věda a výzkum

zdravověda

V oblasti hygieny škola zajišťuje:

pracovní a odpočinkový režim žáků

režim vyučování s ohledem na hygienu

stravovací a pitný režim

prostředí učeben a ostatních prostor školy

ochranu žáků před úrazy

2.5 Charakteristika pedagogického sboru

Na škole působí cca 30 pedagogů, včetně ředitele školy a jeho dvou zástupců. Učitelský sbor je plně kvalifikovaný - tvoří jej jak mladí učitelé, tak zkušení pedagogové.

2.6 Dlouhodobé projekty

Projektová činnost je na naší škole naplňována převážně v denní formě vzdělávání, a to zejména v oblastech prevence proti sociálně-patologickým jevům, v oblasti dobrovolnické a charitativní činnosti, pedagogických praxí, environmentální výchovy, podpory výuky, realizaci studijních poznávacích zájezdů, kulturních a sportovních akcí.

Žáci dálkové formy vzdělávání, jejichž výuka probíhá formou konzultačních hodin jedenkrát týdně v odpoledních hodinách, se aktivně zapojují do dlouhodobé celoškolní akce třídění odpadů.

2.7 Mezinárodní spolupráce

Obvyklý počet studijních výjezdů ve školním roce je 1 až 2. Karlínské gymnázium nespolupracuje dlouhodobě s žádnou konkrétní zahraniční školou. O mezinárodní spolupráci lze hovořit v souvislosti s dlouhodobou tradicí zahraničních poznávacích zájezdů organizovaných převážně v denní formě vzdělávání.

2.8 Formy spolupráce se zákonnými zástupci a dalšími sociálními partnery

V dálkové formě vzdělávání nelze hovořit o tradiční spolupráci mezi rodiči a školou. Přesto ale lze jistou podobu spolupráce konstatovat. Žáci dálkové formy vzdělávání se svými příspěvky podílejí na torbě finančních zdrojů Sdružení rodičů při Karlínském gymnáziu. Výbor sdružení se při tvorbě rozpočtu a přerozdělování finančních prostředků snaží o jejich efektivní využití ve prospěch aktivit žáků, a to i v omezené míře také v případě žáků dálkové formy vzdělávání.

2.9 Spolupráce s dalšími institucemi

Škola spolupracuje s institucemi:

místní a regionální instituce

neziskové organizace

obec/město

sdružení rodičů a přátel školy

střední školy

školská rada

školské poradenské zařízení

3 Charakteristika ŠVP

3.1 Zaměření školy

Zaměření školy:

všeobecné

3.2 Profil absolventa

Při tvorbě ŠVP určeného pro dálkovou formu vzdělávání jsme se zaměřili nejen na obsahovou stránku vzdělávání, ve které se snažíme vybavit naše žáky všeobecnými vědomostmi, jazykovými znalostmi a dovednostmi v ovládání výpočetní techniky, ale také na rozvoj dovedností, při kterých dospělí žáci uplatní již získanou orientaci v běžném životě, získané sociální zkušenosti a upevní svůj hodnotový systém.

Postupné naplňování kompetencí v jednotlivých oblastech vzdělávání je u této formy vzdělávání zaměřeno ve značné míře na rozvoj samostatné práce žáků a podporu celoživotního vzdělávání.

Obsah výsledného profilu našeho absolventa lze sumarizovat do těchto hlavních bodů:

- je schopen aplikovat znalost v praktickém životě, pracovat s informační technikou, je jazykově vybaven a schopen prezentovat sebe i svou práci,
- je vybaven znalostním přehledem, je schopen k němu přistupovat s nadhledem,
- samostatně se vzdělává, chápe význam svého celoživotního vzdělávání pro rozvoj osobního i profesního potenciálu,
- v procesu myšlenkových operací rozezná problém, vytváří hypotézy, kritiky a analýzy jednotlivých variant,
- dokáže analyzovat své vlastní schopnosti a dovednosti a podle nich vymezit a upravit své chování, jednání a životní cíle,
- je schopen pracovat samostatně i v kolektivu a využívá adekvátních komunikačních prostředků,
- porozumí textu, kriticky hodnotí, logicky uvažuje, je schopen obhájit svůj názor, argumentuje,
- je mu vlastní individuální a občanská zodpovědnost, podílí se na ochraně životního prostředí, kulturních a společenských hodnot v mikro i makroregionu,

- je tolerantní k jiným lidem a kulturám a odolný vůči společenským i mediálním tlakům, je schopen být i kritický k názorům druhých,
- zachovává obecné morální principy, je mu vlastní empatie a tolerance, ve společnosti vystupuje kultivovaně,
- chová se informovaně a zodpovědně v krizových situacích, chrání své zdraví a dokáže účinně pomoci druhým,
- orientuje se v tržním prostředí, včetně principu podnikání.

3.3 Organizace přijímacího řízení

Obsah:

Český jazyk a matematika - zkouška je organizovaná státem prostřednictvím Centra pro zjišťování výsledků ve vzdělávání (CZVV).

Forma přijímacího řízení: písemná přijímací zkouška - koná se pouze v prvním kole přijímacího řízení, případná další kola (do naplnění kapacity) může ředitel školy vyhlásit bez přijímací zkoušky

Kritéria přijetí žáka:

Aktuální informace a kritéria přijímacího řízení pro daný školní rok jsou v předepsaných termínech zveřejněny jak v budově školy, tak i prostřednictvím našich webových stránek (www.gyperner.cz).

Pro lepší orientaci uchazečů i zviditelnění školy připravujeme den otevřených dveří pro obě formy vzdělávání současně.

3.4 Organizace maturitní zkoušky

Organizace maturitní zkoušky:

Maturitní zkouška je organizována podle platné legislativy.

Koncepce maturitní zkoušky je stanovena tak, aby bylo možné objektivně a komplexně hodnotit kvalitu vědomostí, dovedností a klíčových kompetencí u žáků odpovídající definovanému Profilu absolventa.

Maturitní zkouška se skládá ze společné a profilové části. Žák získá střední vzdělání s maturitní zkouškou, jestliže úspěšně vykoná obě části maturitní zkoušky.

Zkušební předměty společné části maturitní zkoušky jsou stanoveny dle zákona 561/2004 Sb., v platném znění.

Žáci povinně konají maturitní zkoušku ve společné části maturitní zkoušky zajišťované MŠMT ze dvou předmětů – z českého jazyka a literatury a z matematiky, nebo z cizího jazyka, který je na škole vyučován.

V profilové části maturitní zkoušky konají žáci také povinně zkoušku ze dvou předmětů, a to ve formě ústní zkoušky před zkušební maturitní komisí. Volba předmětů profilové části se musí lišit od volby předmětů společné části. Vzhledem k profilaci naší školy k humanitním předmětům není mezi předměty profilové části maturitní zkoušky zařazen předmět informatika.

3.5 Výchovné a vzdělávací strategie

Výchovné a vzdělávací strategie	
Kompetence k řešení problémů	V rámci procesu vzdělávání žák - rozpozná problém, objasní jeho podstatu, rozčlení ho na části; - vytváří hypotézy, navrhuje postupné kroky, zvažuje využití různých postupů při řešení problému nebo ověřování hypotézy; - uplatňuje při řešení problémů vhodné metody a dříve získané vědomosti a dovednosti, kromě analytického a kritického myšlení využívá i myšlení tvořivé s použitím představivosti a intuice; - kriticky interpretuje získané poznatky a zjištění a ověřuje je, pro své tvrzení nachází argumenty a důkazy, formuluje a obhájí podložené závěry; - je otevřený k využití různých postupů při řešení problémů, nahlíží problém z různých stran; - zvažuje možné klady a zápory jednotlivých variant řešení, včetně posouzení jejich rizik a důsledků.
Kompetence komunikativní	V rámci procesu vzdělávání žák - s ohledem na situaci a účastníky komunikace efektivně využívá dostupné prostředky komunikace, verbální i neverbální, včetně symbolických a grafických vyjádření informací různého typu; -používá s porozuměním odborný jazyk a symbolická a grafická vyjádření informací různého typu; efektivně využívá moderní informační technologie; - vyjadřuje se v mluvených i psaných projevech jasně, srozumitelně a přiměřeně tomu, komu, co a jak chce sdělit, s jakým záměrem a v jaké situaci komunikuje; je citlivý k míře zkušeností a znalostí a k možným pocitům partnerů v komunikaci; - prezentuje vhodným způsobem svou práci i sám sebe před známým i neznámým publikem; - rozumí sdělením různého typu v různých komunikačních situacích, správně interpretuje přijímaná sdělení a věcně argumentuje; v nejasných nebo sporných komunikačních situacích pomáhá dosáhnout porozumění.

Výchovné a vzdělávací strategie	
Kompetence sociální a personální	V rámci procesu vzdělávání žák - posuzuje reálně své fyzické a duševní možnosti, je schopen sebereflexe; - stanovuje si cíle a priority s ohledem na své osobní schopnosti, zájmovou orientaci i životní podmínky; - odhaduje důsledky vlastního jednání a chování v nejrůznějších situacích, své jednání a chování podle toho koriguje; - přizpůsobuje se měnícím se životním a pracovním podmínkám a podle svých schopností a možností je aktivně a tvořivě ovlivňuje; - aktivně spolupracuje při stanovování a dosahování společných cílů; - přispívá k vytváření a udržování hodnotných mezilidských vztahů založených na vzájemné úctě, toleranci a empatii; - projevuje zodpovědný vztah k vlastnímu zdraví a k zdraví druhých;- rozhoduje se na základě vlastního úsudku, odolává společenským i mediálními tlakům.
Kompetence občanská	V rámci procesu vzdělávání žák - informovaně zvažuje vztahy mezi svými zájmy osobními, zájmy širší skupiny, do níž patří, a zájmy veřejnými, rozhoduje se a jedná vyváženě; - o chodu společnosti a civilizace uvažuje z hlediska udržitelnosti života, rozhoduje se a jedná tak, aby neohrožoval a nepoškozoval přírodu a životní prostředí ani kulturu; - respektuje různorodost hodnot, názorů, postojů a schopností ostatních lidí; - rozšiřuje své poznání a chápání kulturních a duchovních hodnot, spoluvytváří je a chrání; - promýšlí souvislosti mezi svými právy, povinnostmi a zodpovědností; - k plnění svých povinností přistupuje zodpovědně a tvořivě, hájí svá práva i práva jiných, vystupuje proti jejich potlačování a spoluvytváří podmínky pro jejich naplňování; - chová se informovaně a zodpovědně v krizových situacích a v situacích ohrožujících život a zdraví, poskytne ostatním pomoc; - posuzuje události a vývoj veřejného života, sleduje, co se děje v jeho bydlišti a okolí, zaujímá a obhájí informovaná stanoviska a jedná k obecnému prospěchu podle nejlepšího svědomí.
Kompetence k podnikavosti	V rámci procesu vzdělávání žák - cílevědomě, zodpovědně a s ohledem na své potřeby, osobní předpoklady a možnosti se rozhoduje o dalším vzdělávání a budoucím profesním zaměření; - rozvíjí svůj osobní i odborný potenciál, rozpoznává a využívá příležitosti pro svůj rozvoj v osobním a profesním životě; - uplatňuje proaktivní přístup, vlastní iniciativu a tvořivost, vítá a podporuje inovace; - získává a kriticky vyhodnocuje informace o vzdělávacích a pracovních příležitostech, využívá dostupné zdroje a informace při plánování a realizaci aktivit; - usiluje o dosažení stanovených cílů, průběžně reviduje a kriticky hodnotí dosažené výsledky, koriguje další činnost s ohledem na stanovený cíl; dokončuje zahájené aktivity, motivuje se k dosahování úspěchu; - posuzuje a kriticky hodnotí rizika související s rozhodováním v reálných životních situacích a v případě nezbytnosti je připraven tato rizika nést; - chápe podstatu a principy podnikání, zvažuje jeho možná rizika, vyhledává a kriticky posuzuje příležitosti k uskutečnění podnikatelského záměru s ohledem na své předpoklady, realitu tržního prostředí a další faktory.

Výchovné a vzdělávací strategie	
Kompetence k učení	V rámci procesu vzdělávání žák - své učení a pracovní činnost si sám plánuje a organizuje, využívá je jako prostředku pro seberealizaci a osobní rozvoj; - efektivně využívá různé strategie učení k získání a zpracování poznatků a informací, hledá a rozvíjí účinné postupy ve svém učení, reflektuje proces vlastního učení a myšlení; - kriticky přistupuje ke zdrojům informací, informace tvořivě zpracovává a využívá při svém studiu a praxi; - kriticky hodnotí pokrok při dosahování cílů svého učení a práce, přijímá ocenění, radu i kritiku ze strany druhých, z vlastních úspěchů i chyb čerpá poučení pro další práci.

3.6 Zabezpečení výuky žáků se speciálními vzdělávacími potřebami

Žákem se speciálními vzdělávacími potřebami (SVP) je žák, který k naplnění svých vzdělávacích možností nebo k uplatnění a užívání svých práv na rovnoprávném základě s ostatními potřebuje poskytnutí podpůrných opatření. Tito žáci mají právo na bezplatné poskytování podpůrných opatření z výčtu uvedeného v § 16 školského zákona. Podpůrná opatření realizuje škola. Podpůrná opatření se podle organizační, pedagogické a finanční náročnosti člení do pěti stupňů. Podpůrná opatření prvního stupně uplatňuje škola nebo školské zařízení i bez doporučení školského poradenského zařízení na základě plánu pedagogické podpory (PLPP). Podpůrná opatření druhého až pátého stupně lze uplatnit pouze s doporučením školského poradenského zařízení (ŠPZ).

Účelem podpory vzdělávání žáků se SVP je plné zapojení a maximální využití vzdělávacího potenciálu každého žáka s ohledem na jeho individuální možnosti a schopnosti.

Pro žáky s přiznanými podpůrnými opatřeními prvního stupně je ŠVP podkladem pro zpracování PLPP a pro žáky s přiznanými podpůrnými opatřeními od druhého stupně podkladem pro tvorbu individuálního vzdělávacího plánu (IVP).

Pravidla a průběh tvorby, realizaci a vyhodnocení PLPP a IVP škola zpracuje v souladu s vyhláškou č. 27/2016 Sb., o vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami a žáků nadaných. Zodpovědnou osobou za koordinaci tvorby a realizaci jednotlivých PLPP a IVP je výchovná poradkyně.

PLPP a IVP škola sestavuje proto, aby nabízel žákovi úlevy, ale proto, aby našel/stanovil úroveň, na které se žák bude moci efektivně vzdělávat. Umožňuje tedy žákovi pracovat dle jeho schopností a rozvíjet se. Stanovuje tak individuální tempo bez stresu srovnání se spolužáky, upravuje rozsah obsahu učiva a výstupů ze ŠVP, sám žák je ten, který je aktivní a přebírá zodpovědnost.

Škola poskytuje zabezpečení výuky žákům se SVP takto:

Zabezpečení výuky žáků se zdravotním postižením

diferencuje a individualizuje vzdělávací proces při organizaci činností
diferencuje a individualizuje vzdělávací proces při stanovování časové dotace
diferencuje a individualizuje vzdělávací proces při stanovování forem i metod výuky
diferencuje a individualizuje vzdělávací proces při stanovování vzdělávacího obsahu a výstupů
reflektuje potřeby žáků
spolupracuje s odbornými pracovníky školního poradenského pracoviště
spolupracuje se školskými poradenskými zařízeními
zabezpečuje odbornou výuku předmětů speciálně pedagogické péče
zajišťuje učební pomůcky
zohledňuje druh, stupeň a míru postižení při hodnocení výsledků vzdělávání

Zabezpečení výuky žáků se zdravotním znevýhodněním

uplatňuje princip diferenciaci a individualizace vzdělávacího procesu při organizaci činností
uplatňuje princip diferenciaci a individualizace vzdělávacího procesu při stanovování forem i metod výuky
uplatňuje princip diferenciaci a individualizace vzdělávacího procesu při stanovování obsahu
spolupracuje se školskými poradenskými zařízeními a odbornými pracovníky školního poradenského pracoviště
umožňuje využívat podpůrných opatření při vzdělávání žáků
zajišťuje pravidelnou komunikaci a zpětnou vazbu od žáků
zajišťuje učební pomůcky

Zabezpečení výuky žáků se sociálním znevýhodněním

zajišťuje individuální nebo skupinovou péči
zajišťuje pravidelnou komunikaci a zpětnou vazbu od žáků
zajišťuje spolupráci s psychologem, speciálním pedagogem – etopedem, sociálním pracovníkem, případně s dalšími odborníky
zajišťuje učební pomůcky
zajišťuje učebnice

3.7 Zabezpečení výuky žáků mimořádně nadaných

Nadaným žákem se rozumí jedinec, který při adekvátní podpoře vykazuje ve srovnání s vrstevníky vysokou úroveň v jedné či více oblastech rozumových schopností, v pohybových, manuálních, uměleckých nebo sociálních dovednostech. Za mimořádně nadaného žáka se v souladu s vyhláškou č. 27/2016 Sb. považuje žák, jehož rozložení schopností dosahuje mimořádné úrovně při vysoké

tvořivosti v celém okruhu činností nebo v jednotlivých oblastech rozumových schopností, v pohybových, manuálních, uměleckých nebo sociálních dovednostech.

Škola vytváří podmínky k co největšímu využití potenciálu každého žáka s ohledem na jeho individuální možnosti. To platí v plné míře i pro vzdělávání žáků nadaných a mimořádně nadaných. Výuka žáků probíhá takovým způsobem, aby byl stimulován rozvoj jejich potenciálu včetně různých druhů nadání a aby se tato nadání mohla ve škole projevit a pokud možno i uplatnit a dále rozvíjet. Škola využije pro podporu nadání a mimořádného nadání podpůrných opatření podle individuálních vzdělávacích potřeb žáků v rozsahu prvního až čtvrtého stupně podpory. Při vyhledávání nadaných a mimořádně nadaných žáků škola věnuje pozornost i žákům se speciálními vzdělávacími potřebami.

Pravidla a průběh tvorby, realizaci a vyhodnocení PLPP a IVP škola zpracuje v souladu s vyhláškou č. 27/2016 Sb., o vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami a žáků nadaných. Zodpovědnou osobou za koordinaci tvorby a realizaci jednotlivých PLPP a IVP je výchovná poradkyně.

IVP nevzniká proto, aby nabízel žákovi úlevy, ale proto, aby našel/stanovil úroveň, na které se žák bude moci efektivně vzdělávat. Umožňuje tedy žákovi pracovat dle jeho schopností a rozvíjet se. Stanovuje tak individuální tempo bez stresu srovnání se spolužáky, upravuje rozsah obsahu učiva a výstupů ze ŠVP, sám žák je ten, který je aktivní a přebírá zodpovědnost.

Škola zabezpečuje výuku žáků mimořádně nadaných takto:

podporuje nadání a talent žáků vytvářením vhodné vzdělávací nabídky
 spolupracuje s odborníky
 využívá soutěže/olympiády
 zadává specifické úkoly žákovi
 zajišťuje spolupráci se školským poradenským zařízením
 zajišťuje učebnice
 zapojuje žáka do samostatných a rozsáhlejších prací a projektů

3.8 Začlenění průřezových témat

Průřezové téma/Tematický okruh	1.	2.	3.	4.
Osobnostní a sociální výchova				
Poznávání a rozvoj vlastní osobnosti	NJ , RJ , M , D	NJ , RJ , M , D	NJ , RJ , M , B , ZSV , D	M
Seberegulace, organizační dovednosti a efektivní řešení problémů	ČJL , M	ČJL , NJ , M	ČJL , NJ , M , ZSV	ČJL , M
Sociální komunikace	ČJL , NJ , RJ , M , D , I	ČJL , AJ , NJ , RJ , M	ČJL , AJ , NJ , RJ , M , ZSV	ČJL , AJ , M

Průřezové téma/Tematický okruh	1.	2.	3.	4.
Morálka všedního dne	NJ , M , D , I	AJ , NJ , RJ , M , ZSV , D	NJ , RJ , M , ZSV , D	M
Spolupráce a soutěž	ČJL , NJ , M , I	ČJL , AJ , NJ , RJ , M , ZSV	ČJL , AJ , NJ , RJ , M , ZSV	ČJL , AJ , M
Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech				
Globalizační a rozvojové procesy		ZSV	Z	
Globální problémy, jejich příčiny a důsledky		ZSV	Z , ZSV	
Humanitární pomoc a mezinárodní rozvojová spolupráce		ZSV	AJ , ZSV	AJ
Žijeme v Evropě	NJ , RJ , D	AJ , NJ , ZSV , D	AJ , NJ , RJ , D	AJ , Z
Vzdělávání v Evropě a ve světě		AJ , NJ , ZSV	AJ , NJ	AJ
Multikulturní výchova				
Základní problémy sociokulturních rozdílů		RJ , ZSV	ZSV	M
Psychosociální aspekty interkulturality		ZSV		
Vztah k multilingvní situaci a ke spolupráci mezi lidmi z různého kulturního prostředí	ČJL , RJ	ČJL , AJ , RJ , ZSV	ČJL , AJ , RJ	ČJL , AJ
Environmentální výchova				
Problematika vztahů organismů a prostředí	B	B , ZSV	B , ZSV	
Člověk a životní prostředí	F	CH , B , ZSV	NJ , F , CH , Z , ZSV	
Životní prostředí regionu a České republiky		ZSV	NJ , F	Z
Mediální výchova				
Média a mediální produkce	ČJL , RJ , I	ČJL	ČJL , NJ , M	ČJL
Mediální produkty a jejich významy	ČJL , I	ČJL , AJ , RJ	ČJL , RJ	ČJL
Uživatelé	I	ČJL		
Účinky mediální produkce a vliv médií	ČJL , I	ČJL , AJ , D	ČJL , AJ , D	ČJL , AJ
Role médií v moderních dějinách	I		D	

3.8.1.1 Zkratky použité v tabulce začlenění průřezových témat:

Zkratka	Název předmětu
AJ	Anglický jazyk
B	Biologie
CH	Chemie
ČJL	Český jazyk a literatura
D	Dějepis
F	Fyzika
I	Informatika

Zkratka	Název předmětu
M	Matematika
NJ	Německý jazyk
RJ	Ruský jazyk
Z	Zeměpis
ZSV	Základy společenských věd

4 Učební plán

4.1 Týdenní dotace - přehled

Vzdělávací oblast	Předmět	Dálkové čtyřleté studium				Týdenní dotace(celkem + disponibilní)
		1.	2.	3.	4.	
Jazyk a jazyková komunikace	Český jazyk a literatura	1	1	1	2	5
	Anglický jazyk (první cizí jazyk)	1	1	1	2	5
	Německý jazyk (druhý cizí jazyk)	0.5	0.5	0.5		1.5
	Ruský jazyk (druhý cizí jazyk)	0.5	0.5	0.5		1.5
Matematika a její aplikace	Matematika	1	1	1	1	4
Člověk a příroda	Fyzika	0.5	0.75	0.5		1.75
	Chemie		0.75	1		1.75
	Biologie	0.75	0.75	0.5		2
	Zeměpis			0.5	1	1.5
Člověk a společnost	Základy společenských věd	0.5	0.5	0.5		1.5
	Dějepis	0.75	0.75	0.5		2
Informatika a informační a komunikační technologie	Informatika	1				1
Volitelné vzdělávací aktivity	Volitelný předmět				0.5	0.5
	Volitelný předmět 2				0.5	0.5
Celkem hodin		7	7	7	7	28

4.1.1 Poznámky k učebnímu plánu

V učebním plánu jsou uvedeny týdenní počty konzultačních hodin.

Počet vyučovacích týdnů a délka zkuškového období bude konkretizována vždy na počátku školního roku v ročním plánu školy.

Předměty, u kterých probíhá výuka ve skupinách (dělení tříd): 1. a 2. volitelný předmět v 5. ročníku - žák volí z nabídky těchto volitelných předmětů: matematika, fyzika, chemie, biologie, základy společenských věd, dějepis a zeměpis.

Vzhledem k dálkové formě studia

- není do učebního plánu zařazen předmět tělesná výchova (obor Člověk a zdraví)
- celá vyučovací oblast Umění a kultura je integrována do předmětu dějepis
- vyučovací oblast Člověk a zdraví - konkrétně obor výchova ke zdraví je integrována do předmětu biologie
- vyučovací oblast Člověk a svět práce je integrována do předmětu základy společenských věd
- vyučovací předmět zeměpis pokrývá vzdělávací obsah oboru geografie a geologie

Jako první cizí jazyk si žáci volí anglický jazyk.

Druhý cizí jazyk s menší časovou dotací výuky si žáci volí z nabídky: ruský jazyk, německý jazyk. Je v pravomoci školy z organizačních a provozních důvodů nabídku druhého jazyka omezit.

Volitelné vzdělávací aktivity jsou formou volitelných předmětů zařazeny do 4. ročníku. Nabídka volitelných předmětů a obsahy učiva těchto volitelných předmětů jsou každým rokem aktualizovány a zveřejňovány na webových stránkách školy a na veřejně přístupném místě ve škole. Žáci jsou povinni si zvolit právě 2 různé volitelné předměty.

4.2 Celkové dotace - přehled

Vzdělávací oblast	Předmět	Dálkové čtyřleté studium				Celkové dotace(celkem + disponibilní)
		1.	2.	3.	4.	
Jazyk a jazyková komunikace	Český jazyk a literatura	32	32	32	64	160
	Anglický jazyk (první cizí jazyk)	32	32	32	64	160
	Německý jazyk (druhý cizí jazyk)	16	16	16		48
	Ruský jazyk (druhý cizí jazyk)	16	16	16		48
Matematika a její aplikace	Matematika	32	32	32	32	128
Člověk a příroda	Fyzika	16	24	16		56
	Chemie		24	32		56
	Biologie	24	24	16		64
	Zeměpis			16	32	48
Člověk a společnost	Základy společenských věd	16	16	16		48
	Dějepis	24	24	16		64
Informatika a informační a komunikační technologie	Informatika	32				32
Volitelné vzdělávací aktivity	Volitelný předmět				16	16
	Volitelný předmět 2				16	16
Celkem hodin		224	224	224	224	896

5 Učební osnovy

5.1 Český jazyk a literatura

Počet vyučovacích hodin za týden				Celkem
1.	2.	3.	4.	
1	1	1	2	5
Povinný	Povinný	Povinný	Povinný	

Název předmětu	Český jazyk a literatura
Oblast	Jazyk a jazyková komunikace
Charakteristika předmětu	Význam vzdělávací oblasti spočívá především v rozšiřování vědomého užívání jazyka jako základního nástroje pro rozvíjení abstraktního myšlení a v prohlubování vyjadřovacích a komunikačních schopností a dovedností vytvářejících podklad pro všestranné efektivní vzdělávání. Jazykové vyučování umožňuje žákům poznávat duchovní bohatství národa a jeho tradice. Žáci se postupně učí ovládnout nejen jazyk sám, ale především principy jeho užívání v různých komunikačních situacích (a to v mluvené i písemné podobě). Jazykové a stylizační schopnosti a dovednosti a jim odpovídající komunikační kompetence žáci rozvíjejí pod vedením učitele prostřednictvím aktivního podílu na nejrůznějších komunikačních situacích. Vzdělávací oblast jazyka a jazykové komunikace je naplňována vzdělávacími obory: Český jazyk a literatura a cizí jazyky. Ve výuce českého jazyka a literatury žáci získávají přiměřené poučení o jazyku – ve svém obsahu i rozsahu prohloubeném ve srovnání se základním vzděláváním – jako východiska ke komunikaci v různých, i náročnějších typech mluvených i psaných textů. To umožní vybudovat kompetence pro jejich recepci a produkci a pro čtení s porozuměním, jež povede k hlubokým čtenářským zážitkům. Učitel iniciuje hovory či úvahy o nich. Rozvoj těchto schopností a dovedností spolu s osvojením vymezených poznatků teoretických je důležitý nejen pro studium češtiny, ale i obecněji, neboť v jazykovém ztvárnění je uloženo mnoho poznatků a nové myšlenky se obvykle vyjadřují přirozeným jazykem.

Název předmětu	Český jazyk a literatura
	Osvojení cizích jazyků navazuje na poznání českého jazyka a má i podobné cíle – postupné zvládání mluvených a psaných projevů a vytváření komplexní komunikační kompetence, jsou tu však i cíle specifické. Aktivní znalost cizích jazyků je v současné epoše nezbytná jak z hlediska globálního, neboť přispívá k účinnější mezinárodní komunikaci, tak i pro osobní potřebu žáka, protože usnadňuje přístup k informacím a k intenzivnějším osobním kontaktům, čímž umožňuje vyšší mobilitu žáka a jeho rychlejší orientaci. V současné době je ve výuce cizích jazyků kladen důraz na zvyšování komunikativní úrovně, aby žáci mohli v tomto jazyce účinně komunikovat na běžná témata, aby mohli navazovat společenské a osobní vztahy a naučili se porozumět kultuře a zvykům jiných lidí a respektovat je. Vyučování cizím jazykům vede žáky k prohlubování komunikačních schopností získaných na základní škole (znalosti lingvistické, sociolingvistické, pragmatické). Cílové zaměření vzdělávací oblasti Vzdělávání v dané vzdělávací oblasti směřuje k utváření a rozvíjení klíčových kompetencí tím, že vede žáka k: - vnímání a užívání jazyka českého i cizího jako mnohotvárného prostředku ke zpracování a následnému předávání informací, vědomostí a prožitků získaných z interakce se světem a se sebou samým, k vyjádření vlastních potřeb a k prezentaci názorů i samostatného řešení problémů a jako prostředku pro další samostatné celoživotní vzdělávání; - zvládání základních pravidel mezilidské komunikace daného kulturního prostředí a jejich respektování; - utváření všeobecného přehledu o společensko-historickém vývoji lidské společnosti, který napomáhá k respektu a toleranci odlišných kulturních hodnot různých jazykových komunit; - porozumění sobě samému, pochopení své role v různých komunikačních situacích a k vymezení vlastního místa mezi různými komunikačními partnery; - tvořivé práci nejen s věcným, ale i s uměleckým textem, jež vede k porozumění významové výstavbě textu, k jeho posouzení z hlediska stylového, pozitivně působícího na estetickou, emocionální i etickou stránku žákovy osobnosti; - vytváření osobitého, objektivně kritického a celkově pozitivního vztahu k literatuře a k vytváření návyku individuální četby umělecké a neumělecké literatury, které se později projeví v celoživotní orientaci žáka; - formování hodnotových orientací, vkusových preferencí a k citlivému vnímání okolního světa i sebe sama.

Název předmětu	Český jazyk a literatura
Obsahové, časové a organizační vymezení předmětu (specifické informace o předmětu důležité pro jeho realizaci)	Vyučovací předmět Český jazyk a literatura vychází z obsahu vzdělávacího oboru Český jazyk a literatura (stanoveného RVP G), zčásti tak naplňuje vzdělávací oblast Jazyk a jazyková komunikace. Předmět sestává ze dvou složek, vymezených v RVP G, – jazyk a jazyková komunikace a literární komunikace. Do hodin Českého jazyka a literatury jsou zařazeny některé okruhy průřezových témat: osobnostní a sociální výchova, multikulturní výchova a mediální výchova. Předmět Český jazyk a literatura navazuje na učivo stanovené v RVP – ZV, rozšiřuje ho a prohlubuje. V předmětu Český jazyk a literatura získávají žáci přiměřené poučení o jazyku jako východisku pro komunikaci. Žáci získávají takové dovednosti, aby se uměli jasně, přehledně a srozumitelně vyjadřovat ústně i písemně při různých příležitostech a v různých situacích. Další získanou dovedností by mělo být čtení s porozuměním, které povede k hlubším čtenářským zážitkům. Vyučovací předmět zároveň plní funkci formativní, pomáhá vytvářet hodnotovou orientaci žáků. Český jazyk a literatura navazuje na jiné společenskovední předměty – Dějepis, Estetická výchova, Základy společenských věd, zároveň je doplňuje, vyučující zdůrazňuje komplexnost informací. Časové a organizační vymezení: Český jazyk a literatura se vyučuje ve všech ročnících čtyřletého studia (viz učební plán předmětu). Výuka Českého jazyka a literatury není vázána na speciální učebnu. Výuka předmětu je založena především na výkladu, dialogu s žákem, práci s textem, referátech. Vyučující k výuce používají dostupnou didaktickou techniku, např. MC/CD přehrávač, video, meotar, dataprojektor, internet...
Integrace předmětů	• Český jazyk a literatura
Mezipředmětové vztahy	• Základy společenských věd • Dějepis • Informatika • Anglický jazyk • Ruský jazyk • Německý jazyk • Zeměpis
Výchovné a vzdělávací strategie: společné postupy uplatňované na úrovni předmětu, jimiž učitelé cíleně utvářejí a rozvíjejí klíčové kompetence žáků	Kompetence k řešení problémů: Učitel: - podporuje samostatné myšlení žáků při interpretaci textů, klade důraz na správnou argumentaci - stanovuje problémové úkoly, které žáci řeší

Název předmětu	Český jazyk a literatura
	Kompetence komunikativní: Učitel: - zadáváním mluvních cvičení, referátů a dalších samostatných vystoupení upevňuje u žáků dovednosti verbální i neverbální komunikace, vede žáky k používání vhodných jazykových prostředků vzhledem ke komunikační situaci a záměru - posiluje vědomí důležitosti kultivovaného jazykového projevu - sleduje u žáka vhodné používání jaz. prostředků, vede ho k odlišení důležitých a méně důležitých informací, klade důraz na srozumitelnost prezentovaných informací - žáky vede k rozborům textů, k hledání a odstraňování chyb stylistických, jazykových - pomáhá žákům poznat texty s manipulativním či nepravdivým charakterem, vede žáky k vyvracení takových tvrzení - při zpracovávání ústních i písemných úkolů vyžaduje od žáků vhodné používání jazykových rovin, odborného jazyka, zdůrazňuje důležitost formální stránky sdělení Kompetence sociální a personální: Učitel: - vede žáky k vyjádření vlastních názorů, k otevřenosti, zároveň však i k toleranci názorů druhých - respektuje individualitu žáků - společnou diskusí o aktuálním dění a kulturním životě žáky vede k reflexi společenského života a k samostatnému rozhodování na základě vlastního úsudku Kompetence k učení: Učitel: - zadává žákům zejména domácí práci tak, aby tvořivě využívali informace z literatury, internetu, tisku a dalších zdrojů, aby rozlišili primární a sekundární pramen, aby informace třídili, kriticky hodnotili - vede žáky k využívání slovníků, jazykových příruček, služeb knihoven - vede žáky k respektování autorství, učí je správně citovat, využívat zdrojů informací, vede je k tomu, aby objektivně posoudili svou práci - vede žáky k propojování nových informací s informacemi již dříve nabytými, vyžaduje systematizaci vědomostí a dovedností - podporuje prezentaci práce žáků, vede žáky k uvědomění si vlastního pokroku, ale také k přijetí rad či kritiky jak ze strany vyučujícího, tak ze strany spolužáků
Způsob hodnocení žáků	Výuka probíhá formou konzultací. Žáci píší během každého pololetí alespoň jeden diktát a jednu kontrolní slohovou práci, v prvním pololetí 1. - 3. ročníku se jedná o domácí slohovou práci, v 1. pololetí 4. ročníku

Název předmětu	Český jazyk a literatura
	píší studenti školní slohovou práci z maturitních témat vyskytujících se v minulých letech. Výsledné hodnocení získají při ústní zkoušce na konci každého pololetí.

Český jazyk a literatura	3.	
Výchovné a vzdělávací strategie	- Kompetence k řešení problémů - Kompetence komunikativní - Kompetence sociální a personální - Kompetence k učení	
Učivo	ŠVP výstupy	
Literatura přelomu 19. a 20. století - umělecké směry (impresionismus, symbolismus, dekadence, civilismus, vitalismus...), představitelé v národních literaturách (Francie, Anglie...) - česká literatura - generace České moderny, česká dekadence, anarchisté a buřiči	vystihne podstatné rysy základních period vývoje české i světové literatury, významných uměleckých směrů, uvede jejich představitele a charakterizuje a interpretuje jejich přínos pro vývoj literatury a literárního myšlení	vysvětlí specifičnost vývoje české literatury a vyloží její postavení v kontextu literatury světové (vzájemná inspirace, příbuznost, odlišnosti a jejich příčiny)
Světová a česká poezie 1. pol. 20. století - umělecká avantgarda počátku století charakteristika směrů, představitelé v národních literaturách - expresionismus, kubismus, futurismus, dadaismus, surrealismus - česká poezie - proletářské umění, poetismus, surrealismus, individuální přístupy ve 30. letech, poezie v době ohrožení, významné básnické osobnosti	vystihne podstatné rysy základních period vývoje české i světové literatury, významných uměleckých směrů, uvede jejich představitele a charakterizuje a interpretuje jejich přínos pro vývoj literatury a literárního myšlení	vysvětlí specifičnost vývoje české literatury a vyloží její postavení v kontextu literatury světové (vzájemná inspirace, příbuznost, odlišnosti a jejich příčiny)
Světová a česká próza 1. pol. 20. století - charakteristika přístupů - tradiční próza, moderní próza - literární reakce na 1. světovou válku, ztracená generace, legionářská literatura, představitelé světové i české literatury - významné tvůrčí osobnosti v národních literaturách (tradiční i moderní prózy) - česká próza - charakteristika hlavních proudů demokratický proud, imaginativní próza, sociální román, psychologická próza, expresionismus, ruralismus... - významné tvůrčí osobnosti v české próze	vystihne podstatné rysy základních period vývoje české i světové literatury, významných uměleckých směrů, uvede jejich představitele a charakterizuje a interpretuje jejich přínos pro vývoj literatury a literárního myšlení	vysvětlí specifičnost vývoje české literatury a vyloží její postavení v kontextu literatury světové (vzájemná inspirace, příbuznost, odlišnosti a jejich příčiny)
Světové a české drama 1. pol. 20. století - charakteristika přístupů, významní dramatici v jednotlivých národních literaturách (lyrické drama, epické drama, psychologické drama, počátky absurdního dramatu	vystihne podstatné rysy základních period vývoje české i světové literatury, významných uměleckých směrů, uvede jejich představitele a charakterizuje a interpretuje jejich přínos pro vývoj literatury a literárního myšlení	

Český jazyk a literatura	3.	
...) - české drama - charakteristika přístupů (kamenná divadla, kabarety, avantgardní drama), charakteristika významných scén a jejich osobností		vysvětlí specifičnost vývoje české literatury a vyloží její postavení v kontextu literatury světové (vzájemná inspirace, příbuznost, odlišnosti a jejich příčiny)
Syntax - tradiční syntax - věta, souvětí, text, aktuální členění výpovědi - větné členy, větné vztahy, odchylky od pravidelné větné stavby - valenční syntax – informativně		efektivně a samostatně využívá různých informačních zdrojů (slovníky, encyklopedie, internet) používá různé prostředky textového navazování vedoucí ke zvýšení srozumitelnosti, přehlednosti logické souvislosti sdělení; uplatní textové členění v souladu s obsahovou výstavbou textu a rozvíjením tématu tvořivě využívá informací z odborné literatury, internetu, tisku a z dalších zdrojů, kriticky je třídí a vyhodnocuje v mluveném i psaném projevu vhodně využívá slohotvorné rozvrstvení výrazových prostředků češtiny v písemném projevu dodržuje zásady pravopisu a s oporou příruček řeší složitější případy; účinně využívá možností grafického členění textu využívá znalostí o větných členech a jejich vztazích, o aktuálním členění výpovědi a o druzích vět podle záměru mluvčího k vhodnému vyjádření myšlenky, k účinnému dorozumívání, logickému strukturování výpovědi a k odlišení záměru mluvčího získané schopnosti a dovednosti tvořivě využívá v produktivních činnostech rozvíjejících jeho individuální styl
Odborný styl - charakteristika stylu - funkce, jazyk, útvary - referát, výklad		efektivně a samostatně využívá různých informačních zdrojů (slovníky, encyklopedie, internet) tvořivě využívá informací z odborné literatury, internetu, tisku a z dalších zdrojů, kriticky je třídí a vyhodnocuje v mluveném i psaném projevu vhodně využívá slohotvorné rozvrstvení výrazových prostředků češtiny v písemném projevu dodržuje zásady pravopisu a s oporou příruček řeší složitější případy; účinně využívá možností grafického členění textu získané schopnosti a dovednosti tvořivě využívá v produktivních činnostech rozvíjejících jeho individuální styl
Úvaha - charakteristika útvaru - funkce, jazyk, kompozice		pořizuje z textu výpisky, zpracovává výtahy, konspekty v mluveném i psaném projevu vhodně využívá slohotvorné rozvrstvení výrazových prostředků češtiny

Český jazyk a literatura	3.	
		v písemném projevu dodržuje zásady pravopisu a s oporou příruček řeší složitější případy; účinně využívá možností grafického členění textu získané schopnosti a dovednosti tvořivě využívá v produktivních činnostech rozvíjejících jeho individuální styl
Literární teorie - interpretace textů		identifikuje využití jednoho textu v textu jiném (intertextovost) a objasní jeho funkci a účinek na čtenáře při interpretaci literárního textu ve všech jeho kontextech uplatňuje prohloubené znalosti o struktuře literárního textu, literárních žánrech a literárněvědných termínech rozlišuje texty spadající do oblasti tzv. literatury vážné, středního proudu a literárního braku a svůj názor argumentačně zdůvodní samostatně interpretuje dramatické, filmové a televizní zpracování literárních děl
Průřezová témata, přesahy, souvislosti		
Osobnostní a sociální výchova - Seberegulace, organizační dovednosti a efektivní řešení problémů		
Osobnostní a sociální výchova - Sociální komunikace		
Mediální výchova - Média a mediální produkce		
Mediální výchova - Mediální produkty a jejich významy		
Multikulturní výchova - Vztah k multilingvní situaci a ke spolupráci mezi lidmi z různého kulturního prostředí		
Osobnostní a sociální výchova - Spolupráce a soutěž		
Mediální výchova - Účinky mediální produkce a vliv médií		

Český jazyk a literatura	4.	
Výchovné a vzdělávací strategie	- Kompetence k řešení problémů - Kompetence komunikativní - Kompetence sociální a personální - Kompetence k učení	
Učivo		ŠVP výstupy
Jazykověda - jazykověda		efektivně a samostatně využívá různých informačních zdrojů (slovníky, encyklopedie, internet)

Český jazyk a literatura	4.	
- jazyková kultura - historický vývoj jazyka - základní vývojové tendence současného českého jazyka		při analýze vybraných textů popíše základní rysy češtiny a vysvětlí zákonitosti jejího vývoje i současné vývojové tendence tvořivě využívá informací z odborné literatury, internetu, tisku a z dalších zdrojů, kriticky je třídí a vyhodnocuje
Komunikace a text - všestranné jazykové rozbor		v mluveném i psaném projevu vhodně využívá slohotvorné rozvrstvení výrazových prostředků češtiny v mluveném projevu ovládá zásady spisovné výslovnosti a pro účinné dorozumívání vhodně užívá zvukové prostředky řeči (modulace síly, výšky hlasu a tempa řeči; umístění přízvuků a pauz, správné frázování) v mluveném projevu vhodně užívá nonverbálních prostředků řeči
Rétorika - praktický jazykový výcvik		efektivně a samostatně využívá různých informačních zdrojů (slovníky, encyklopedie, internet) posoudí a interpretuje komunikační účinky textu, svá tvrzení argumentačně podpoří jeho všestrannou analýzou postihne smysl textu, vysvětlí důvody a důsledky různých interpretací téhož textu, porovná je a zhodnotí, odhalí eventuální dezinterpretace textu v mluveném projevu ovládá zásady spisovné výslovnosti a pro účinné dorozumívání vhodně užívá zvukové prostředky řeči (modulace síly, výšky hlasu a tempa řeči; umístění přízvuků a pauz, správné frázování) při tvorbě vlastního textu mluveného i psaného využívá základní principy rétoriky volí adekvátní komunikační strategie, zohledňuje partnera a publikum; rozeznává manipulativní komunikaci a dovede se jí bránit
Umělecký styl - charakteristika stylu - funkce, jazyk, útvary - charakteristika, líčení		v písemném projevu dodržuje zásady pravopisu a s oporou příruček řeší složitější případy; účinně využívá možností grafického členění textu získané schopnosti a dovednosti tvořivě využívá v produktivních činnostech rozvíjejících jeho individuální styl
Literární teorie - interpretace textů		identifikuje využití jednoho textu v textu jiném (intertextovost) a objasní jeho funkci a účinek na čtenáře na konkrétních příkladech popíše specifické prostředky básnického jazyka a objasní jejich funkci v textu

Český jazyk a literatura	4.	
		objasní rozdíly mezi fikčním a reálným světem a vysvětlí, jakým způsobem se reálný svět promítá do literárního textu, jaký vliv může mít svět fikce na myšlení a jednání reálných lidí postihne smysl textu, vysvětlí důvody a důsledky různých interpretací téhož textu, porovná je a zhodnotí, odhalí eventuální dezinterpretace textu při interpretaci literárního textu ve všech jeho kontextech uplatňuje prohloubené znalosti o struktuře literárního textu, literárních žánrech a literárněvědných termínech rozezná typy promluv a vyprávěcí způsoby a posoudí jejich funkci v konkrétním textu rozliší a specifikuje jednotky vyprávění (časoprostor, vypravěč, postavy) a zhodnotí jejich funkci a účinek na čtenáře rozliší texty spadající do oblasti tzv. literatury vážné, středního proudu a literárního braku a svůj názor argumentačně zdůvodní rozliší umělecký text od neuměleckého, nalezne jevy, které činí text uměleckým samostatně interpretuje dramatické, filmové a televizní zpracování literárních děl
Literární reakce na 2. světovou válku - literární zpracování hlavních témat - holocaust, válečné boje, zázemí, různé pojetí v tzv. východní a západní literatuře - výrazná literární díla v národních literaturách - česká literatura - reakce básnická, prozaická (různé vlny), v dramatu		samostatně interpretuje dramatické, filmové a televizní zpracování literárních děl vysvětlí specifičnost vývoje české literatury a vyloží její postavení v kontextu literatury světové (vzájemná inspirace, příbuznost, odlišnosti a jejich příčiny) vystihne podstatné rysy základních period vývoje české i světové literatury, významných uměleckých směrů, uvede jejich představitele a charakterizuje a interpretuje jejich přínos pro vývoj literatury a literárního myšlení
Vývoj světové literatury 2. pol. 20. stol. - poč. 21. století - vývoj poezie - významné osobnosti v národních literaturách - vývoj prózy - jednotlivé proudy ve vývoji literatury, jejich charakteristika, významné osobnosti v národních literaturách - vývoj dramatu - vývoj tradičního dramatu, absurdní drama, významné osobnosti v národních literaturách		samostatně interpretuje dramatické, filmové a televizní zpracování literárních děl vystihne podstatné rysy základních period vývoje české i světové literatury, významných uměleckých směrů, uvede jejich představitele a charakterizuje a interpretuje jejich přínos pro vývoj literatury a literárního myšlení
Vývoj české literatury 2. pol. 20. stol. - poč. 21. stol. - vývoj v letech 1945 - 1968 - poezie - básnické skupiny, osobnosti ...		samostatně interpretuje dramatické, filmové a televizní zpracování literárních děl vysvětlí specifičnost vývoje české literatury a vyloží její postavení v kontextu literatury světové (vzájemná inspirace, příbuznost, odlišnosti a jejich příčiny)

Český jazyk a literatura	4.	
- próza - socialistický realismus, historická próza, psychologická próza ... - drama - divadla malých forem ... - vývoj v letech 1968 - 1989 - poezie - oficiální, exilová, samizdatová, underground - próza - oficiální, exilová, výrazné osobnosti - drama - absurdní drama ... - vývoj po roce 1989 - výrazné osobnosti		vystihne podstatné rysy základních period vývoje české i světové literatury, významných uměleckých směrů, uvede jejich představitele a charakterizuje a interpretuje jejich přínos pro vývoj literatury a literárního myšlení
Průřezová témata, přesahy, souvislosti		
Osobnostní a sociální výchova - Seberegulace, organizační dovednosti a efektivní řešení problémů		
Osobnostní a sociální výchova - Sociální komunikace		
Osobnostní a sociální výchova - Spolupráce a soutěž		
Multikulturní výchova - Vztah k multilingvní situaci a ke spolupráci mezi lidmi z různého kulturního prostředí		
Mediální výchova - Média a mediální produkce		
Mediální výchova - Mediální produkty a jejich významy		
Mediální výchova - Účinky mediální produkce a vliv médií		

Český jazyk a literatura	2.	
Výchovné a vzdělávací strategie	- Kompetence k řešení problémů - Kompetence komunikativní - Kompetence sociální a personální - Kompetence k učení	
Učivo		ŠVP výstupy
Tvarosloví (morfologie) – slovní druhy a jejich mluvnické kategorie a tvar		ve svém projevu uplatňuje znalosti tvarosloví a slovtvorných a syntaktických principů českého jazyka
Rétorika - rétorika – druhy řečnických projevů - text (komunikát) a komunikační situace – prostředí, účastníci komunikace, jejich role		odlišuje různé variety národního jazyka a vhodně jich využívá ve svém jazykovém projevu v souladu s komunikační situací v mluveném i psaném projevu vhodně využívá slohotvorné rozvrstvení výrazových prostředků češtiny

Český jazyk a literatura	2.	
- funkce komunikátů – sebevyjádření, apel, přesvědčování, argumentace, kontakt aj. jako dominantní funkce komunikátu - míra připravenosti, oficiálnosti, formálnosti, veřejnosti komunikace; mluvenost a psanost - komunikační strategie – adresnost, volba jazykového útvaru, prostředků verbálních a neverbálních s ohledem na partnera; vyjadřování přímé a nepřímé, jazyková etiketa - příprava a realizace řečnického vystoupení		v mluveném projevu ovládá zásady spisovné výslovnosti a pro účinné dorozumívání vhodně užívá zvukové prostředky řeči (modulace síly, výšky hlasu a tempa řeči; umístění přízvuků a pauz, správné frázování) v mluveném projevu vhodně užívá nonverbálních prostředků řeči v písemném i mluveném projevu volí vhodné výrazové prostředky podle jejich funkce a ve vztahu k sdělovacímu záměru, k dané situaci, kontextu a k adresátovi; vysvětlí a odůvodní význam slov v daném kontextu
Slovní zásoba - slovní zásoba, slovníky, frazeologie - slovo a jeho význam - rozšiřování slovní zásoby, tvoření slov - významové vztahy mezi slovy (synonyma, antonyma, homonyma, slova polysémní...)		ve svém projevu uplatňuje znalosti tvarosloví a slovotvorných a syntaktických principů českého jazyka
Administrativní styl - charakteristika stylu - funkce, jazyk, útvary - úřední dopis, životopis		efektivně a samostatně využívá různých informačních zdrojů (slovníky, encyklopedie, internet) v písemném projevu dodržuje zásady pravopisu a s oporou příruček řeší složitější případy; účinně využívá možností grafického členění textu
Publicistický styl - charakteristika stylu - funkce, jazyk - fejeton, reportáž, kritika, recenze		efektivně a samostatně využívá různých informačních zdrojů (slovníky, encyklopedie, internet) pořizuje z textu výpisky, zpracovává výtahy, konspekty tvořivě využívá informací z odborné literatury, internetu, tisku a z dalších zdrojů, kriticky je třídí a vyhodnocuje v písemném projevu dodržuje zásady pravopisu a s oporou příruček řeší složitější případy; účinně využívá možností grafického členění textu využívá nabídku informačních a vzdělávacích portálů, encyklopedií, knihoven, databází a výukových programů
Literární teorie - interpretace textů		na konkrétních příkladech popíše specifické prostředky básnického jazyka a objasní jejich funkci v textu postihne smysl textu, vysvětlí důvody a důsledky různých interpretací téhož textu, porovná je a zhodnotí, odhalí eventuální dezinterpretace textu

Český jazyk a literatura	2.	
		při interpretaci literárního textu ve všech jeho kontextech uplatňuje prohloubené znalosti o struktuře literárního textu, literárních žánrech a literárněvědných termínech
Literatura 19. století - charakteristika směrů, představitelé v národních literaturách - romantismus - realismus - vývoj české literatury - vývoj od poslední třetiny 18. století do poloviny 19. století - národní obrození, jeho vrchol, romantismus a počátky realismu - vývoj ve 2. polovině 19. století - májovci, ruchovci, lumírovci, realismus		pořizuje z textu výpisky, zpracovává výtahy, konspekty vystihne podstatné rysy základních period vývoje české i světové literatury, významných uměleckých směrů, uvede jejich představitele a charakterizuje a interpretuje jejich přínos pro vývoj literatury a literárního myšlení vysvětlí specifickou vývoj české literatury a vyloží její postavení v kontextu literatury světové (vzájemná inspirace, příbuznost, odlišnosti a jejich příčiny)
Průřezová témata, přesahy, souvislosti		
Mediální výchova - Mediální produkty a jejich významy		
Osobnostní a sociální výchova - Sociální komunikace		
Mediální výchova - Média a mediální produkce		
Multikulturní výchova - Vztah k multilingvní situaci a ke spolupráci mezi lidmi z různého kulturního prostředí		
Mediální výchova - Uživatelé		
Mediální výchova - Účinky mediální produkce a vliv médií		
Osobnostní a sociální výchova - Spolupráce a soutěž		
Osobnostní a sociální výchova - Seberegulace, organizační dovednosti a efektivní řešení problémů		

Český jazyk a literatura	1.	
Výchovné a vzdělávací strategie	- Kompetence k řešení problémů - Kompetence komunikativní - Kompetence sociální a personální - Kompetence k učení	
Učivo		ŠVP výstupy
Obecné poučení o jazyku - základní pojmy		odlišuje různé variety národního jazyka a vhodně jich využívá ve svém jazykovém projevu v souladu s komunikační situací

Český jazyk a literatura	1.	
- třídění jazyků - národní jazyk a jeho útvary		při analýze vybraných textů popíše základní rysy češtiny a vysvětlí zákonitosti jejího vývoje i současné vývojové tendence
Fonetika - zvuková stránka jazyka - systém hlásek - zvukové prostředky souvislé řeči - zásady spisovné výslovnosti		v mluveném projevu ovládá zásady spisovné výslovnosti a pro účinné dorozumívání vhodně užívá zvukové prostředky řeči (modulace síly, výšky hlasu a tempa řeči; umístění přízvuků a pauz, správné frázování)
Grafémika - grafická stránka jazyka - písmo, jeho vznik a druhy - základní principy českého pravopisu a nejčastější odchylky od nich		v písemném projevu dodržuje zásady pravopisu a s oporou příruček řeší složitější případy; účinně využívá možností grafického členění textu
Informatika - nauka o práci s informacemi, informace - knihovny, slovníky - internet jako informační zdroj - informační etika, legislativa - prezentace		efektivně a samostatně využívá různých informačních zdrojů (slovníky, encyklopedie, internet) pořizuje z textu výpisky, zpracovává výtahy, konspekty posuzuje tvůrčím způsobem aktuálnost, relevanci a věrohodnost informačních zdrojů a informací tvořivě využívá informací z odborné literatury, internetu, tisku a z dalších zdrojů, kriticky je třídí a vyhodnocuje využívá informační a komunikační služby v souladu s etickými, bezpečnostními a legislativními požadavky využívá nabídku informačních a vzdělávacích portálů, encyklopedií, knihoven, databází a výukových programů zpracovává a prezentuje výsledky své práce s využitím pokročilých funkcí aplikačního softwaru, multimediálních technologií a internetu
Úvod do stylistiky - funkční styly - slohotvorní činitelé, slohová charakteristika výrazových prostředků - princip výstavby text		pořizuje z textu výpisky, zpracovává výtahy, konspekty v mluveném i psaném projevu vhodně využívá slohotvorné rozvrstvení výrazových prostředků češtiny
Prostě sdělovací styl - funkce, jazyk, útvary prostě sdělovací stylu - vypravování, popis		pořizuje z textu výpisky, zpracovává výtahy, konspekty rozezná typy promluv a vyprávěcí způsoby a posoudí jejich funkci v konkrétním textu rozliší a specifikuje jednotky vyprávění (časoprostor, vypravěč, postavy) a zhodnotí jejich funkci a účinek na čtenáře

Český jazyk a literatura	1.	
Literární teorie - základy literární vědy – literární teorie, literární historie, literární kritika, poetika - literatura a její funkce - metody interpretace textu – interpretační postupy a konvence, význam a smysl, popis, analýza, výklad a vlastní interpretace textu; čtenářské kompetence; interpretace a přeinterpretování - způsoby vyjadřování zážitků z literárních děl a soudů nad nimi (osobní záznamy, anotace, kritika a recenze, polemiky) - jazykové, kompoziční a tematické prostředky výstavby literárního díla – tropy; figury; rytmus, rým a zvukové prostředky poezie; monolog, dialog, přímá a nepřímá řeč, nevlastní přímá a polopřímá řeč; typy kompozice; motiv, téma - text a intertextovost – kontext, vliv a způsoby mezitextového navazování a mezitextové komunikace (motto, citát, aluze), žánry založené na mezitextovém navazování (parodie, travestie, plagiát), hraniční rysy textu (předmluva, doslov, ilustrace, obálka; autorský komentář, recenze)	identifikuje využití jednoho textu v textu jiném (intertextovost) a objasní jeho funkci a účinek na čtenáře objasní rozdíly mezi fikčním a reálným světem a vysvětlí, jakým způsobem se reálný svět promítá do literárního textu, jaký vliv může mít svět fikce na myšlení a jednání reálných lidí posoudí a interpretuje komunikační účinky textu, svá tvrzení argumentačně podpoří jeho všestrannou analýzou postihne smysl textu, vysvětlí důvody a důsledky různých interpretací téhož textu, porovná je a zhodnotí, odhalí eventuální dezinterpretace textu posuzuje tvůrčím způsobem aktuálnost, relevanci a věrohodnost informačních zdrojů a informací rozezná typy promluv a vyprávěcí způsoby a posoudí jejich funkci v konkrétním textu rozliší a specifikuje jednotky vyprávění (časoprostor, vypravěč, postavy) a zhodnotí jejich funkci a účinek na čtenáře rozliší umělecký text od neuměleckého, nalezne jevy, které činí text uměleckým využívá informační a komunikační služby v souladu s etickými, bezpečnostními a legislativními požadavky využívá nabídku informačních a vzdělávacích portálů, encyklopedií, knihoven, databází a výukových programů zpracovává a prezentuje výsledky své práce s využitím pokročilých funkcí aplikačního softwaru, multimediálních technologií a internetu	
Starověké literatury - starověké mimoevropské literatury (Mezopotámie, Egypt, Indie, Čína...) - Bible (Starý a Nový zákon) - antická literatura - řecká literatura, římská literatura	vystihne podstatné rysy základních period vývoje české i světové literatury, významných uměleckých směrů, uvede jejich představitele a charakterizuje a interpretuje jejich přínos pro vývoj literatury a literárního myšlení	
Literatura středověku - evropské národní literatury - dvorská lyrika, hrdinská epika - vývoj české literatury - staroslověnské období	pořizuje z textu výpisky, zpracovává výtahy, konspekty vystihne podstatné rysy základních period vývoje české i světové literatury, významných uměleckých směrů, uvede jejich představitele a charakterizuje a interpretuje jejich přínos pro vývoj literatury a literárního myšlení vysvětlí specifickou vývoj české literatury a vyloží její postavení v kontextu literatury světové (vzájemná inspirace, příbuznost, odlišnosti a jejich příčiny)	

Český jazyk a literatura	1.	
- období zápasu jazyků, dočasného vítězství latiny - vývoj česky psané literatury (13. - 15. století)		
Literatura renesance a humanismu - charakteristika směrů, představitelé v národních literaturách, včetně české literatury	vystihne podstatné rysy základních period vývoje české i světové literatury, významných uměleckých směrů, uvede jejich představitele a charakterizuje a interpretuje jejich přínos pro vývoj literatury a literárního myšlení vysvětlí specifičnost vývoje české literatury a vyloží její postavení v kontextu literatury světové (vzájemná inspirace, příbuznost, odlišnosti a jejich příčiny)	
Literatura 16. - 18. století - charakteristika směrů, představitelé v národních literaturách, včetně české literatury - baroko - klasicismus a osvícenství - preromantismus - počátky národního obrození	pořizuje z textu výpisky, zpracovává výtahy, konspekty vystihne podstatné rysy základních period vývoje české i světové literatury, významných uměleckých směrů, uvede jejich představitele a charakterizuje a interpretuje jejich přínos pro vývoj literatury a literárního myšlení vysvětlí specifičnost vývoje české literatury a vyloží její postavení v kontextu literatury světové (vzájemná inspirace, příbuznost, odlišnosti a jejich příčiny)	
Průřezová témata, přesahy, souvislosti		
Osobnostní a sociální výchova - Seberegulace, organizační dovednosti a efektivní řešení problémů		
Osobnostní a sociální výchova - Sociální komunikace		
Osobnostní a sociální výchova - Spolupráce a soutěž		
Multikulturní výchova - Vztah k multilingvní situaci a ke spolupráci mezi lidmi z různého kulturního prostředí		
Mediální výchova - Média a mediální produkce		
Mediální výchova - Mediální produkty a jejich významy		
Mediální výchova - Účinky mediální produkce a vliv médií		

5.2 Anglický jazyk

Počet vyučovacích hodin za týden				Celkem
1.	2.	3.	4.	
1	1	1	2	5
Povinný	Povinný	Povinný	Povinný	

Název předmětu	Anglický jazyk
Oblast	Jazyk a jazyková komunikace
Charakteristika předmětu	Jazyk a jazyková komunikace Význam vzdělávací oblasti spočívá především v rozšiřování vědomého užívání jazyka jako základního nástroje pro rozvíjení abstraktního myšlení a v prohlubování vyjadřovacích a komunikačních schopností a dovedností vytvářejících podklad pro všestranné efektivní vzdělávání. Jazykové vyučování umožňuje žákům poznávat duchovní bohatství národa a jeho tradice. Žáci se postupně učí ovládnout nejen jazyk sám, ale především principy jeho užívání v různých komunikačních situacích (a to v mluvené i písemné podobě). Jazykové a stylizační schopnosti a dovednosti a jim odpovídající komunikační kompetence žáci rozvíjejí pod vedením učitele prostřednictvím aktivního podílu na nejrůznějších komunikačních situacích. Vzdělávací oblast jazyka a jazykové komunikace je naplňována vzdělávacími obory: Český jazyk a literatura, Cizí jazyk a Další cizí jazyk. Ve výuce českého jazyka a literatury žáci získávají přiměřené poučení o jazyku – ve svém obsahu i rozsahu prohloubeném ve srovnání se základním vzděláváním – jako východiska ke komunikaci v různých, i náročnějších typech mluvených i psaných textů. To umožní vybudovat kompetence pro jejich recepci a produkci a pro čtení s porozuměním, jež povede k hlubokým čtenářským zážitkům. Učitel iniciuje hovory či úvahy o nich. Rozvoj těchto schopností a dovedností spolu s osvojením vymezených poznatků teoretických je důležitý nejen pro studium češtiny, ale i obecněji, neboť v jazykovém ztvárnění je uloženo mnoho poznatků a nové myšlenky se obvykle vyjadřují přirozeným jazykem. Osvojení cizích jazyků navazuje na poznání českého jazyka a má i podobné cíle – postupné zvládnutí mluvených a psaných projevů a vytváření komplexní komunikační kompetence, jsou tu však i cíle specifické. Aktivní znalost cizích jazyků je v současné epoše nezbytná jak z hlediska globálního, neboť přispívá k účinnější mezinárodní komunikaci, tak i pro osobní potřebu žáka, protože usnadňuje přístup k

Název předmětu	Anglický jazyk
	informacím a k intenzivnějším osobním kontaktům, čímž umožňuje vyšší mobilitu žáka a jeho rychlejší orientaci. V současné době je ve výuce cizích jazyků kladen důraz na zvyšování komunikativní úrovně, aby žáci mohli v tomto jazyce účinně komunikovat na běžná témata, aby mohli navazovat společenské a osobní vztahy a naučili se porozumět kultuře a zvykům jiných lidí a respektovat je. Vyučování cizím jazykům vede žáky k prohlubování komunikačních schopností získaných na základní škole (znalosti lingvistické, sociolingvistické, pragmatické). Vzdělávání v oboru Cizí jazyk navazuje na úroveň jazykových znalostí a komunikačních dovedností odpovídajících úrovni A2 podle Společného evropského referenčního rámce pro jazyky, které žák získal v předchozím vzdělávání, a směřuje k dosažení úrovně B2 podle tohoto rámce. Vzdělávání v oboru Další cizí jazyk navazuje na úroveň jazykových znalostí a komunikačních dovedností odpovídajících úrovni A1 podle Společného evropského referenčního rámce pro jazyky, které žák získal v předchozím vzdělávání, a směřuje k dosažení úrovně B1 podle tohoto rámce. Pokud žák nemá (žákovi není nabídnuta) možnost na škole navázat na úroveň jazykových znalostí a komunikačních dovedností získaných v předchozím vzdělávání odpovídající úrovni A1 nebo A2 podle Společného evropského referenčního rámce pro jazyky, vzdělává se v cizím jazyce dle nabídky školy. Vzdělávání v tomto jazyce je určeno pro absolutní začátečníky a směřuje k dosažení úrovně, kterou určuje škola dle svých možností a kterou vymezí ve svém ŠVP podle Společného evropského referenčního rámce pro jazyky. V tomto případě ovšem musí být zachována podmínka, kdy si žák volí dva jazyky z libovolného vzdělávacího oboru tak, aby alespoň z jednoho jazyka získal jazykové znalosti a komunikační dovednosti odpovídající minimálně úrovni B1 podle Společného evropského referenčního rámce pro jazyky. Cílové zaměření vzdělávací oblasti Vzdělávání v dané vzdělávací oblasti směřuje k utváření a rozvíjení klíčových kompetencí tím, že vede žáka k: - vnímání a užívání jazyka českého i cizího jako mnohotvárného prostředku ke zpracování a následnému předávání informací, vědomostí a prožitků získaných z interakce se světem a se sebou samým, k vyjádření vlastních potřeb a k prezentaci názorů i samostatného řešení problémů a jako prostředku pro další samostatné celoživotní vzdělávání; - zvládání základních pravidel mezilidské komunikace daného kulturního prostředí a jejich respektování; - utváření všeobecného přehledu o společensko-historickém vývoji lidské společnosti, který napomáhá

Název předmětu	Anglický jazyk
	k respektu a toleranci odlišných kulturních hodnot různých jazykových komunit; - porozumění sobě samému, pochopení své role v různých komunikačních situacích a k vymezení vlastního místa mezi různými komunikačními partnery; - tvořivé práci nejen s věcným, ale i s uměleckým textem, jež vede k porozumění významové výstavbě textu, k jeho posouzení z hlediska stylového, pozitivně působícího na estetickou, emocionální i etickou stránku žákovy osobnosti; - vytváření osobitého, objektivně kritického a celkově pozitivního vztahu k literatuře a k vytváření návyku individuální četby umělecké a neumělecké literatury, které se později projeví v celoživotní orientaci žáka; - formování hodnotových orientací, vkusových preferencí a k citlivému vnímání okolního světa i sebe sama.
Obsahové, časové a organizační vymezení předmětu (specifické informace o předmětu důležité pro jeho realizaci)	Obsahové vymezení předmětu: Vyučovací předmět vychází ze vzdělávacího oboru Cizí jazyk v RVP G. Předmět zahrnuje učivo, po jehož zvládnutí je žák schopen používat tento jazyk aktivně v rovině poslechových, řečových a reproduktivních (čtení, psaní) dovedností, a to na úrovni přímo závislé na délce a intenzitě studia. Obsahem studia je nejen jazyk samotný, ale i kultury zemí tento jazyk používající (kulturní, politické, geografické a historické údaje o těchto zemích). Časové a organizační vymezení předmětu: Anglický jazyk se vyučuje ve všech ročnících čtyřletého studia (viz učební plán předmětu). Výuka probíhá formou konzultačních hodin. Stěžejním je ale samostudium s využitím všech dostupných prostředků: internet, televize, rozhlas, knihovna, cizojazyčné noviny a časopisy, kurzy cizích jazyků v jazykových školách apod. Výuka je realizována v běžných třídách, dle možnosti je umísťována i do jazykových učeben vybavených videem, televizorem, poslechovou technikou. Jazyková výuka, která je založená na komunikaci a způsobu vedení komunikace, nabízí de facto všechny formy realizace vyučovacího procesu.
Integrace předmětů	• Cizí jazyk
Mezipředmětové vztahy	• Český jazyk a literatura • Základy společenských věd • Dějepis
Výchovné a vzdělávací strategie: společné postupy uplatňované na úrovni předmětu,	Kompetence komunikativní: • Žák rozumí sdělením (mluveným i psaným) v angličtině a interpretuje je

Název předmětu	Anglický jazyk
jimiž učitelé cíleně utvářejí a rozvíjejí klíčové kompetence žáků	• Formuluje anglicky vlastní myšlenky a prezentuje je před spolužáky. • Je veden k odvaze komunikovat v angličtině i při nedokonalé zvládnutém jazyce. • Aktivně vyhledává možnosti užívání angličtiny (korespondence, e-mail, chat...).
	Kompetence k řešení problémů: Žák: • tvořivě a intuitivně řeší běžné situace v cizojazyčném prostředí. • se učí opsat jinými slovy obsah myšlenky při nedostatcích ve slovní zásobě. • je veden k porovnávání stavby anglického jazyka s českým jazykem a také k vlastní formulaci jazykových pravidel.
	Kompetence sociální a personální: Žák: • si vyžádá a poskytne radu, pomoc v každodenních situacích. • vnímá a respektuje odlišnosti různých kulturních prostředí. • zná a dodržuje tradiční pravidla slušného chování v anglicky mluvících oblastech. • aktivně spolupracuje ve skupině a dokáže tolerovat odlišné názory.
	Kompetence občanská: Žák: • respektuje přesvědčení druhých, jejich vnitřní hodnoty. • poznává a respektuje odlišnosti jiného kulturního prostředí, zvyky, tradice. • vnímá a chápe problémy etnických skupin.
	Kompetence k učení: Žák: • je veden k hledání souvislostí jak u jazykových struktur, tak u slovní zásoby • využívá srovnání s jinými jazyky, které zná, i s mateřštinou. • samostatně vyhledává a tvořivě zpracovává informace z anglických textů a zaujímá k nim kritický postoj. • chápe význam schopnosti komunikovat anglicky pro studium i praktický život • Součástí hodin i domácí přípravy je práce se slovníky, tiskem a internetem.

Název předmětu	Anglický jazyk
	Učitel ve výuce prezentuje různé přístupy ke studiu jazyků a žáky vede k tomu, aby je využívali, sami plánovali a organizovali.
Způsob hodnocení žáků	Výuka probíhá formou konzultací, žáci jsou hodnoceni při ústní zkoušce na konci pololetí. Ústní zkouška předchází v každém pololetí napsání písemné práce. Písemná práce je povinná.

Anglický jazyk	3.	
Výchovné a vzdělávací strategie	- Kompetence komunikativní - Kompetence k řešení problémů - Kompetence sociální a personální - Kompetence občanská - Kompetence k učení	
Učivo		ŠVP výstupy
Fonetika - fonetická redukce		porozumí hlavním bodům a myšlenkám autentického čteného textu či písemného projevu složitějšího obsahu na aktuální téma
Pravopis - konvence používané k prezentaci výslovnosti		identifikuje strukturu textu a rozliší hlavní a doplňující informace
Gramatika - vyjadřování opakovaného děje (used to) - slovesa s infinitivem a –ing tvarů - zájmena some, any much, many, a lot, a little - předpřítomný čas - been a gone, since a for, How long...? - will, going to vyjadřování budoucnosti - další modální slovesa		reaguje spontánně a gramaticky správně v složitějších, méně běžných situacích užitím vhodných výrazů a frazeologických obrátů volně a srozumitelně reprodukuje přečtený nebo vyslechnutý autentický text se slovní zásobou
Slovní zásoba a tematické okruhy - emoce – libost/nelibost, zájem/nezájem, radost, zklamání, překvapení, údiv, obava, vděčnost, sympatie, lhostejnost, strach - oblast pracovní – státní správa, firmy, průmysl, zemědělství, méně časté profese, nástroje a zařízení, pracovní události, pracovní smlouva, - strukturovaný životopis		odvodí význam neznámých slov na základě již osvojené slovní zásoby, kontextu, znalosti tvorby slov a internacionalismů s porozuměním přijímá a srozumitelně i gramaticky správně předává obsahově složitější informace sestaví souvislý text na širokou škálu témat a vyjádří své stanovisko
		s porozuměním přijímá a srozumitelně i gramaticky správně předává obsahově složitější informace

Anglický jazyk	3.	
REÁLIE ZEMÍ STUDOVANÉHO JAZYKA - literatura, významná díla a autoři - média a jejich účinky na jednotlivce a společnost		sestaví souvislý text na širokou škálu témat a vyjádří své stanovisko
Průřezová témata, přesahy, souvislosti		
Mediální výchova - Účinky mediální produkce a vliv médií		
Multikulturní výchova - Vztah k multilingvní situaci a ke spolupráci mezi lidmi z různého kulturního prostředí		
Osobnostní a sociální výchova - Sociální komunikace		
Osobnostní a sociální výchova - Spolupráce a soutěž		
Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech - Humanitární pomoc a mezinárodní rozvojová spolupráce		
Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech - Vzdělávání v Evropě a ve světě		
Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech - Žijeme v Evropě		

Anglický jazyk	4.	
Výchovné a vzdělávací strategie	• Kompetence komunikativní • Kompetence k řešení problémů • Kompetence sociální a personální • Kompetence občanská • Kompetence k učení	
Učivo		ŠVP výstupy
Fonetika - fonetické rysy - zvuková stránka věty		komunikuje plynule a foneticky správně na témata abstraktní i konkrétní v méně běžných i odborných situacích
Pravopis - grafická úprava - interpunkce - psaní velkých písmen v angličtině		využívá výkladové a odborné slovníky při zpracování písemného projevu na neznámé téma
Gramatika - kondicionály - předminulý čas, - reprodukováná řeč		využívá výkladové a odborné slovníky při zpracování písemného projevu na neznámé téma

Anglický jazyk	4.	
- trpný rod - předložky, příslovce - spojky - prefixy, sufixy		
Slovní zásoba a tematické okruhy - delší písemný projev: podrobný životopis, vypravování podrobný popis - samostatný ústní projev: popis, shrnutí, srovnání, vyprávění, oznámení, prezentace, reprodukce textu náhodné situace v osobním i profesním životě, komunikace prostřednictvím telefonu a dalších médií - pracovní smlouva - věda, technika, životní prostředí, umění		čte s porozuměním literaturu ve studovaném jazyce postihne zápletku i sled událostí ve filmu či hře přednese souvislý projev na zadané téma při setkání s rodilými mluvčími zahájí, vede a zakončí dialog a zapojí se do živé diskuse na různá témata týkající se i odbornějších textů
REÁLIE ZEMÍ STUDOVANÉHO JAZYKA - politické a ekonomické postavení ve světě - stručná charakteristika ekonomiky, společnosti a kultury - vztahy s Českou republikou		čte s porozuměním literaturu ve studovaném jazyce komunikuje plynule a foneticky správně na témata abstraktní i konkrétní v méně běžných i odborných situacích postihne zápletku i sled událostí ve filmu či hře přednese souvislý projev na zadané téma při setkání s rodilými mluvčími zahájí, vede a zakončí dialog a zapojí se do živé diskuse na různá témata týkající se i odbornějších textů
Průřezová témata, přesahy, souvislosti		
Mediální výchova - Účinky mediální produkce a vliv médií		
Multikulturní výchova - Vztah k multilingvní situaci a ke spolupráci mezi lidmi z různého kulturního prostředí		
Osobnostní a sociální výchova - Sociální komunikace		
Osobnostní a sociální výchova - Spolupráce a soutěž		
Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech - Humanitární pomoc a mezinárodní rozvojová spolupráce		
Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech - Vzdělávání v Evropě a ve světě		
Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech - Žijeme v Evropě		

Anglický jazyk	2.	
Výchovné a vzdělávací strategie	Kompetence komunikativní	

Anglický jazyk	2.	
	- Kompetence k řešení problémů - Kompetence sociální a personální - Kompetence občanská - Kompetence k učení	
Učivo		ŠVP výstupy
Fonetika - zvuková stránka věty		rozlišuje v mluveném projevu jednotlivé mluvčí, identifikuje různý styl, citové zabarvení, názory a stanoviska jednotlivých mluvčích
Pravopis - zákonitosti vyplývající z psané podoby jazyka		logicky a jasně strukturuje formální i neformální písemný projev různých slohových stylů
Gramatika - podstatná jména: gerundium ve funkci podstatného jména - zástupné one, that - nepravidelnosti ve tvoření množného čísla - přídavná jména a příslovce: tvoření a stupňování - vyjadřování budoucnosti- going to, infinitiv bez to, pomocná slovesa a jejich využití		formuluje svůj názor srozumitelně, gramaticky správně, spontánně a plynule
Slovní zásoba a tematické okruhy - morální postoje a funkce – omluva, odpuštění, pochvala, pokárání, lítost - oblast osobní – cizí domov, krajina, společenské vztahy, blízcí lidé, spolupracovníci, umělecké předměty, domácí potřeby, vybavení pro sport a zábavu, zdraví, životní styl, netradiční dovolená, netradiční koníčky, recepty, cestování - oblast osobnostní – identita, způsob vnímání sebe sama, světonázor - jazykové zvláštnosti a odlišnosti		adekvátně a gramaticky správně okomentuje a prodiskutuje odlišné názory různých faktografických i imaginativních textů vyhledá a shromáždí informace z různých textů na méně běžné, konkrétní téma a pracuje se získanými informacemi
REÁLIE ZEMÍ STUDOVANÉHO JAZYKA - média a jejich účinky na jednotlivce a společnost		adekvátně a gramaticky správně okomentuje a prodiskutuje odlišné názory různých faktografických i imaginativních textů vyhledá a shromáždí informace z různých textů na méně běžné, konkrétní téma a pracuje se získanými informacemi
Průřezová témata, přesahy, souvislosti		
Mediální výchova - Mediální produkty a jejich významy		
Mediální výchova - Účinky mediální produkce a vliv médií		
Multikulturní výchova - Vztah k multilingvní situaci a ke spolupráci mezi lidmi z různého kulturního prostředí		
Osobnostní a sociální výchova - Sociální komunikace		

Anglický jazyk	2.	
Osobnostní a sociální výchova - Spolupráce a soutěž		
Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech - Vzdělávání v Evropě a ve světě		
Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech - Žijeme v Evropě		
Osobnostní a sociální výchova - Morálka všedního dne		

Anglický jazyk	1.	
Výchovné a vzdělávací strategie	• Kompetence komunikativní • Kompetence k řešení problémů • Kompetence sociální a personální • Kompetence občanská • Kompetence k učení	
Učivo		ŠVP výstupy
Fonetika - zvuková stránka věty		porozumí hlavním bodům a myšlenkám autentického ústního projevu složitějšího obsahu na aktuální téma, postihne jeho hlavní a doplňující informace rozliší v mluveném projevu jednotlivé mluvčí, identifikuje různý styl, citové zabarvení, názory a stanoviska jednotlivých mluvčích
Pravopis - zákonitosti vyplývající z psané podoby jazyka		logicky a jasně strukturuje formální i neformální písemný projev různých slohových stylů
Gramatika - podstatná jména - rod podstatných jmen, nepravidelné množné číslo, počitatelnost, nepočitatelnost, používání členů - zájmena a číslovky: osobní, tázací, neurčitá, - slovesa - čas přítomný, čas přítomný průběhový, pomocná slovesa a jejich využití (otázka, zápor), modální slovesa a jejich významy ve větném kontextu - minulý prostý čas		vyjádří a obhájí své myšlenky, názory a stanoviska vhodnou písemnou i ústní formou
Slovní zásoba a tematické okruhy - ustálené kolokace - ustálená větná spojení - postoj, názor, stanovisko – souhlas, nesouhlas, svolení, prosba, odmítnutí, možnost, nemožnost, nutnost, potřeba, zákaz, příkaz - oblast osobní – rodina a její společenské vztahy, přátelé, příbuzní		podrobně popíše své okolí, své zájmy a činnosti s nimi související používá bohatou všeobecnou slovní zásobu k rozvíjení argumentace, aniž by redukoval to, co chce sdělit využívá různé druhy slovníků, informativní literaturu, encyklopedie a média

Anglický jazyk	1.	
- vybavení domácnosti - život mimo domov: kolej, hotel, domov přátel - kratší písemný projev – pozdrav, vzkaz, přání, blahopřání, pozvání, odpověď, osobní dopis		
REÁLIE ZEMÍ STUDOVANÉHO JAZYKA - život a tradice, rodina, vzdělávání, národní záliby a zvláštnosti		podrobně popíše své okolí, své zájmy a činnosti s nimi související používá bohatou všeobecnou slovní zásobu k rozvíjení argumentace, aniž by redukoval to, co chce sdělit využívá různé druhy slovníků, informativní literaturu, encyklopedie a média

5.3 Německý jazyk

Počet vyučovacích hodin za týden				Celkem
1.	2.	3.	4.	
0.5	0.5	0.5	0	1.5
Povinný	Povinný	Povinný		

Název předmětu	Německý jazyk
Oblast	Jazyk a jazyková komunikace
Charakteristika předmětu	Význam vzdělávací oblasti spočívá především v rozšiřování vědomého užívání jazyka jako základního nástroje pro rozvíjení abstraktního myšlení a v prohlubování vyjadřovacích a komunikačních schopností a dovedností vytvářejících podklad pro všestranné efektivní vzdělávání. Jazykové vyučování umožňuje žákům poznávat duchovní bohatství národa a jeho tradice. Žáci se postupně učí ovládnout nejen jazyk sám, ale především principy jeho užívání v různých komunikačních situacích (a to v mluvené i písemné podobě). Jazykové a stylizační schopnosti a dovednosti a jim odpovídající komunikační kompetence žáci rozvíjejí pod vedením učitele prostřednictvím aktivního podílu na nejrůznějších komunikačních situacích. Vzdělávací oblast jazyka a jazykové komunikace je naplňována vzdělávacími obory: český jazyk a literatura, cizí jazyk a další cizí jazyk.

Název předmětu	Německý jazyk
	Ve výuce českého jazyka a literatury žáci získávají přiměřené poučení o jazyku – ve svém obsahu i rozsahu prohloubeném ve srovnání se základním vzděláváním – jako východiska ke komunikaci v různých, i náročnějších typech mluvených i psaných textů. To umožní vybudovat kompetence pro jejich recepci a produkci a pro čtení s porozuměním, jež povede k hlubokým čtenářským zážitkům. Učitel iniciuje hovory či úvahy o nich. Rozvoj těchto schopností a dovedností spolu s osvojením vymezených poznatků teoretických je důležitý nejen pro studium češtiny, ale i obecněji, neboť v jazykovém ztvárnění je uloženo mnoho poznatků a nové myšlenky se obvykle vyjadřují přirozeným jazykem. Osvojení cizích jazyků navazuje na poznání českého jazyka a má i podobné cíle – postupné zvládnutí mluvených a psaných projevů a vytváření komplexní komunikační kompetence, jsou tu však i cíle specifické. Aktivní znalost cizích jazyků je v současné epoše nezbytná, jak z hlediska globálního, neboť přispívá k účinnější mezinárodní komunikaci, tak i pro osobní potřebu žáka, protože usnadňuje přístup k informacím a k intenzivnějším osobním kontaktům, čímž umožňuje vyšší mobilitu žáka a jeho rychlejší orientaci. V současné době je ve výuce cizích jazyků kladen důraz na zvyšování komunikativní úrovně, aby žáci mohli v tomto jazyce účinně komunikovat na běžná témata, mohli navazovat společenské a osobní vztahy a naučili se porozumět kultuře a zvykům jiných lidí a respektovat je. Vyučování cizím jazykům vede žáky k prohlubování komunikačních schopností získaných na základní škole (znalosti lingvistické, sociolingvistické, pragmatické). Vzdělávání v oboru cizí jazyk navazuje na úroveň jazykových znalostí a komunikačních dovedností odpovídajících úrovni A2 podle Společného evropského referenčního rámce pro jazyky, které žák získal v předchozím vzdělávání a směřuje k dosažení úrovně B2 podle tohoto rámce. Vzdelávání v oboru další cizí jazyk navazuje na úroveň jazykových znalostí a komunikačních dovedností odpovídajících úrovni A1 podle Společného evropského referenčního rámce pro jazyky, které žák získal v předchozím vzdělávání a směřuje k dosažení úrovně B1 podle tohoto rámce. Pokud žák nemá (žákovi není nabídnuta) možnost na škole navázat na úroveň jazykových znalostí a komunikačních dovedností získaných v předchozím vzdělávání odpovídající úrovni A1 nebo A2 podle Společného evropského referenčního rámce pro jazyky, vzdělává se v cizím jazyce dle nabídky školy. Vzdělávání v tomto jazyce je určeno pro absolutní začátečníky a směřuje k dosažení úrovně, kterou určuje škola dle svých možností a kterou vymezí ve svém ŠVP podle Společného evropského referenčního rámce pro jazyky. V tomto případě ovšem musí být zachována podmínka, kdy si žák volí dva jazyky z libovolného vzdělávacího oboru tak, aby alespoň z jednoho jazyka získal jazykové znalosti a komunikační dovednosti

Název předmětu	Německý jazyk
	odpovídající minimálně úrovni B1 podle Společného evropského referenčního rámce pro jazyky. Cílové zaměření vzdělávací oblasti Vzdělávání v dané vzdělávací oblasti směřuje k utváření a rozvíjení klíčových kompetencí tím, že vede žáka k: - vnímání a užívání jazyka českého i cizího jako mnohotvárného prostředku ke zpracování a následnému předávání informací, vědomostí a prožitků získaných z interakce se světem a se sebou samým, k vyjádření vlastních potřeb a k prezentaci názorů i samostatného řešení problémů a jako prostředku pro další samostatné celoživotní vzdělávání; - zvládání základních pravidel mezilidské komunikace daného kulturního prostředí a jejich respektování; - utváření všeobecného přehledu o společensko-historickém vývoji lidské společnosti, který napomáhá k respektu a toleranci odlišných kulturních hodnot různých jazykových komunit; - porozumění sobě samému, pochopení své role v různých komunikačních situacích a k vymezení vlastního místa mezi různými komunikačními partnery; - tvořivé práci nejen s věcným, ale i s uměleckým textem, jež vede k porozumění významové výstavbě textu, k jeho posouzení z hlediska stylového, pozitivně působícího na estetickou, emocionální i etickou stránku žákovy osobnosti; - vytváření osobitého, objektivně kritického a celkově pozitivního vztahu k literatuře a k vytváření návyků individuální četby umělecké a neumělecké literatury, které se později projeví v celoživotní orientaci žáka; - formování hodnotových orientací, vkusových preferencí a k citlivému vnímání okolního světa i sebe sama.
Obsahové, časové a organizační vymezení předmětu (specifické informace o předmětu důležité pro jeho realizaci)	Cílové zaměření vzdělávací oblasti Vzdělávání v dané vzdělávací oblasti směřuje k utváření a rozvíjení klíčových kompetencí tím, že vede žáka k: - vnímání a užívání jazyka českého i cizího jako mnohotvárného prostředku ke zpracování a následnému předávání informací, vědomostí a prožitků získaných z interakce se světem a se sebou samým, k vyjádření vlastních potřeb a k prezentaci názorů i samostatného řešení problémů a jako prostředku pro další samostatné celoživotní vzdělávání; - zvládání základních pravidel mezilidské komunikace daného kulturního prostředí a jejich respektování; - utváření všeobecného přehledu o společensko-historickém vývoji lidské společnosti, který napomáhá k respektu a toleranci odlišných kulturních hodnot různých jazykových komunit; - porozumění sobě samému, pochopení své role v různých komunikačních situacích a k vymezení vlastního místa mezi různými komunikačními partnery; - tvořivé práci nejen s věcným, ale i s uměleckým textem, jež vede k porozumění významové

Název předmětu	Německý jazyk
	výstavbě textu, k jeho posouzení z hlediska stylového, pozitivně působícího na estetickou, emocionální i etickou stránku žákovy osobnosti; - vytváření osobitého, objektivně kritického a celkově pozitivního vztahu k literatuře a k vytváření návyku individuální četby umělecké a neumělecké literatury, které se později projeví v celoživotní orientaci žáka; - formování hodnotových orientací, vkusových preferencí a k citlivému vnímání okolního světa i sebe sama. Obsahové vymezení předmětu: Vyučovací předmět další Německý jazyk - další cizí jazyk vychází ze vzdělávacího oboru Cizí jazyk v RVP G. Časové a organizační vymezení předmětu: Další cizí jazyk se vyučuje ve třech ročnících čtyřletého studia (viz učební plán předmětu). Výuka cizího jazyka probíhá formou konzultačních hodin. Stěžejním je ale samostudium s využitím všech dostupných prostředků: internet, televize, rozhlas, knihovna, cizojazyčné noviny a časopisy, kurzy cizích jazyků v jazykových školách a pod. Výuka je realizována v běžných třídách, dle možnosti je umísťována i do jazykových učeben vybavených videem, televizorem, poslechovou technikou, multimediální technikou. Jazyková výuka, která je založená na komunikaci a způsobu vedení komunikace, nabízí de facto všechny formy realizace vyučovacího procesu.
Integrace předmětů	• Další cizí jazyk
Mezipředmětové vztahy	• Český jazyk a literatura • Základy společenských věd • Dějepis
Výchovné a vzdělávací strategie: společné postupy uplatňované na úrovni předmětu, jimiž učitelé cíleně utvářejí a rozvíjejí klíčové kompetence žáků	Kompetence k řešení problémů: Učitel zadává takové úkoly, které vyžadují různé studijní dovednosti - nabízí žákům texty na jim známá a blízká témata, která souvisí také s jinými předměty - zadává úkoly, při jejichž realizaci žák využívá osobní počítač s jeho různými praktickými programy a internet jako zdroj informací. Kompetence komunikativní: Učitel zadává žákům střídavě různá cvičení k procvičování čtení, psaní, poslechu a mluvení; vede je tak k osvojení si plynulé a efektivní komunikace

Název předmětu	Německý jazyk	
	- procvičuje jazykové funkce v různých receptivních aktivitách, zejména pomocí poslechů audionahrávek rodilých mluvčích a čtením autentických textů - zařazuje diskuse na aktuální a žákům blízké téma Kompetence sociální a personální: Učitel rozvíjí schopnost žáků vyhodnotit chování lidí, zaujmout stanovisko k problematice či situaci čtením článků popisující skutečnou událost - představuje jazykové funkce v kontextu příběhu mladých lidí, s nimiž se žák může ztotožnit - zařazuje diskuse na aktuální a žákům blízké téma - zařazuje do výuky práci ve dvojicích i v menších skupinkách Kompetence občanská: Učitel seznamuje žáky s kulturou jiných států světa a vhodně volenými otázkami dovede žáky ke srovnání různých kultur a jejich respektování - využívá situační dialogy v učebnici k diskusi o vztahu mezi osobními zájmy jedince a zájmy širší skupiny. Kompetence k učení: Učitel poskytne žákům přehled látky, který budou v průběhu roku probírat, a tím jim umožní sledovat postupný pokrok v učení - zakotvuje u žáků znalosti z gramatiky a osvojení si jejích pravidel pomocí gramatických tabulek, které žáci sami doplňují, a také pomocí vhodných cvičení, na kterých žáci aplikují své znalosti gramatiky - představuje novou slovní zásobu pomocí obrazové nápovědy	
Způsob hodnocení žáků	Výuka probíhá formou konzultací, žáci jsou hodnoceni při ústní zkoušce na konci pololetí. Ústní zkoušce předchází v každém pololetí napsání písemné práce. Písemná práce je povinná.	
Německý jazyk	3.	
Výchovné a vzdělávací strategie	• Kompetence k řešení problémů • Kompetence komunikativní • Kompetence občanská • Kompetence sociální a personální • Kompetence k učení	
Učivo	ŠVP výstupy	

Německý jazyk	3.	
Fonetika -větný rytmus -intonace -aspirace		identifikuje strukturu jednoduchého textu a rozliší hlavní informace
		logicky a jasně strukturuje středně dlouhý písemný projev, formální i neformální text na běžné či známé téma
		odhadne význam neznámých slov na základě již osvojené slovní zásoby a kontextu
		rozliší v mluveném projevu jednotlivé mluvčí, identifikuje různé styly a citová zabarvení promluvy
		rozumí hlavním bodům či myšlenkám autentického ústního projevu i psaného textu na běžné a známé téma
		s jistou mírou sebedůvěry komunikuje foneticky správně s použitím osvojené slovní zásoby a gramatických prostředků
		užívá různé techniky čtení dle typu textu a účelu čtení
		zapojí se, případně s menšími obtížemi, do rozhovoru s rodilými mluvčími na běžné a známé téma v předvídatelných každodenních situacích
Gramatika -preteritum, sloves -stupňování adjektiv -vedlejší věty -souřadící spojky -bezspojkové věty -všeobecný podmět „man“ -zeměpisná jména -budoucí čas, sloveso „werden“		identifikuje strukturu jednoduchého textu a rozliší hlavní informace
		logicky a jasně strukturuje středně dlouhý písemný projev, formální i neformální text na běžné či známé téma
		odhadne význam neznámých slov na základě již osvojené slovní zásoby a kontextu
		shrne a ústně i písemně sdělí běžné, obsahově jednoduché informace
		vysvětlí gramaticky správně své názory a stanoviska písemnou i ústní formou a v krátkém a jednoduchém projevu na téma osobních zájmů nebo každodenního života
Pravopis -pravidla nového pravopisu -dělení slov -psaní cizích slov		identifikuje strukturu jednoduchého textu a rozliší hlavní informace
		odhadne význam neznámých slov na základě již osvojené slovní zásoby a kontextu
		shrne a ústně i písemně sdělí běžné, obsahově jednoduché informace
Slovní zásoba a tematické okruhy -bydlení: dům, byt, pronájem -dovolená: jedem do ciziny -zdraví a nemoci, návštěva lékaře -práce: hledání práce, motivační dopis, životopis		formuluje svůj názor ústně i písemně na jednoduché, běžné téma srozumitelně, gramaticky správně a stručně
		jednoduše a souvisle popíše své okolí, své zájmy a činnosti s nimi související
		reaguje adekvátně a gramaticky správně v běžných, každodenních situacích užitím jednoduchých, vhodných výrazů a frazeologických obrátů
		sestaví ústně i písemně souvislý text na jednoduché téma jako lineární sled myšlenek

Německý jazyk	3.	
		srozumitelně reprodukuje přečtený nebo vyslechnutý, méně náročný autentický text se slovní zásobou na běžná témata
		využívá překladové slovníky při zpracování písemného projevu na méně běžné téma
		využívá různé druhy slovníků při čtení nekomplikovaných faktografických textů
		zapojí se, případně s menšími obtížemi, do rozhovoru s rodilými mluvčími na běžné a známé téma v předvídatelných každodenních situacích
Průřezová témata, přesahy, souvislosti		
Osobnostní a sociální výchova - Poznávání a rozvoj vlastní osobnosti		
Osobnostní a sociální výchova - Seberegulace, organizační dovednosti a efektivní řešení problémů		
Osobnostní a sociální výchova - Sociální komunikace		
Osobnostní a sociální výchova - Morálka všedního dne		
Osobnostní a sociální výchova - Spolupráce a soutěž		
Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech - Žijeme v Evropě		
Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech - Vzdělávání v Evropě a ve světě		
Environmentální výchova - Člověk a životní prostředí		
Environmentální výchova - Životní prostředí regionu a České republiky		
Mediální výchova - Média a mediální produkce		

Německý jazyk	2.	
Výchovné a vzdělávací strategie	- Kompetence k řešení problémů - Kompetence komunikativní - Kompetence sociální a personální - Kompetence občanská - Kompetence k učení	
Učivo		ŠVP výstupy
Fonetika		identifikuje strukturu jednoduchého textu a rozliší hlavní informace
-slovní přízvuk		odhadne význam neznámých slov na základě již osvojené slovní zásoby a kontextu
-větná intonace		rozumí hlavním bodům či myšlenkám autentického ústního projevu i psaného textu na běžné a známé téma

Německý jazyk	2.	
-dlouhé, krátké hlásky -spodoba neznělých souhlásek ve znělé		srozumitelně reprodukuje přečtený nebo vyslechnutý, méně náročný autentický text se slovní zásobou na běžná témata
Gramatika		identifikuje strukturu jednoduchého textu a rozliší hlavní informace
-modální slovesa		jednoduše a souvisle popíše své okolí, své zájmy a činnosti s nimi související
-zvratná slovesa		reaguje adekvátně a gramaticky správně v běžných, každodenních situacích užitím jednoduchých, vhodných výrazů a frazeologických obrátů
-ukazovací zájmena		srozumitelně reprodukuje přečtený nebo vyslechnutý, méně náročný autentický text se slovní zásobou na běžná témata
-záporná předpona –„un“		
-odlučitelné, neodlučitelné předpony		
-perfektum sloves		
-koncovky přídavných jmen po členu určitém a neurčitém		
Pravopis		identifikuje strukturu jednoduchého textu a rozliší hlavní informace
- pravidla nového pravopisu		jednoduše a souvisle popíše své okolí, své zájmy a činnosti s nimi související
-interpunkce		
Slovní zásoba a tematické okruhy		formuluje svůj názor ústně i písemně na jednoduché, běžné téma srozumitelně, gramaticky správně a stručně
-Plány, škola a volný čas		jednoduše a souvisle popíše své okolí, své zájmy a činnosti s nimi související
-Dny týdne, rozvrh hodin, plánování		logicky a jasně strukturuje středně dlouhý písemný projev, formální i neformální text na běžné či známé téma
-Roční období, dny, měsíce		odhadne význam neznámých slov na základě již osvojené slovní zásoby a kontextu
-Život ve městě a na vesnici		rozliší v mluveném projevu jednotlivé mluvčí, identifikuje různé styly a citová zabarvení promluvy
-Turismus a cestování		rozumí hlavním bodům či myšlenkám autentického ústního projevu i psaného textu na běžné a známé téma
		s jistotou mírou sebedůvěry komunikuje foneticky správně s použitím osvojené slovní zásoby a gramatických prostředků
		sestaví ústně i písemně souvislý text na jednoduché téma jako lineární sled myšlenek
		shrne a ústně i písemně sdělí běžné, obsahově jednoduché informace
		využívá překladové slovníky při zpracování písemného projevu na méně běžné téma
		využívá různé druhy slovníků při čtení nekomplikovaných faktografických textů
		zapojí se, případně s menšími obtížemi, do rozhovoru s rodilými mluvčími na běžné a známé téma v předvídatelných každodenních situacích
Průřezová témata, přesahy, souvislosti		

Německý jazyk	2.	
Osobnostní a sociální výchova - Poznávání a rozvoj vlastní osobnosti		
Osobnostní a sociální výchova - Seberegulace, organizační dovednosti a efektivní řešení problémů		
Osobnostní a sociální výchova - Spolupráce a soutěž		
Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech - Žijeme v Evropě		
Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech - Vzdělávání v Evropě a ve světě		
Osobnostní a sociální výchova - Sociální komunikace		
Osobnostní a sociální výchova - Morálka všedního dne		

Německý jazyk	1.	
Výchovné a vzdělávací strategie	• Kompetence k řešení problémů • Kompetence komunikativní • Kompetence sociální a personální • Kompetence občanská • Kompetence k učení	
Učivo		ŠVP výstupy
Fonetika - zvuková výstavba slova a věty - dlouhé, krátké, redukované hlásky - fonetický přepis slov, němé „h“ - spodoba neznělých souhlásek ve znělé - ráz přízvučné a nepřízvučné slabiky - přízvučná pozice na konci slova		rozumí hlavním bodům či myšlenkám autentického ústního projevu i psaného textu na běžné a známé téma
Gramatika - časování sloves haben, sein - časování pravidelných sloves v přítomném čase - časování způsobových sloves - pořádek slov ve větě - tvoření otázky - osobní zájmena - zápor ve větách nein, nicht, kein - zájmena osobní		identifikuje strukturu jednoduchého textu a rozliší hlavní informace

Německý jazyk	1.	
- přivlastňovací zájmena - předložky se 3. a 4. Pádem - rozkazovací způsob		
Pravopis - pravidla u běžných slov - pravidla nového pravopisu - krátké a dlouhé samohlásky - psaní velkých a malých písmen		identifikuje strukturu jednoduchého textu a rozliší hlavní informace rozumí hlavním bodům či myšlenkám autentického ústního projevu i psaného textu na běžné a známé téma
Slovní zásoba a tematické okruhy - první kontakty: pozdravy, seznámení, představení, rozloučení - rodina: členové rodiny, domácí zvířata - zájmy: koníčky, povolání, profese - nákupy: jídlo, pití, peníze		formuluje svůj názor ústně i písemně na jednoduché, běžné téma srozumitelně, gramaticky správně a stručně jednoduše a souvisle popíše své okolí, své zájmy a činnosti s nimi související využívá různé druhy slovníků při čtení nekomplikovaných faktografických textů
Průřezová témata, přesahy, souvislosti		
Osobnostní a sociální výchova - Sociální komunikace		
Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech - Žijeme v Evropě		
Osobnostní a sociální výchova - Morálka všedního dne		
Osobnostní a sociální výchova - Poznávání a rozvoj vlastní osobnosti		
Osobnostní a sociální výchova - Spolupráce a soutěž		

5.4 Ruský jazyk

Počet vyučovacích hodin za týden				Celkem
1.	2.	3.	4.	
0.5	0.5	0.5	0	1.5
Povinný	Povinný	Povinný		

Název předmětu	Ruský jazyk
Oblast	Jazyk a jazyková komunikace
Charakteristika předmětu	Význam vzdělávací oblasti spočívá především v rozšiřování vědomého užívání jazyka jako základního nástroje pro rozvíjení abstraktního myšlení a v prohlubování vyjadřovacích a komunikačních schopností a dovedností vytvářejících podklad pro všestranné efektivní vzdělávání. Jazykové vyučování umožňuje žákům poznávat duchovní bohatství národa a jeho tradice. Žáci se postupně učí ovládnout nejen jazyk sám, ale především principy jeho užívání v různých komunikačních situacích (a to v mluvené i písemné podobě). Jazykové a stylizační schopnosti a dovednosti a jim odpovídající komunikační kompetence žáci rozvíjejí pod vedením učitele prostřednictvím aktivního podílu na nejrůznějších komunikačních situacích. Vzdělávací oblast jazyka a jazykové komunikace je naplňována vzdělávacími obory: Český jazyk a literatura, Cizí jazyk a Další cizí jazyk. Osvojení cizích jazyků navazuje na poznání českého jazyka a má i podobné cíle – postupné zvládnutí mluvených a psaných projevů a vytváření komplexní komunikační kompetence, jsou tu však i cíle specifické. Aktivní znalost cizích jazyků je v současné epoše nezbytná jak z hlediska globálního, neboť přispívá k účinnější mezinárodní komunikaci, tak i pro osobní potřebu žáka, protože usnadňuje přístup k informacím a k intenzivnějším osobním kontaktům, čímž umožňuje vyšší mobilitu žáka a jeho rychlejší orientaci. V současné době je ve výuce cizích jazyků kladen důraz na zvyšování komunikativní úrovně, aby žáci mohli v tomto jazyce účinně komunikovat na běžná témata, aby mohli navazovat společenské a osobní vztahy a naučili se porozumět kultuře a zvykům jiných lidí a respektovat je. Vyučování cizím jazykům vede žáky k prohlubování komunikačních schopností získaných na základní škole (znalosti lingvistické, sociolingvistické, pragmatické). Vzdělávání v oboru Cizí jazyk navazuje na úroveň jazykových znalostí a komunikačních dovedností odpovídajících úrovni A2 podle Společného evropského referenčního rámce pro jazyky, které žák získal v předchozím vzdělávání, a směřuje k dosažení úrovně B2 podle tohoto rámce. Vzdělávání v oboru Další cizí jazyk navazuje na úroveň jazykových znalostí a komunikačních dovedností odpovídajících úrovni A1 podle Společného evropského referenčního rámce pro jazyky, které žák získal v předchozím vzdělávání, a směřuje k dosažení úrovně B1 podle tohoto rámce. Pokud žák nemá (žákovi není nabídnuta) možnost na škole navázat na úroveň jazykových znalostí a komunikačních dovedností získaných v předchozím vzdělávání odpovídající úrovni A1 nebo A2 podle Společného evropského referenčního rámce pro jazyky, vzdělává se v cizím jazyce dle nabídky školy. Vzdělávání v tomto jazyce je určeno pro absolutní začátečníky a směřuje k dosažení úrovně, kterou určuje

Název předmětu	Ruský jazyk
	škola dle svých možností a kterou vymezí ve svém ŠVP podle Společného evropského referenčního rámce pro jazyky. V tomto případě ovšem musí být zachována podmínka, kdy si žák volí dva jazyky z libovolného vzdělávacího oboru tak, aby alespoň z jednoho jazyka získal jazykové znalosti a komunikační dovednosti odpovídající minimálně úrovni B1 podle Společného evropského referenčního rámce pro jazyky. Cílové zaměření vzdělávací oblasti Vzdělávání v dané vzdělávací oblasti směřuje k utváření a rozvíjení klíčových kompetencí tím, že vede žáka k: - vnímání a užívání jazyka českého i cizího jako mnohotvárného prostředku ke zpracování a následnému předávání informací, vědomostí a prožitků získaných z interakce se světem a se sebou samým, k vyjádření vlastních potřeb a k prezentaci názorů i samostatného řešení problémů a jako prostředku pro další samostatné celoživotní vzdělávání; - zvládání základních pravidel mezilidské komunikace daného kulturního prostředí a jejich respektování - utváření všeobecného přehledu o společensko-historickém vývoji lidské společnosti, který napomáhá k respektu a toleranci odlišných kulturních hodnot různých jazykových komunit; - porozumění sobě samému, pochopení své role v různých komunikačních situacích a k vymezení vlastního místa mezi různými komunikačními partnery; - tvořivé práci nejen s věcným, ale i s uměleckým textem, jež vede k porozumění významové výstavbě textu, k jeho posouzení z hlediska stylového, pozitivně působícího na estetickou, emocionální i etickou stránku žákovy osobnosti; - vytváření osobitého, objektivně kritického a celkově pozitivního vztahu k literatuře a k vytváření návyku individuální četby umělecké a neumělecké literatury, které se později projeví v celoživotní orientaci žáka; - formování hodnotových orientací, vkusových preferencí a k citlivému vnímání okolního světa i sebe sama.
Obsahové, časové a organizační vymezení předmětu (specifické informace o předmětu důležité pro jeho realizaci)	Cílové zaměření vzdělávací oblasti Vzdělávání v dané vzdělávací oblasti směřuje k utváření a rozvíjení klíčových kompetencí tím, že vede žáka k: - vnímání a užívání jazyka českého i cizího jako mnohotvárného prostředku ke zpracování a následnému předávání informací, vědomostí a prožitků získaných z interakce se světem a se sebou samým, k vyjádření vlastních potřeb a k prezentaci názorů i samostatného řešení problémů a jako prostředku pro další

Název předmětu	Ruský jazyk
	samostatné celoživotní vzdělávání; - zvládnutí základních pravidel mezilidské komunikace daného kulturního prostředí a jejich respektování; - utváření všeobecného přehledu o společensko-historickém vývoji lidské společnosti, který napomáhá k respektu a toleranci odlišných kulturních hodnot různých jazykových komunit; - porozumění sobě samému, pochopení své role v různých komunikačních situacích a k vymezení vlastního místa mezi různými komunikačními partnery; - tvořivé práci nejen s věcným, ale i s uměleckým textem, jež vede k porozumění významové výstavbě textu, k jeho posouzení z hlediska stylového, pozitivně působícího na estetickou, emocionální i etickou stránku žákovy osobnosti; - vytváření osobitého, objektivně kritického a celkově pozitivního vztahu k literatuře a k vytváření návyku individuální četby umělecké a neumělecké literatury, které se později projeví v celoživotní orientaci žáka; - formování hodnotových orientací, vkusových preferencí a k citlivému vnímání okolního světa i sebe sama. Obsahové vymezení předmětu: Vyučovací předmět další Ruský jazyk - další cizí jazyk vychází ze vzdělávacího oboru Cizí jazyk v RVP G. Časové a organizační vymezení předmětu: Další cizí jazyk se vyučuje ve třech ročnících čtyřletého studia (viz učební plán předmětu). Výuka cizího jazyka probíhá formou konzultačních hodin. Stěžejním je ale samostudium s využitím všech dostupných prostředků: internet, televize, rozhlas, knihovna, cizojazyčné noviny a časopisy, kurzy cizích jazyků v jazykových školách a pod. Výuka je realizována v běžných třídách, dle možnosti je umísťována i do jazykových učeben vybavených videem, televizorem, poslechovou technikou, multimediální technikou. Jazyková výuka, která je založená na komunikaci a způsobu vedení komunikace, nabízí de facto všechny formy realizace vyučovacího procesu.
Integrace předmětů	• Další cizí jazyk
Mezipředmětové vztahy	• Český jazyk a literatura • Základy společenských věd • Dějepis
	Kompetence k řešení problémů:

Název předmětu	Ruský jazyk
Výchovné a vzdělávací strategie: společné postupy uplatňované na úrovni předmětu, jimiž učitelé cíleně utvářejí a rozvíjejí klíčové kompetence žáků	Učitel zadává takové úkoly, které vyžadují různé studijní dovednosti - nabízí žákům texty na jim známá a blízká témata, která souvisí také s jinými předměty - zadává úkoly, při jejichž realizaci žák využívá osobní počítač s jeho různými praktickými programy a internet jako zdroj informací.
	Kompetence komunikativní: Učitel zadává žákům střídavě různá cvičení k procvičování čtení, psaní, poslechu a mluvení; vede je tak k osvojení si plynulé a efektivní komunikace - procvičuje jazykové funkce v různých receptivních aktivitách, zejména pomocí poslechů audionahrávek rodilých mluvčích a čtením autentických textů - zařazuje diskuse na aktuální a žákům blízké téma
	Kompetence sociální a personální: Učitel rozvíjí schopnost žáků vyhodnotit chování lidí, zaujmout stanovisko k problematice či situaci čtením článků popisující skutečnou událost - představuje jazykové funkce v kontextu příběhu mladých lidí, s nimiž se žák může ztotožnit - zařazuje diskuse na aktuální a žákům blízké téma - zařazuje do výuky práci ve dvojicích i v menších skupinkách
	Kompetence občanská: Učitel seznamuje žáky s kulturou jiných států světa a vhodně volenými otázkami dovede žáky ke srovnání různých kultur a jejich respektování - využívá situační dialogy v učebnici k diskusi o vztahu mezi osobními zájmy jedince a zájmy širší skupiny.
	Kompetence k učení: Učitel poskytne žákům přehled látky, který budou v průběhu roku probírat, a tím jim umožní sledovat postupný pokrok v učení - zakotvuje u žáků znalosti z gramatiky a osvojení si jejích pravidel pomocí gramatických tabulek, které žáci sami doplňují, a také pomocí vhodných cvičení, na kterých žáci aplikují své znalosti gramatiky - představuje novou slovní zásobu pomocí obrazové nápovědy
Způsob hodnocení žáků	Výuka probíhá formou konzultací, žáci jsou hodnoceni při ústní zkoušce na konci pololetí. Ústní zkoušce předchází v každém pololetí napsání písemné práce. Písemná práce je povinná.

Ruský jazyk	3.	
Výchovné a vzdělávací strategie	- Kompetence k řešení problémů - Kompetence komunikativní - Kompetence sociální a personální - Kompetence občanská - Kompetence k učení	
Učivo	ŠVP výstupy	
Fonetika -výslovnost měkkých souhlásek -výslovnost tvrdého y	užívá různé techniky čtení dle typu textu a účelu čtení	
Pravopis - interpunkce - pravidla slov s gi, ki, chi	sestaví ústně i písemně souvislý text na jednoduché téma jako lineární sled myšlenek shrne a ústně i písemně sdělí běžné, obsahově jednoduché informace	
Gramatika - podstatná jména mužského a ženského rodu - musím, potřebuji - osobní zájmena - řadové číslovky - ukazovací zájmena - slovesa- pojtí, pojechať	odhadne význam neznámých slov na základě již osvojené slovní zásoby a kontextu srozumitelně reprodukuje přečtený nebo vyslechnutý, méně náročný autentický text se slovní zásobou na běžná témata vysvětlí gramaticky správně své názory a stanoviska písemnou i ústní formou a v krátkém a jednoduchém projevu na téma osobních zájmů nebo každodenního života využívá překladové slovníky při zpracování písemného projevu na méně běžné téma využívá různé druhy slovníků při čtení nekomplikovaných faktografických textů zapojí se, případně s menšími obtížemi, do rozhovoru s rodilými mluvčími na běžné a známé téma v předvídatelných každodenních situacích	
Slovní zásoba a tematická okruhy - svátky - jídlo, restaurace, kavárny, zařízení rychlého občerstvení - nákupy, obchody, oblečení, obuv, sportovní potřeby - cestování, dovolená, prázdniny - dopravní prostředky	logicky a jasně strukturuje středně dlouhý písemný projev, formální i neformální text na běžné či známé téma reaguje adekvátně a gramaticky správně v běžných, každodenních situacích užitím jednoduchých, vhodných výrazů a frazeologických obrátů rozliší v mluveném projevu jednotlivé mluvčí, identifikuje různé styly a citová zabarvení promluvy rozumí hlavním bodům či myšlenkám autentického ústního projevu i psaného textu na běžné a známé téma s jistotou mírou sebedůvěry komunikuje foneticky správně s použitím osvojené slovní zásoby a gramatických prostředků	

Ruský jazyk	3.	
		vysvětlí gramaticky správně své názory a stanoviska písemnou i ústní formou a v krátkém a jednoduchém projevu na téma osobních zájmů nebo každodenního života
Průřezová témata, přesahy, souvislosti		
Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech - Žijeme v Evropě		
Osobnostní a sociální výchova - Sociální komunikace		
Osobnostní a sociální výchova - Poznávání a rozvoj vlastní osobnosti		
Multikulturní výchova - Vztah k multilingvní situaci a ke spolupráci mezi lidmi z různého kulturního prostředí		
Osobnostní a sociální výchova - Spolupráce a soutěž		
Osobnostní a sociální výchova - Morálka všedního dne		
Mediální výchova - Mediální produkty a jejich významy		

Ruský jazyk	2.	
Výchovné a vzdělávací strategie	- Kompetence k řešení problémů - Kompetence komunikativní - Kompetence sociální a personální - Kompetence občanská - Kompetence k učení	
Učivo		ŠVP výstupy
Fonetika - místo a intenzita přízvuku - intonace		identifikuje strukturu jednoduchého textu a rozliší hlavní informace
		odhadne význam neznámých slov na základě již osvojené slovní zásoby a kontextu
		rozumí hlavním bodům či myšlenkám autentického ústního projevu i psaného textu na běžné a známé téma
		s jistotou mírou sebedůvěry komunikuje foneticky správně s použitím osvojené slovní zásoby a gramatických prostředků
Pravopis - základní vztahy mezi zvukovou a grafickou stránkou jazyka		srozumitelně reprodukuje přečtený nebo vyslechnutý, méně náročný autentický text se slovní zásobou na běžná témata
		identifikuje strukturu jednoduchého textu a rozliší hlavní informace
		jednoduše a souvisle popíše své okolí, své zájmy a činnosti s nimi související
		odhadne význam neznámých slov na základě již osvojené slovní zásoby a kontextu

Ruský jazyk	2.	
		sestaví ústně i písemně souvislý text na jednoduché téma jako lineární sled myšlenek shrne a ústně i písemně sdělí běžné, obsahově jednoduché informace
Gramatika - číslovky 0-20 - slovesa žít, psát - minulý čas sloves - 3.pád osobních zájmen - složené číslovky		identifikuje strukturu jednoduchého textu a rozliší hlavní informace jednoduše a souvisle popíše své okolí, své zájmy a činnosti s nimi související reaguje adekvátně a gramaticky správně v běžných, každodenních situacích užitím jednoduchých, vhodných výrazů a frazeologických obrátů rozliší v mluveném projevu jednotlivé mluvčí, identifikuje různé styly a citová zabarvení promluvy srozumitelně reprodukuje přečtený nebo vyslechnutý, méně náročný autentický text se slovní zásobou na běžná témata
Slovní zásoba a tematické okruhy - dny týdne, - škola, rozvrh hodin, školní předměty - jméno po otci - koníčky, zájmy - slova převzatá z cizích jazyků - měsíce v roce - roční období		jednoduše a souvisle popíše své okolí, své zájmy a činnosti s nimi související odhadne význam neznámých slov na základě již osvojené slovní zásoby a kontextu rozumí hlavním bodům či myšlenkám autentického ústního projevu i psaného textu na běžné a známé téma sestaví ústně i písemně souvislý text na jednoduché téma jako lineární sled myšlenek shrne a ústně i písemně sdělí běžné, obsahově jednoduché informace využívá překladové slovníky při zpracování písemného projevu na méně běžné téma využívá různé druhy slovníků při čtení nekomplikovaných faktografických textů zapojí se, případně s menšími obtížemi, do rozhovoru s rodilými mluvčími na běžné a známé téma v předvídatelných každodenních situacích
Průřezová témata, přesahy, souvislosti		
Osobnostní a sociální výchova - Morálka všedního dne		
Multikulturní výchova - Základní problémy sociokulturních rozdílů		
Osobnostní a sociální výchova - Spolupráce a soutěž		
Osobnostní a sociální výchova - Sociální komunikace		
Osobnostní a sociální výchova - Poznávání a rozvoj vlastní osobnosti		
Multikulturní výchova - Vztah k multilingvní situaci a ke spolupráci mezi lidmi z různého kulturního prostředí		
Mediální výchova - Mediální produkty a jejich významy		

Ruský jazyk	1.	
Výchovné a vzdělávací strategie	- Kompetence k řešení problémů - Kompetence komunikativní - Kompetence sociální a personální - Kompetence občanská - Kompetence k učení	
Učivo		ŠVP výstupy
Fonetika - přízvuk v ruštině		rozumí hlavním bodům či myšlenkám autentického ústního projevu i psaného textu na běžné a známé téma
Pravopis - zákonitosti vyplývající z psané podoby jazyka pro frázování a intonaci		jednoduše a souvisle popíše své okolí, své zájmy a činnosti s nimi související
Gramatika - přítomný čas slovesa „být“ - oslovení - vyjádření českého „mám, máš“ - vyjádření českého „mám rád“		vysvětlí gramaticky správně své názory a stanoviska písemnou i ústní formou a v krátkém a jednoduchém projevu na téma osobních zájmů nebo každodenního života
Slovní zásoba a tematické okruhy - pozdravy, seznámení, představování - oblast osobnostní – rodina, koníčky, zájmy, profese, domácí mazlíčci - státy a jejich obyvatelé		formuluje svůj názor ústně i písemně na jednoduché, běžné téma srozumitelně, gramaticky správně a stručně
		identifikuje strukturu jednoduchého textu a rozliší hlavní informace
		shrne a ústně i písemně sdělí běžné, obsahově jednoduché informace
		využívá překladové slovníky při zpracování písemného projevu na méně běžné téma
		využívá různé druhy slovníků při čtení nekomplikovaných faktografických textů
Průřezová témata, přesahy, souvislosti		
Osobnostní a sociální výchova - Sociální komunikace		
Osobnostní a sociální výchova - Poznávání a rozvoj vlastní osobnosti		
Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech - Žijeme v Evropě		
Mediální výchova - Média a mediální produkce		
Multikulturní výchova - Vztah k multilingvní situaci a ke spolupráci mezi lidmi z různého kulturního prostředí		

5.5 Matematika

Počet vyučovacích hodin za týden				Celkem
1.	2.	3.	4.	
1	1	1	1	4
Povinný	Povinný	Povinný	Povinný	

Název předmětu	Matematika
Oblast	Matematika a její aplikace
Charakteristika předmětu	Výuka matematiky na gymnáziu rozvíjí a prohlubuje pochopení kvantitativních a prostorových vztahů reálného světa, utváří kvantitativní gramotnost žáků a schopnost geometrického vhledu. Ovládnutí požadovaného matematického aparátu, elementy matematického myšlení, vytváření hypotéz a deduktivní úvahy jsou prostředkem pro nové hlubší poznání a předpokladem dalšího studia. Osvojené matematické pojmy, vztahy a procesy pěstují myšlenkovou ukázněnost, napomáhají žákům k prožitku celistvosti. Matematické vzdělávání napomáhá rozvoji abstraktního a analytického myšlení, rozvíjí logické usuzování, učí srozumitelné a věcné argumentaci s cílem najít spíše objektivní pravdu než uhájit vlastní názor. Těžiště výuky spočívá v osvojení schopnosti formulace problému a strategie jeho řešení, v aktivním ovládnutí matematických nástrojů a dovedností, v pěstování schopnosti aplikace. Matematika přispívá k tomu, aby žáci byli schopni hodnotit správnost postupu při odvozování tvrzení a odhalovat klamné závěry. Během studia žáci objevují, že matematika nachází uplatnění v mnoha oborech lidské činnosti (např. v ekonomii, technice, ale i ve společenských vědách), že je ovlivňována vnějšími podněty (například z oblasti přírodních věd) a že moderní technologie jsou užitečným pomocníkem matematiky. Žáci poznávají, že matematika je součástí naší kultury a je výsledkem složitého multikulturního historického vývoje spojeného s mnoha významnými osobnostmi lidských dějin. Cílové zaměření vzdělávací oblasti Vzdělávání v dané vzdělávací oblasti směřuje k utváření a rozvíjení klíčových kompetencí tím, že vede žáka k: - osvojování základních matematických pojmů a vztahů postupnou abstrakcí a zobecňováním na základě poznávání jejich charakteristických vlastností; - určování, zařazování a využívání pojmů, k analýze a zobecňování jejich vlastností;

Název předmětu	Matematika
	- vytváření zásoby matematických pojmů, vztahů, algoritmů a metod řešení úloh a k využívání osvojeného matematického aparátu; - analyzování problému a vytváření plánu řešení, k volbě správného postupu při řešení úloh a problémů, k vyhodnocování správnosti výsledku vzhledem k zadaným podmínkám; - práci s matematickými modely, k vědomí, že k výsledku lze dospět různými způsoby; - rozvoji logického myšlení a úsudku, vytváření hypotéz na základě zkušenosti nebo pokusu, k jejich ověřování nebo vyvracení pomocí protipříkladů; - pochopení vzájemných vztahů a vazeb mezi okruhy učiva a k aplikaci matematických poznatků v dalších vzdělávacích oblastech; - přesnému vyjadřování a zdokonalování grafického projevu, k porozumění matematickým termínům, symbolice a matematickému textu; - zdůvodňování matematických postupů, k obhajobě vlastního postupu; - rozvíjení dovednosti pracovat s různými reprezentacemi; - užívání kalkulátoru a moderních technologií k efektivnímu řešení úloh a k prezentaci výsledků; - rozvíjení zkušeností s matematickým modelováním (k činností, kterými se učí poznávat a nalézat situace, v nichž se může orientovat prostřednictvím matematického popisu, k vyhodnocování matematických modelů, k poznávání mezi jejich použití, k vědomí, že realita je složitější než její matematický model, že daný model může být vhodný pro více situací a jedna situace může být vyjádřena různými modely; - rozvíjení geometrického vidění a prostorové představivosti; - pochopení matematiky jako součásti kulturního dědictví a nezaměnitelného způsobu uchopování světa.
Obsahové, časové a organizační vymezení předmětu (specifické informace o předmětu důležité pro jeho realizaci)	Obsahové vymezení Vyučovací předmět Matematika zahrnuje obsah vzdělávacího oboru Matematika a její aplikace (stanoveného RVP G). Vyučovací předmět Matematika navazuje na učivo stanovené RVP ZV, rozšiřuje ho a prohlubuje. Předmět Matematika utváří matematickou gramotnost žáků. Seznamuje s matematickými nástroji a postupy, rozvíjí chápání kvantitativních a geometrických vztahů. Rozvíjí abstraktní a analytické myšlení a logické usuzování. Ovládnutí základů matematiky je nezbytným prostředkem hlubšího analytického poznání v oblasti přírodovědných, technických i řady humanitních oborů, a tedy i nezbytným předpokladem pro vysokoškolské studium. Matematika čerpá i z jiných předmětů, a to nejenom z přírodovědných, jedná se o volbu motivačních úloh nebo úloh zaměřených na využití matematických poznatků v praxi.

Název předmětu	Matematika
	Časové a organizační vymezení Matematika je vyučována ve všech čtyřech ročnících (viz učební plán předmětu). Výuka není vázána na učebnu. Probíhá v kmenové učebně. V případě potřeby v multimediální či počítačové učebně – půlené hodiny. Vyučující využívají dostupnou didaktickou techniku. Výuka předmětu Matematika využívá různých metod. Je to především výklad, dialog mezi učitelem a žákem. Do výuky jsou zařazovány různé aktivity pro samostatnou práci studentů (prezentace PC). Hlavní důraz je kladen na samostatnou práci studentů. Učitel ověřuje různými metodami dovednosti a vědomosti, rozvoj klíčových kompetencí (písemné práce, ústní zkoušení).
Integrace předmětů	• Matematika a její aplikace
Mezipředmětové vztahy	• Fyzika • Zeměpis • Základy společenských věd • Informatika
Výchovné a vzdělávací strategie: společné postupy uplatňované na úrovni předmětu, jimiž učitelé cíleně utvářejí a rozvíjejí klíčové kompetence žáků	Kompetence k řešení problémů: Učitel: - zadáváním problémových úloh podporuje samostatné myšlení žáků - klade důraz na správnou argumentaci - vede žáky k využívání znalostí matematiky v jiných předmětech - podporuje žáky při hledání různých způsobů řešení - klade žákům jasně formulované otázky, při jejich řešení žáci tvořivě využívají znalosti Kompetence komunikativní: Učitel: - vede k souvislému a dobře formulovanému projevu - využívá metody obsahující prezentaci výsledků práce jednotlivce - vede žáky ke srozumitelnému grafickému i slovnímu vyjadřování Kompetence sociální a personální: Učitel: - vede dialog se studenty a iniciuje diskusi mezi studenty o různých možnostech řešení problémů - respektuje individualitu žáků - vede žáky k samostatnosti

Název předmětu	Matematika
	Kompetence k podnikavosti: Učitel: - motivuje žáky k rozhodování o výběru volitelných předmětů
	Kompetence k učení: Učitel: - motivuje vhodnou volbou příkladů - využití učiva v praxi - vede k používání správné terminologie - zadává úlohy k procvičování a k samostudiu - vede žáky k vlastní organizaci studia - vede žáky ke stanovení vlastního postupu práce, její kontrole i vyhodnocení - vhodnou formulací úkolů vede žáky k využívání příruček a pomůcek - vede žáky uvědomování si chyb a k jejich vědomému opravování
Způsob hodnocení žáků	Výuka probíhá formou konzultací, žáci jsou hodnoceni při ústní zkoušce na konci pololetí. Ústní zkouška předchází v každém pololetí napsání písemné práce. Písemná práce je povinná.

Matematika	3.	
Výchovné a vzdělávací strategie	• Kompetence k řešení problémů • Kompetence komunikativní • Kompetence sociální a personální • Kompetence k podnikavosti • Kompetence k učení	
Učivo	ŠVP výstupy	
Planimetrie - množiny bodů dané vlastnosti - shodná zobrazení (osová a středová souměrnost, posunutí, otočení) - stejnolehlost - konstruktivní úlohy	čte a zapisuje tvrzení v symbolickém jazyce matematiky	
	operuje s intervaly, aplikuje geometrický význam absolutní hodnoty	
	používá geometrické pojmy, zdůvodňuje a využívá vlastnosti geometrických útvarů v rovině a v prostoru, na základě vlastností třídí útvary	
	rozlišuje správný a nesprávný úsudek	
	řeší planimetrické a stereometrické problémy motivované praxí	
	řeší polohové a nepolohové konstrukční úlohy užitím všech bodů dané vlastnosti, pomocí shodných zobrazení a pomocí konstrukce na základě výpočtu	

Matematika	3.	
		určuje vzájemnou polohu lineárních útvarů, vzdálenosti a odchylky
		využívá náčrt při řešení rovinného nebo prostorového problému
		zdůvodňuje svůj postup a ověřuje správnost řešení problému
Komplexní čísla, rovnice v oboru komplexních čísel		operuje s intervaly, aplikuje geometrický význam absolutní hodnoty
- komplexní číslo v algebraickém tvaru		provádí operace s mocninami a odmocninami, upravuje číselné výrazy
- komplexní číslo v goniometrickém tvaru		rozlišuje správný a nesprávný úsudek
- řešení lineárních rovnic v C		řeší lineární a kvadratické rovnice a nerovnice, řeší soustavy rovnic, v jednodušších případech diskutuje řešitelnost nebo počet řešení
- řešení kvadratických rovnic v C		vytváří hypotézy, zdůvodňuje jejich pravdivost a nepravdivost, vyvrací nesprávná tvrzení
- řešení binomických rovnic		zdůvodňuje svůj postup a ověřuje správnost řešení problému
Kombinatorika		čte a zapisuje tvrzení v symbolickém jazyce matematiky
- elementární kombinatorické úlohy		rozlišuje definici a větu, rozlišuje předpoklad a závěr věty
- variace bez opakování		rozlišuje správný a nesprávný úsudek
- permutace bez opakování		řeší reálné problémy s kombinatorickým podtextem (charakterizuje možné případy, vytváří model pomocí kombinatorických skupin a určuje jejich počet)
- kombinace bez opakování - binomická věta		vytváří hypotézy, zdůvodňuje jejich pravdivost a nepravdivost, vyvrací nesprávná tvrzení
- Pascalův trojúhelník		využívá kombinatorické postupy při výpočtu pravděpodobnosti, upravuje výrazy s faktoriály a kombinačními čísly
		zdůvodňuje svůj postup a ověřuje správnost řešení problému
Pravděpodobnost a statistika		čte a zapisuje tvrzení v symbolickém jazyce matematiky
- náhodný jev a jeho pravděpodobnost		diskutuje a kriticky zhodnotí statistické informace a daná statistická sdělení
- pravděpodobnost průniku a sjednocení jevů		reprezentuje graficky soubory dat, čte a interpretuje tabulky, diagramy a grafy, rozlišuje rozdíly v zobrazení obdobných souborů vzhledem k jejich odlišným charakteristikám
- nezávislost jevů		rozlišuje definici a větu, rozlišuje předpoklad a závěr věty
- analýza a zpracování dat v různých reprezentacích		rozlišuje správný a nesprávný úsudek
- statistický soubor a jeho charakteristika		volí a užívá vhodné statistické metody k analýze a zpracování dat (využívá výpočetní techniku)
(vážený aritmetický průměr, medián, modus, percentil, kvartil, směrodatná odchylka, mezikvartilová odchylka)		

Matematika	3.	
		vytváří hypotézy, zdůvodňuje jejich pravdivost a nepravdivost, vyvrací nesprávná tvrzení
		zdůvodňuje svůj postup a ověřuje správnost řešení problému
Stereometrie		čte a zapisuje tvrzení v symbolickém jazyce matematiky
- polohové a metrické vlastnosti		používá geometrické pojmy, zdůvodňuje a využívá vlastnosti geometrických útvarů v rovině a v prostoru, na základě vlastností třídí útvary
- základní tělesa		rozliší správný a nesprávný úsudek
- volné rovnoběžné promítání		řeší planimetrické a stereometrické problémy motivované praxí
- řezy		vytváří hypotézy, zdůvodňuje jejich pravdivost a nepravdivost, vyvrací nesprávná tvrzení
		využívá náčrt při řešení rovinného nebo prostorového problému
		zdůvodňuje svůj postup a ověřuje správnost řešení problému
		zobrazí ve volné rovnoběžné projekci hranol a jehlan, sestrojí a zobrazí rovinný řez těchto těles
Průřezová témata, přesahy, souvislosti		
Osobnostní a sociální výchova - Poznávání a rozvoj vlastní osobnosti		
Osobnostní a sociální výchova - Seberegulace, organizační dovednosti a efektivní řešení problémů		
Osobnostní a sociální výchova - Sociální komunikace		
Osobnostní a sociální výchova - Morálka všedního dne		
Osobnostní a sociální výchova - Spolupráce a soutěž		
Mediální výchova - Média a mediální produkce		

Matematika	4.	
Výchovné a vzdělávací strategie	- Kompetence k řešení problémů - Kompetence komunikativní - Kompetence sociální a personální - Kompetence k podnikavosti - Kompetence k učení	
Učivo		ŠVP výstupy

Matematika	4.	
Geometrie v prostoru, objemy, povrchy - polohové a metrické vlastnosti - základní tělesa - povrchy a objemy těles		rozliší správný a nesprávný úsudek
		určuje vzájemnou polohu lineárních útvarů, vzdálenosti a odchylky
		vytváří hypotézy, zdůvodňuje jejich pravdivost a nepravdivost, vyvrací nesprávná tvrzení
		využívá náčrt při řešení rovinného nebo prostorového problému
		zdůvodňuje svůj postup a ověřuje správnost řešení problému
		zobrazí ve volné rovnoběžné projekci hranol a jehlan
Analytická geometrie v rovině - vektory a operace s nimi - analytická vyjádření přímky - analytická vyjádření kuželoseček (kružnice, elipsa, parabola, hyperbola) - vzájemná poloha přímky a kuželosečky		analyzuje a řeší problémy, v nichž aplikuje řešení lineárních a kvadratických rovnic a jejich soustav
		čte a zapisuje tvrzení v symbolickém jazyce matematiky
		geometricky interpretuje číselné, algebraické a funkční vztahy, graficky znázorňuje řešení rovnic, nerovnic a jejich soustav
		rozliší správný a nesprávný úsudek
		řeší analyticky polohové a metrické úlohy o lineárních útvech v rovině
		řeší analyticky úlohy na vzájemnou polohu přímky a kuželosečky
		řeší lineární a kvadratické rovnice a nerovnice, řeší soustavy rovnic, v jednodušších případech diskutuje řešitelnost nebo počet řešení
		řeší polohové a nepolohové konstrukční úlohy užitím všech bodů dané vlastnosti, pomocí shodných zobrazení a pomocí konstrukce na základě výpočtu
		užívá různé způsoby analytického vyjádření přímky v rovině (geometrický význam koeficientů)
		vytváří hypotézy, zdůvodňuje jejich pravdivost a nepravdivost, vyvrací nesprávná tvrzení
		využívá charakteristické vlastnosti kuželoseček k určení analytického vyjádření
		z analytického vyjádření (z osově nebo vrcholové rovnice) určí základní údaje o kuželosečce
		zdůvodňuje svůj postup a ověřuje správnost řešení problému
Posloupnosti a řady - určení a vlastnosti posloupností - aritmetická posloupnost - geometrická posloupnost		čte a zapisuje tvrzení v symbolickém jazyce matematiky
		formuluje a zdůvodňuje vlastnosti studovaných funkcí a posloupností
		interpretuje z funkčního hlediska složené úrokování, aplikuje exponenciální funkci a geometrickou posloupnost ve finanční matematice

Matematika	4.	
- nekonečná geometrická řada - pojem limita		rozliší správný a nesprávný úsudek
		řeší aplikační úlohy s využitím poznatků o funkcích a posloupnostech
		vytváří hypotézy, zdůvodňuje jejich pravdivost a nepravdivost, vyvrací nesprávná tvrzení
		zdůvodňuje svůj postup a ověřuje správnost řešení problému
Finanční matematika - procenta, promile - aplikace exponenciální fce, geometrické posloupnosti		čte a zapisuje tvrzení v symbolickém jazyce matematiky
		interpretuje z funkčního hlediska složené úrokování, aplikuje exponenciální funkci a geometrickou posloupnost ve finanční matematice
		rozliší správný a nesprávný úsudek
		vytváří hypotézy, zdůvodňuje jejich pravdivost a nepravdivost, vyvrací nesprávná tvrzení
		zdůvodňuje svůj postup a ověřuje správnost řešení problému
Matematické důkazy - přímý a nepřímý důkaz - důkaz sporem - důkaz pomocí matematické indukce		čte a zapisuje tvrzení v symbolickém jazyce matematiky
		rozliší definici a větu, rozliší předpoklad a závěr věty
		rozliší správný a nesprávný úsudek
Průřezová témata, přesahy, souvislosti		
Osobnostní a sociální výchova - Sociální komunikace		
Osobnostní a sociální výchova - Seberegulace, organizační dovednosti a efektivní řešení problémů		
Osobnostní a sociální výchova - Poznávání a rozvoj vlastní osobnosti		
Multikulturní výchova - Základní problémy sociokulturních rozdílů		
Osobnostní a sociální výchova - Spolupráce a soutěž		
Osobnostní a sociální výchova - Morálka všedního dne		

Matematika	2.	
Výchovné a vzdělávací strategie		• Kompetence k řešení problémů • Kompetence komunikativní • Kompetence sociální a personální • Kompetence k podnikavosti

Matematika	2.	
	Kompetence k učení	
Učivo	ŠVP výstupy	
Obecné poznatky o funkcích - pojem funkce - definiční obor, obor hodnot, graf funkce, - obecné vlastnosti funkcí	čte a zapisuje tvrzení v symbolickém jazyce matematiky	
	formuluje a zdůvodňuje vlastnosti studovaných funkcí a posloupností	
	načrtne grafy požadovaných funkcí (zadaných jednoduchým funkčním předpisem) a určí jejich vlastnosti	
	operuje s intervaly, aplikuje geometrický význam absolutní hodnoty	
	rozlišuje správný a nesprávný úsudek	
	zdůvodňuje svůj postup a ověřuje správnost řešení problému	
Jednotlivé typy funkcí - lineární fce - kvadratická fce - fce s absolutní hodnotou - lineární lomená fce - fce druhá mocnina - exponenciální fce - logaritmická fce	aplikuje vztahy mezi hodnotami exponenciálních, logaritmických a goniometrických funkcí a vztahy mezi těmito funkcemi	
	čte a zapisuje tvrzení v symbolickém jazyce matematiky	
	formuluje a zdůvodňuje vlastnosti studovaných funkcí a posloupností	
	modeluje závislosti reálných dějů pomocí známých funkcí	
	načrtne grafy požadovaných funkcí (zadaných jednoduchým funkčním předpisem) a určí jejich vlastnosti	
	operuje s intervaly, aplikuje geometrický význam absolutní hodnoty	
	provádí operace s mocninami a odmocninami, upravuje číselné výrazy	
	rozkládá mnohočleny na součin vytýkáním a užitím vzorců, aplikuje tuto dovednost při řešení rovnic a nerovnic	
	rozlišuje správný a nesprávný úsudek	
	řeší aplikační úlohy s využitím poznatků o funkcích a posloupnostech	
	upravuje efektivně výrazy s proměnnými, určuje definiční obor výrazu	
	využívá poznatky o funkcích při řešení rovnic a nerovnic, při určování kvantitativních vztahů	
Rovnice k jednotlivým funkcím - kvadratické rovnice	zdůvodňuje svůj postup a ověřuje správnost řešení problému	
	aplikuje vztahy mezi hodnotami exponenciálních, logaritmických a goniometrických funkcí a vztahy mezi těmito funkcemi	
	provádí operace s mocninami a odmocninami, upravuje číselné výrazy	

Matematika	2.	
- rovnice s neznámou v exponentu - logaritmické rovnice		rozkládá mnohočleny na součin vytýkáním a užitím vzorců, aplikuje tuto dovednost při řešení rovnic a nerovnic
		řeší aplikační úlohy s využitím poznatků o funkcích a posloupnostech
		upravuje efektivně výrazy s proměnnými, určuje definiční obor výrazu
		využívá poznatky o funkcích při řešení rovnic a nerovnic, při určování kvantitativních vztahů
		zdůvodňuje svůj postup a ověřuje správnost řešení problému
Goniometrické funkce a rovnice - průběh a vlastnosti jednotlivých goniometrických fci - vztah mezi jednotlivými funkcemi - goniometrické rovnice		operuje s intervaly, aplikuje geometrický význam absolutní hodnoty
		rozliši správný a nesprávný úsudek
		upravuje efektivně výrazy s proměnnými, určuje definiční obor výrazu
		v úlohách početní geometrie aplikuje funkční vztahy, trigonometrii a úpravy výrazů, pracuje s proměnnými a iracionálními čísly
		vytváří hypotézy, zdůvodňuje jejich pravdivost a nepravdivost, vyvrací nesprávná tvrzení
Trigonometrie - sinová a kosinová věta - trigonometrie pravoúhlého i obecného trojúhelníka		zdůvodňuje svůj postup a ověřuje správnost řešení problému
		používá geometrické pojmy, zdůvodňuje a využívá vlastnosti geometrických útvarů v rovině a v prostoru, na základě vlastností třídí útvary
		v úlohách početní geometrie aplikuje funkční vztahy, trigonometrii a úpravy výrazů, pracuje s proměnnými a iracionálními čísly
		vytváří hypotézy, zdůvodňuje jejich pravdivost a nepravdivost, vyvrací nesprávná tvrzení
		využívá náčrt při řešení rovinného nebo prostorového problému
Planimetrie - rovinné útvary (klasifikace) - obvody a obsahy - Pythagorova věta a věty Eukleidovy - množiny bodů dané vlastnosti - úhly v kružnici		zdůvodňuje svůj postup a ověřuje správnost řešení problému
		čte a zapisuje tvrzení v symbolickém jazyce matematiky
		operuje s intervaly, aplikuje geometrický význam absolutní hodnoty
		používá geometrické pojmy, zdůvodňuje a využívá vlastnosti geometrických útvarů v rovině a v prostoru, na základě vlastností třídí útvary
		rozliši správný a nesprávný úsudek
		určuje vzájemnou polohu lineárních útvarů, vzdálenosti a odchylky
		v úlohách početní geometrie aplikuje funkční vztahy, trigonometrii a úpravy výrazů, pracuje s proměnnými a iracionálními čísly

Matematika	2.	
		využívá náčrt při řešení rovinného nebo prostorového problému
		zdůvodňuje svůj postup a ověřuje správnost řešení problému
Průřezová témata, přesahy, souvislosti		
Osobnostní a sociální výchova - Morálka všedního dne		
Osobnostní a sociální výchova - Spolupráce a soutěž		
Osobnostní a sociální výchova - Poznávání a rozvoj vlastní osobnosti		
Osobnostní a sociální výchova - Seberegulace, organizační dovednosti a efektivní řešení problémů		
Osobnostní a sociální výchova - Sociální komunikace		

Matematika	1.	
Výchovné a vzdělávací strategie	- Kompetence k řešení problémů - Kompetence komunikativní - Kompetence sociální a personální - Kompetence k podnikavosti - Kompetence k učení	
Učivo		ŠVP výstupy
Základní poznatky z matematiky - logické spojky a kvantifikátory - matematická symbolika		čte a zapisuje tvrzení v symbolickém jazyce matematiky
		rozliší definici a větu, rozliší předpoklad a závěr věty
		rozliší správný a nesprávný úsudek
		užívá správně logické spojky a kvantifikátory
		zdůvodňuje svůj postup a ověřuje správnost řešení problému
Množiny - inkluze, rovnost množin, operace s množinami		rozliší správný a nesprávný úsudek
		užívá správně logické spojky a kvantifikátory
		zdůvodňuje svůj postup a ověřuje správnost řešení problému
		operuje s intervaly, aplikuje geometrický význam absolutní hodnoty
		vytváří hypotézy, zdůvodňuje jejich pravdivost a nepravdivost, vyvrací nesprávná tvrzení
		rozliší správný a nesprávný úsudek
		užívá správně logické spojky a kvantifikátory

Matematika	1.	
Číselné obory - přirozená, celá, racionální a reálná čísla - číselné operace v jednotlivých číselných oborech		zdůvodňuje svůj postup a ověřuje správnost řešení problému odhaduje výsledky numerických výpočtů a efektivně je provádí, účelně využívá kalkulátor
Mocniny - mocniny s přirozeným, celým a racionálním exponentem - odmocniny		rozlišuje správný a nesprávný úsudek užívá správně logické spojky a kvantifikátory zdůvodňuje svůj postup a ověřuje správnost řešení problému operuje s intervaly, aplikuje geometrický význam absolutní hodnoty vytváří hypotézy, zdůvodňuje jejich pravdivost a nepravdivost, vyvrací nesprávná tvrzení
Dělitelnost - pravidla dělitelnosti - společný násobek, dělitel		rozlišuje správný a nesprávný úsudek zdůvodňuje svůj postup a ověřuje správnost řešení problému provádí operace s mocninami a odmocninami, upravuje číselné výrazy užívá vlastnosti dělitelnosti přirozených čísel
Výroková logika - implikace, ekvivalence, konjunkce, disjunkce - negace výroku - kvantifikátory, kvantifikované výroky		rozlišuje definici a větu, rozlišuje předpoklad a závěr věty rozlišuje správný a nesprávný úsudek užívá správně logické spojky a kvantifikátory zdůvodňuje svůj postup a ověřuje správnost řešení problému
Výrazy s proměnnou - mnohočleny, lomené výrazy, výrazy s mocninami a odmocninami - základní vzorce		rozkládá mnohočleny na součin vytýkáním a užitím vzorců, aplikuje tuto dovednost při řešení rovnic a nerovnic upravuje efektivně výrazy s proměnnými, určuje definiční obor výrazu
Lineární a kvadratické rovnice a nerovnice - rovnice a nerovnice - lineární rovnice a nerovnice a jejich soustavy - kvadratická rovnice (diskriminant, vztahy mezi kořeny) - rovnice a nerovnice v součtovém a podílovém tvaru - rovnice s absolutní hodnotou - rovnice s neznámou ve jmenovateli - - rovnice s neznámou pod odmocninou		zdůvodňuje svůj postup a ověřuje správnost řešení problému vytváří hypotézy, zdůvodňuje jejich pravdivost a nepravdivost, vyvrací nesprávná tvrzení rozkládá mnohočleny na součin vytýkáním a užitím vzorců, aplikuje tuto dovednost při řešení rovnic a nerovnic upravuje efektivně výrazy s proměnnými, určuje definiční obor výrazu analyzuje a řeší problémy, v nichž aplikuje řešení lineárních a kvadratických rovnic a jejich soustav geometricky interpretuje číselné, algebraické a funkční vztahy, graficky znázorňuje řešení rovnic, nerovnic a jejich soustav

Matematika	1.	
Soustavy lineárních rovnic a nerovnic - soustavy rovnic řešené sčítací metodou - soustavy rovnic řešené dosazovací metodou - geometrické řešení soustav rovnic a nerovnic		rozlišuje ekvivalentní a neekvivalentní úpravy
		řeší lineární a kvadratické rovnice a nerovnice, řeší soustavy rovnic, v jednodušších případech diskutuje řešitelnost nebo počet řešení
		rozkládá mnohočleny na součin vytýkáním a užitím vzorců, aplikuje tuto dovednost při řešení rovnic a nerovnic
		analyzuje a řeší problémy, v nichž aplikuje řešení lineárních a kvadratických rovnic a jejich soustav
		geometricky interpretuje číselné, algebraické a funkční vztahy, graficky znázorňuje řešení rovnic, nerovnic a jejich soustav
		rozlišuje ekvivalentní a neekvivalentní úpravy
		řeší lineární a kvadratické rovnice a nerovnice, řeší soustavy rovnic, v jednodušších případech diskutuje řešitelnost nebo počet řešení
Průřezová témata, přesahy, souvislosti		
Osobnostní a sociální výchova - Poznávání a rozvoj vlastní osobnosti		
Osobnostní a sociální výchova - Seberegulace, organizační dovednosti a efektivní řešení problémů		
Osobnostní a sociální výchova - Sociální komunikace		
Osobnostní a sociální výchova - Morálka všedního dne		
Osobnostní a sociální výchova - Spolupráce a soutěž		

5.6 Fyzika

Počet vyučovacích hodin za týden				Celkem
1.	2.	3.	4.	
0.5	0.75	0.5	0	1.75
Povinný	Povinný	Povinný		

Název předmětu	Fyzika
Oblast	Člověk a příroda
Charakteristika předmětu	Charakteristika vzdělávací oblasti Člověk a příroda Základní prioritou každé oblasti přírodovědného poznávání je odkrývat metodami vědeckého výzkumu zákonitosti, jimiž se řídí přírodní procesy. Odkrývání přírodních zákonitostí je hodnotné jednak samo o sobě, neboť naplňuje přirozenou lidskou zvědavost poznat a porozumět tomu, co se odehrává pod povrchem smyslově pozorovatelných, často zdánlivě nesouvisejících jevů, a jednak člověku umožňuje ovládnout různé přírodní objekty a procesy tak, aby je mohl využívat pro další výzkum i pro rozmanité praktické účely. Má-li být přírodovědné vzdělávání na gymnáziu kvalitní a pro žáky prakticky využitelné, je zapotřebí, aby je orientovalo v první řadě na hledání zákonitých souvislostí mezi poznanými aspekty přírodních objektů či procesů, a nikoli jen na jejich pouhé zjištění, popis nebo klasifikaci. Hledání, poznávání a využívání přírodních zákonitostí se má tudíž ve vzdělávací oblasti Člověk a příroda na gymnáziu projevat v mnohem větší míře, než tomu bylo ve stejnojmenné oblasti na základní škole. Takový přístup též v žácích podněcuje touhu po hlubším poznávání řádu okolního světa a nabízí jim možnost intenzivního prožitku z vlastních schopností tento řád hledat a poznávat. Obsah a metodologie přírodovědného poznávání velmi zřetelně odráží systémový charakter přírody a víceúrovňovost její organizace. Přírodní objekty jsou totiž vesměs systémy nebo tyto systémy vytvářejí. Zkoumání přírody tak nezbytně vyžaduje komplexní, tj. multidisciplinární a interdisciplinární přístup, a tím i úzkou spolupráci jednotlivých přírodovědných oborů a odstraňování jakýchkoli zbytečných bariér mezi nimi. Vzdělávací oblast Člověk a příroda má proto také umožnit žákům poznávat, že bariéry mezi jednotlivými úrovněmi organizace přírody reálně neexistují, jsou často jen v našem myšlení a v našich izolovaných přístupech. Svým obsahovým, strukturním i metodickým pojetím má oblast vytvářet prostředí koordinované spolupráce všech gymnaziálních přírodovědných vzdělávacích oborů. Přírodovědné disciplíny jsou si velmi blízké i v metodách a prostředcích, které uplatňují ve své výzkumné činnosti. Používají totiž vždy souběžně empirické prostředky (tj. soustavné a objektivní pozorování, měření a experimenty) a prostředky teoretické (pojmy, hypotézy, modely a teorie). Každá z těchto složek je přitom v procesu výzkumu nezastupitelná, vzájemně se ovlivňují a podporují. Žáci mají mít proto co nejvíce příležitostí postupně si osvojovat vybrané empirické i teoretické metody přírodovědného výzkumu, aktivně je spolu s přírodovědnými poznatky ve výuce využívat, uvědomovat si důležitost obou pro přírodovědné poznání, předně pak pro jeho objektivitu a pravdivost i pro řešení problémů, se kterými se člověk při zkoumání přírody setkává.

Název předmětu	Fyzika
	Přírodovědný výzkum má i své hodnotové a morální aspekty. Za nejvyšší hodnoty se v něm považují objektivita a pravdivost poznávání. Ty lze ovšem dosahovat jen v prostředí svobodné komunikace mezi lidmi a veřejné a nezávislé kontroly způsobu získávání dat či ověřování hypotéz. Gymnaziální přírodovědné vzdělávání musí proto též vytvářet prostředí pro svobodnou diskusi o problémech i pro ověřování objektivitu a pravdivosti získaných nebo předložených přírodovědných informací. Lze toho dosahovat tím, že si žáci osvojují např. pravidla veřejné rozpravy o způsobech získávání dat či ověřování hypotéz, rozvíjejí si schopnost předložit svůj názor, poznatek či metodu k veřejnému kritickému zhodnocení, učí se nevnímat oponenta pouze jako názorového protivníka, ale i jako partnera při společném hledání pravdy. K základním morálním normám přírodovědného poznávání patří především požadavek nezkreslovat data získávaná ve výzkumu a nevyužívat jeho výsledky pro vytváření technologií a dalších praktických aplikací, které by mohly poškozovat zdraví člověka či nevratně narušit přírodní a sociální prostředí. Žákům je tak zapotřebí na konkrétních případech ukazovat negativní důsledky zkreslování výzkumných dat či využívání výsledků přírodovědného výzkumu pro účely potenciálně ohrožující člověka a další složky přírody. Vzdělávací oblast Člověk a příroda tím, že žákovi ukáže i využívání poznatků a metod přírodních věd pro inspiraci a rozvoj dalších oblastí lidské aktivity, počínaje nejrůznějšími technologiemi a konče filozofií, představuje mu současně přírodní vědy též jako neoddelitelnou a nezastupitelnou součást lidské kultury a zvyšuje tak zájem žáků o ně. Tento zájem je možno podporovat i prostřednictvím exkurzí v různých vědeckých, technologických či kulturních institucích a bezesporu i co nejintenzivnějším využíváním moderních technologií v procesu žákova přírodovědného vzdělávání. K zvýšení zájmu žáků o přírodovědné vzdělání mohou přispívat také objektivní hodnocení různých informací z oblasti pseudovědy a antivědy, neboť ta ve značné míře využívají často právě poznatků a metod přírodních věd.
Obsahové, časové a organizační vymezení předmětu (specifické informace o předmětu důležité pro jeho realizaci)	Obsahové vymezení: Vyučovací předmět Fyzika vychází ze vzdělávacího obsahu vzdělávacího oboru Fyzika z RVP GV, ve všech ročnících rozvíjí průřezové téma Environmentální výchova z RVP GV. Ve vyučování fyziky mají žáci získat představu o zákonitostech a podstatě přírodních jevů, o souvislostech s ostatními přírodovědnými obory a získat základy pro případné další studium přírodovědného zaměření. Charakteristickým rysem předmětu jsou jeho významné souvislosti se všemi přírodovědnými předměty. Žák je veden k tomu, aby zejména : - chápal, že přírodní jevy mají fyzikální příčiny, - rozuměl různým typům fyzikálních dějů, uměl tyto znalosti aplikovat,

Název předmětu	Fyzika
	- využíval matematický aparát pro odvození jednoduchých fyzikálních vztahů, Časové a organizační vymezení: Fyzika se vyučuje v prvních třech ročnících čtyřletého studia (viz učební plán předmětu). Pro výuku je k dispozici odborná učebna vybavená didaktickou technikou a další učebny, ve kterých je k dispozici počítač, video a dataprojektor. Učivo je realizováno hlavně frontální výukou, částečně aktivními metodami výuky (frontálními a demonstračními pokusy)
Integrace předmětů	• Fyzika
Mezipředmětové vztahy	• Chemie • Matematika • Informatika • Zeměpis
Výchovné a vzdělávací strategie: společné postupy uplatňované na úrovni předmětu, jimiž učitelé cíleně utvářejí a rozvíjejí klíčové kompetence žáků	Kompetence k řešení problémů: Učitel: - zadáním samostatné práce, skupinové práce nebo během výkladu vytváří problémové situace, které žáky nutí o problému přemýšlet a řešit jej, vybrat z možných postupů ten nejefektivnější, zvažovat alternativy, svá tvrzení dokazovat a formulovat podložené závěry - vede žáky k využívání učiva z jiných předmětů (matematizovat fyzikální úlohu). Kompetence komunikativní: Učitel - vyžaduje používání správné (přesné) terminologie při komentování vlastních úvah, prací (při řešení úloh a problémů vyžaduje, aby žáci vysvětlovali svůj postup pomocí fyzikálních zákonů) Kompetence k učení: Učitel: - pracuje s žáky tak, aby si osvojili důležité poznatky z vybraných tematických okruhů a na jejich základě poznávali význam a přínos fyziky pro život a činnosti člověka, pro rozvoj moderních technologií a ochranu životního prostředí - zadáním domácí práce rozvíjí v žácích schopnost vyhledávat a získávat informace z různých informačních zdrojů

Název předmětu	Fyzika
	- formou diskuse žáky nutí informace kriticky hodnotit a ověřovat z různých hledisek, ze získaných výsledků vyvozovat závěry - zadáním termínovaného úkolu podporuje schopnost žáků plánovat, organizovat a řídit pracovní činnost vlastní i kolektivu - motivuje žáky k učení praktickými ukázkami daného učiva (zařazuje demonstrační pokusy).
Způsob hodnocení žáků	Výuka probíhá formou konzultací, žáci jsou hodnoceni při ústní zkoušce na konci pololetí.

Fyzika	3.	
Výchovné a vzdělávací strategie	• Kompetence k řešení problémů • Kompetence komunikativní • Kompetence k učení	
Učivo	ŠVP výstupy	
Elektrické pole - el. náboj a jeho zachování, Coulombův zákon, intenzita, potenciál, napětí - kapacita, kondenzátory	porovná účinky elektrického pole na vodič a izolant popíše elektrické pole pomocí fyzikální veličin a umí je znázornit pomocí el. siločar	
El.proud v kovech - podmínky vzniku proudu, zdroj, elektromotorické napětí - vedení proudu, Ohmův zákon pro část obvodu a uzavřený obvod, elektrický odpor a jeho závislost na teplotě a rozměrech vodiče - spojování rezistorů, řešení obvodů - el. energie a výkon proudu	aplikuje poznatky o mechanismech vedení elektrického proudu v kovech, polovodičích, kapalinách a plynech při analýze chování těles z těchto látek v elektrických obvodech využívá Ohmův zákon při řešení praktických problémů	
El. proud v polovodičích - polovodič-vlastní a příměsová vodivost - PN přechod, dioda, tranzistor	aplikuje poznatky o mechanismech vedení elektrického proudu v kovech, polovodičích, kapalinách a plynech při analýze chování těles z těchto látek v elektrických obvodech	
EL. proud v elektrolytech - elektrolýza, Farad.zákony	aplikuje poznatky o mechanismech vedení elektrického proudu v kovech, polovodičích, kapalinách a plynech při analýze chování těles z těchto látek v elektrických obvodech	
EL. proud v plynech - nesamostatný a samostatný výboj – obrazovka	aplikuje poznatky o mechanismech vedení elektrického proudu v kovech, polovodičích, kapalinách a plynech při analýze chování těles z těchto látek v elektrických obvodech	
Magnetické pole - stacionární pole - pole vodičů s proudem, indukční čáry, magnet. indukce, silové	využívá zákon elektromagnetické indukce k řešení problémů a k objasnění funkce elektrických zařízení	

Fyzika	3.	
působení mezi vodiči s proudem, částice s nábojem v mag. poli, magnetické materiály - nestacionární pole- indukční tok, elmag. indukce, Farad. zákon, Lenzův zákon, vlastní indukce		popíše elektrické pole pomocí fyzikální veličin a umí je znázornit pomocí indukčních čar
Střídavý proud - vznik stříd. proudu - RLC obvody, rezonance - energetika, transformátor		řeší RLC obvody, zná chování rezistoru, cívky a kondenzátoru v obvodech střídavého proudu
Jaderná fyzika - jádro, vazebná energie, syntéza a štěpení - jaderný reaktor, radioaktivita, poločas rozpadu, - radionuklidy		navrhne možné způsoby ochrany člověka před nebezpečnými druhy záření posoudí jadernou přeměnu z hlediska vstupních a výstupních částic i energetické bilance využívá zákon radioaktivní přeměny k předvídání chování radioaktivních látek
Spec. teorie relativity - relativnost současnosti, dilatace času, kontrakce délky, relativistická hmotnost a energie		aplikuje zákony STR do reálného světa
Průřezová témata, přesahy, souvislosti		
Environmentální výchova - Člověk a životní prostředí		
Environmentální výchova - Životní prostředí regionu a České republiky		

Fyzika	2.	
Výchovné a vzdělávací strategie	- Kompetence k řešení problémů - Kompetence komunikativní - Kompetence k učení	
Učivo	ŠVP výstupy	
Struktura a vlastnosti plynů - ideální plyn - stavová rovnice - děje v plynech - kruhový děj	objasní souvislost mezi vlastnostmi látek různých skupenství a jejich vnitřní strukturou využívá stavovou rovnici ideálního plynu stálé hmotnosti při předvídání stavových změn plynu	
Struktura a vlastnosti pevných látek - krystalické a amorfnní látky - deformace pevného tělesa - teplotní roztažnost	analyzuje vznik a průběh procesu pružné deformace pevných těles objasní souvislost mezi vlastnostmi látek různých skupenství a jejich vnitřní strukturou porovná zákonitosti teplotní roztažnosti pevných těles a kapalin a využívá je k řešení praktických problémů	

Fyzika	2.	
Struktura a vlastnosti kapalin - povrchová vrstva, síla a napětí - kapilární jevy - teplotní objemová roztažnost kapalin		objasní souvislost mezi vlastnostmi látek různých skupenství a jejich vnitřní strukturou porovná zákonitosti teplotní roztažnosti pevných těles a kapalin a využívá je k řešení praktických problémů
Změny skupenství - tání, tuhnutí, sublimace, desublimace, vypařování a kondenzace - fázový diagram		objasní souvislost mezi vlastnostmi látek různých skupenství a jejich vnitřní strukturou
Mechanické kmitání a vlnění - kinematika a dynamika harmonického pohybu - kyvadlo - mechanické vlnění, rovnice vlny - zvuk a jeho vlastnosti		objasní procesy vzniku, šíření, odrazu a interference mechanického vlnění
Světlo a záření - vlnové vlastnosti světla - odraz, lom, disperze, interference a ohyb - optické soustavy - zobrazení zrcadlem a čočkou, optické přístroje - přehled elektromagnetického záření - radiové vlny, infračervené, ultrafialové, Rentgenovo.z.		porovná šíření různých druhů elektromagnetického vlnění v rozličných prostředích využívá zákony šíření světla v prostředí k určování vlastností zobrazení předmětů jednoduchými optickými systémy
Fyzika mikrosvěta - korpuskulární a vlnová povaha záření - kvantová fyzika - foton, fotoefekt - vlnové vlastnosti mikročástic - fyzika elektronového obalu emise, absorpce, spektra, laser		využívá poznatky o kvantování energie záření a mikročástic k řešení fyzikálních problémů

Fyzika	1.	
Výchovné a vzdělávací strategie	- Kompetence k řešení problémů - Kompetence komunikativní - Kompetence k učení	
Učivo		ŠVP výstupy
Fyzikální veličiny a jejich měření - soustava fyzikálních veličin a jednotek - měření fyzikálních veličin		měří vybrané fyzikální veličiny vhodnými metodami, zpracuje a vyhodnotí výsledky měření
Mechanika - kinematika hmotného bodu - mech.pohyb, rychlost, rovnoměrný a rovnoměrně zrychlený přímočarý pohyb, volný pád, rov.pohyb po kružnici - dynamika hmotného bodu a soustavy hmotných bodů - Newtonovy zákony a jejich důsledky, zákon zachování hybnosti, dostředivá síla, inerciální a neinerciální systémy		aplikuje s porozuměním termodynamické zákony při řešení konkrétních fyzikálních úloh rozlišuje skalární veličiny od vektorových a využívá je při řešení fyzikálních problémů a úloh určí v konkrétních situacích síly a jejich momenty působící na těleso a určí výslednici sil

Fyzika	1.	
- mechanická práce a energie - mechanická práce, kinetická a potenciální energie, ZZE.práce a účinnost - gravitační pole - Newtonův grav.zákon, gravitační a tíhová síla, pohyby těles v homogenním a centrálním poli Země, pohyby těles v grav.poli Slunce - mechanika tuhého tělesa -moment síly, skládání a rozklad sil, těžiště, rovnovážné polohy, kinet. energie - mechanika kapalin a plynů - tlak v tekutinách, Pascalův a Archimedův zákon, tlak vzduchu, proudění kapalin a plynů Zákl.poznatky mol.fyziky a termodynamiky - kinetická teorie látek - termodynamika - vnitřní energie, teplo		užívá základní kinematické vztahy při řešení problémů a úloh o pohybech rovnoměrných a rovnoměrně zrychlených/zpomalených
		využívá (Newtonovy) pohybové zákony k předvídání pohy
		využívá zákony zachování některých důležitých fyzikálních veličin při řešení problémů a úloh
		aplikuje s porozuměním termodynamické zákony při řešení konkrétních fyzikálních úloh
Průřezová témata, přesahy, souvislosti		
Environmentální výchova - Člověk a životní prostředí		

5.7 Chemie

Počet vyučovacích hodin za týden				Celkem
1.	2.	3.	4.	
0	0.75	1	0	1.75
	Povinný	Povinný		

Název předmětu	Chemie
Oblast	Člověk a příroda
Charakteristika předmětu	Charakteristika vzdělávací oblasti Základní prioritou každé oblasti přírodovědného poznávání je odkrývat metodami vědeckého výzkumu zákonitosti, jimiž se řídí přírodní procesy. Odkrývání přírodních zákonitostí je hodnotné jednak samo o sobě, neboť naplňuje přirozenou lidskou zvědavost poznat a porozumět tomu, co se odehrává pod povrchem smyslově pozorovatelných, často zdánlivě nesouvisejících jevů, a jednak člověku

Název předmětu	Chemie
	umožňuje ovládnout různé přírodní objekty a procesy tak, aby je mohl využívat pro další výzkum i pro rozmanité praktické účely. Má-li být přírodovědné vzdělávání na gymnáziu kvalitní a pro žáky prakticky využitelné, je zapotřebí, aby je orientovalo v první řadě na hledání zákonitých souvislostí mezi poznanými aspekty přírodních objektů či procesů, a nikoli jen na jejich pouhé zjištění, popis nebo klasifikaci. Hledání, poznávání a využívání přírodních zákonitostí se má tudíž ve vzdělávací oblasti Člověk a příroda na gymnáziu projevovat mnohem větší míře, než tomu bylo ve stejnojmenné oblasti na základní škole. Takový přístup též vžácích podněcuje touhu po hlubším poznávání řádu okolního světa a nabízí jim možnost intenzivního prožitku z vlastních schopností tento řád hledat a poznávat. Obsah a metodologie přírodovědného poznávání velmi zřetelně odráží systémový charakter přírody a víceúrovňovost její organizace. Přírodní objekty jsou totiž vesměs systémy nebo tyto systémy vytvářejí. Zkoumání přírody tak nezbytně vyžaduje komplexní, tj. multidisciplinární a interdisciplinární přístup, atím i úzkou spolupráci jednotlivých přírodovědných oborů a odstraňování jakýchkoli zbytečných bariér mezi nimi. Vzdělávací oblast Člověk a příroda má proto také umožnit žákům poznávat, že bariéry mezi jednotlivými úrovněmi organizace přírody reálně neexistují, jsou často jen v našem myšlení a v našich izolovaných přístupech. Svým obsahovým, strukturním i metodickým pojetím má oblast vytvářet prostředí koordinované spolupráce všech gymnaziálních přírodovědných vzdělávacích oborů. Přírodovědné disciplíny jsou si velmi blízké i v metodách a prostředcích, které uplatňují ve své výzkumné činnosti. Používají totiž vždy souběžně empirické prostředky (tj. soustavné a objektivní pozorování, měření a experimenty) a prostředky teoretické (pojmy, hypotézy, modely a teorie). Každá z těchto složek je přitom v procesu výzkumu nezastupitelná, vzájemně se ovlivňují a podporují. Žáci mají mít proto co nejvíce příležitostí postupně si osvojovat vybrané empirické i teoretické metody přírodovědného výzkumu, aktivně je spolu s přírodovědnými poznatky ve výuce využívat, uvědomovat si důležitost obou pro přírodovědné poznání, předně pak pro jeho objektivitu a pravdivost i pro řešení problémů, se kterými se člověk při zkoumání přírody setkává. Přírodovědný výzkum má i své hodnotové a morální aspekty. Za nejvyšší hodnoty se v něm považují objektivita a pravdivost poznávání. Ty lze ovšem dosahovat jen v prostředí svobodné komunikace mezilidmi a veřejné a nezávislé kontroly způsobu získávání dat či ověřování hypotéz. Gymnaziální přírodovědné vzdělávání musí proto též vytvářet prostředí pro svobodnou diskusi o problémech i pro ověřování objektivit a pravdivosti získaných nebo předložených přírodovědných informací. Lze toho dosahovat tím, že si žáci osvojují např. pravidla veřejné rozpravy o způsobech získávání

Název předmětu	Chemie
	dat či ověřování hypotéz, rozvíjejí si schopnost předložit svůj názor, poznatek či metodu k veřejnému kritickému zhodnocení, učí se nevnímat oponenta pouze jako názorového protivníka, ale i jako partnera při společném hledání pravdy. K základním morálním normám přírodovědného poznávání patří především požadavek nezkrášlovat data získávaná ve výzkumu a nevyužívat jeho výsledky pro vytváření technologií a dalších praktických aplikací, které by mohly poškozovat zdraví člověka či nevratně narušit přírodní a sociální prostředí. Žákům je tak zapotřebí na konkrétních případech ukazovat negativní důsledky zkreslování výzkumných dat či využívání výsledků přírodovědného výzkumu pro účely potenciálně ohrožující člověka a další složky přírody. Vzdělávací oblast Člověk a příroda tím, že žákovi ukáže i využívání poznatků a metod přírodních věd pro inspiraci a rozvoj dalších oblastí lidské aktivity, počínaje nejrůznějšími technologiemi a konče filozofií, představuje mu současně přírodní vědy též jako neoddelitelnou a nezastupitelnou součást lidské kultury a zvyšuje tak zájem žáků o ně. Tento zájem je možno podporovat i prostřednictvím exkurzí v různých vědeckých, technologických či kulturních institucích a bezesporu i co nejintenzivnějším využíváním moderních technologií v procesu žákova přírodovědného vzdělávání. K zvýšení zájmu žáků o přírodovědné vzdělání mohou přispívat také objektivní hodnocení různých informací z oblasti pseudovědy a antivědy, neboť ta ve značné míře využívají často právě poznatků a metod přírodních věd. Vzdělávací oblast Člověk a příroda je členěna na vzdělávací obory Fyzika, Chemie, Biologie, Geografie a Geologie. Vzdělávací obsah přírodovědného i společenskovedního charakteru oboru Geografie byl v zájmu zachování jeho celistvosti zařazen do této vzdělávací oblasti. Cílové zaměření vzdělávací oblasti Vzdělávání v dané vzdělávací oblasti směřuje k utváření a rozvíjení klíčových kompetencí tím, že vede žáka k: - formulaci přírodovědného problému, hledání odpovědi na něj a případnému zpřesňování či opravě řešení tohoto problému; - provádění soustavných a objektivních pozorování, měření a experimentů (především laboratorního rázu) podle vlastního či týmového plánu nebo projektu, k zpracování a interpretaci získaných dat a hledání souvislostí mezi nimi; - tvorbě modelu přírodního objektu či procesu umožňujícího pro daný poznávací účel vhodně reprezentovat jejich podstatné rysy či zákonitosti;

Název předmětu	Chemie
	- používání adekvátních matematických a grafických prostředků k vyjadřování přírodních vztahů a zákonů; - využívání prostředků moderních technologií v průběhu přírodních poznávacích činností; - spolupráci na plánech či projektech přírodních poznávání a k poskytování dat či hypotéz získaných během výzkumu přírodních faktů ostatním lidem; - předvídání průběhu studovaných přírodních procesů na základě znalosti obecných přírodních zákonů a specifických podmínek; - předvídání možných dopadů praktických aktivit lidí na přírodní prostředí; - ochraně životního prostředí, svého zdraví i zdraví ostatních lidí - využívání různých přírodních objektů a procesů pro plnohodnotné naplňování vlastního života při současném respektování jejich ochrany.
Obsahové, časové a organizační vymezení předmětu (specifické informace o předmětu důležité pro jeho realizaci)	Vyučovací předmět Chemie vychází z obsahu vzdělávací oblasti Člověk a příroda (stanovené RVP G) vzdělávacího oboru Chemie. Do hodin chemie jsou zařazeny některé okruhy z průřezového tématu Environmentální výchova. Chemie je koncipována jako předmět, který má umožnit žákům nahlédnout do základů chemie a biochemie. Poznatky jsou rozšířením znalostí z předcházejících let studia chemie, navazuje na RVP ZV. Žáci se učí hledat souvislosti mezi chemickými ději probíhajícími v přírodě. Takto nabyté znalosti by měli umět uplatnit v běžném životě. Důraz je kladen na souvislosti s ostatními přírodně vědními předměty. Žáci jsou vedeni k využívání matematického aparátu při řešení chemických výpočtů, k systematické práci na zadaných úkolech, k pochopení zákonů přírody a k ochraně zdraví a životního prostředí. Chemie se vyučuje od 2. do 3. ročníku studia (viz učební plán předmětu). Hodiny Chemie probíhají podle kapacitních možností školy ve specializované učebně chemie. Ve výuce jsou využívány především výkladové hodiny, zpestřené demonstračními pokusy. To vše je doplňováno videem, ukázkami z internetu, prezentacemi, chemickými počítačovými programy a hlavně samostudiem.
Integrace předmětů	• Chemie
Mezipředmětové vztahy	• Biologie • Fyzika • Zeměpis
Výchovné a vzdělávací strategie: společné postupy uplatňované na úrovni předmětu,	Kompetence k řešení problémů: Učitel

Název předmětu	Chemie
jimiž učitelé cíleně utvářejí a rozvíjejí klíčové kompetence žáků	- vede žáky k nacházení příkladů chemických dějů a jevů z běžné praxe, k vysvětlování jejich chemické podstaty - klade důraz na argumentaci podloženou důkazy Kompetence komunikativní: Učitel - vede žáky k souvislému a dobře formulovanému projevu, k správnému používání odborné terminologie a symboliky - vede žáky k diskuzi, aby sami dokázali hodnotit práci svoji i druhých Kompetence sociální a personální: Učitel - respektuje individualitu žáků, věnuje se jak mimořádně nadaným žákům, tak i slabým studentům - vede žáky k zodpovědnému dodržování bezpečnostních pravidel při práci s nebezpečnými chemickými látkami, k ochraně zdraví, k vytvoření návyků zdravého životního stylu Kompetence občanská: Učitel - vede žáky k odmítavému postoji k drogám a návykovým látkám - předkládá situace, ve kterých se žáci učí chápat základní ekologické souvislosti a environmentální problémy, respektovat požadavky na kvalitní životní prostředí a ochranu zdraví - vede žáky k zodpovědnému chování v krizových situacích Kompetence k učení: Učitel: - klade žákům jasně formulované otázky o příčinách různých přírodních procesů, vede diskuzi o nich a společně s žáky hledá odpovědi tak, aby je žák zhodnotil a porovnal s dosavadními znalostmi a dokázal formulovat závěry - vede žáky k používání správné terminologie a symboliky
Způsob hodnocení žáků	Výuka probíhá formou konzultací, žáci jsou hodnoceni při ústní zkoušce na konci každého pololetí.

Chemie	3.	
Výchovné a vzdělávací strategie	- Kompetence k řešení problémů - Kompetence komunikativní	

Chemie	3.	
	- Kompetence sociální a personální - Kompetence občanská - Kompetence k učení	
Učivo	ŠVP výstupy	
Základy chem. analýzy - základy kvalitativní analýzy - základy kvantitativní analýzy	využívá znalosti základů kvalitativní a kvantitativní analýzy k pochopení jejich praktického významu v anorganické chemii	
Základy organické chemie - úvod, historie, význam - vlastnosti atomu uhlíku - izomerie - typy vzorců - klasifikace org. sloučenin - názvosloví	aplikuje pravidla systematického názvosloví organické chemie při popisu sloučenin s možností využití triviálních názvů zhodnotí vlastnosti atomu uhlíku významné pro strukturu organických sloučenin	
Uhlovodíky - alkany, cykloalkany - alkeny, alkadieny - alkyny - aromatické uhlovodíky - surovinové zdroje - chem. zpracování ropy, uhlí, zem. plynu	aplikuje pravidla systematického názvosloví organické chemie při popisu sloučenin s možností využití triviálních názvů aplikuje znalosti o průběhu organických reakcí na konkrétních příkladech charakterizuje významné zástupceprvků a jejich sloučeniny, zhodnotí jejich surovinové zdroje, využití v praxi a vliv na životní prostředí charakterizuje základní skupiny organických sloučenin a jejich významné zástupce, zhodnotí jejich surovinové zdroje, využití v praxi a vliv na životní prostředí využívá znalosti základů kvalitativní a kvantitativní analýzy k pochopení jejich praktického významu v organické chemii zhodnotí vlastnosti atomu uhlíku významné pro strukturu organických sloučenin	
Deriváty uhlovodíků - halogenderiváty - dusíkaté deriváty	aplikuje pravidla systematického názvosloví organické chemie při popisu sloučenin s možností využití triviálních názvů aplikuje znalosti o průběhu organických reakcí na konkrétních příkladech charakterizuje významné zástupceprvků a jejich sloučeniny, zhodnotí jejich surovinové zdroje, využití v praxi a vliv na životní prostředí využívá znalosti základů kvalitativní a kvantitativní analýzy k pochopení jejich praktického významu v organické chemii zhodnotí vlastnosti atomu uhlíku významné pro strukturu organických sloučenin	

Chemie	3.	
Kyslíkaté deriváty - alkoholy, fenoly - karbonylové sloučeniny - karboxylové sloučeniny - substituční a funkční deriváty karb. kyselin - deriváty kyseliny uhličitě		aplikuje pravidla systematického názvosloví organické chemie při popisu sloučenin s možností využití triviálních názvů
		charakterizuje základní skupiny organických sloučenin a jejich významné zástupce, zhodnotí jejich surovinové zdroje, využití v praxi a vliv na životní prostředí
		využívá znalosti základů kvalitativní a kvantitativní analýzy k pochopení jejich praktického významu v organické chemii
		zhodnotí vlastnosti atomu uhlíku významné pro strukturu organických sloučenin
Heterocykly - pětičlenné heterocykly - šestičlenné heterocykly		aplikuje pravidla systematického názvosloví organické chemie při popisu sloučenin s možností využití triviálních názvů
		charakterizuje základní skupiny organických sloučenin a jejich významné zástupce, zhodnotí jejich surovinové zdroje, využití v praxi a vliv na životní prostředí
		objasní strukturu a funkci sloučenin nezbytných pro důležité chemické procesy probíhající v organismech
Přírodní látky - lipidy - alkaloidy - sacharidy - izoprenoidy - bílkoviny - nukleové kyseliny - přenos gen. informace		aplikuje pravidla systematického názvosloví organické chemie při popisu sloučenin s možností využití triviálních názvů
		aplikuje znalosti o průběhu organických reakcí na konkrétních příkladech
		charakterizuje významné zástupceprvků a jejich sloučeniny, zhodnotí jejich surovinové zdroje, využití v praxi a vliv na životní prostředí
		charakterizuje základní skupiny organických sloučenin a jejich významné zástupce, zhodnotí jejich surovinové zdroje, využití v praxi a vliv na životní prostředí
		objasní strukturu a funkci sloučenin nezbytných pro důležité chemické procesy probíhající v organismech
Organická chemie v praxi - syntetické makromolekulární látky - barviva, pigmenty, detergenty - léčiva - pesticidy		využívá znalosti základů kvalitativní a kvantitativní analýzy k pochopení jejich praktického významu v organické chemii
		aplikuje pravidla systematického názvosloví organické chemie při popisu sloučenin s možností využití triviálních názvů
		aplikuje znalosti o průběhu organických reakcí na konkrétních příkladech
		charakterizuje významné zástupceprvků a jejich sloučeniny, zhodnotí jejich surovinové zdroje, využití v praxi a vliv na životní prostředí
		charakterizuje základní skupiny organických sloučenin a jejich významné zástupce, zhodnotí jejich surovinové zdroje, využití v praxi a vliv na životní prostředí

Chemie	3.	
		objasní strukturu a funkci sloučenin nezbytných pro důležité chemické procesy probíhající v organismech
Základy biochemie - významné prvky a sloučeniny živých soustav - fyz.- chem. procesy v živých soustavách - energetika biochem. jevů - ATP		charakterizuje základní metabolické procesy a jejich význam objasní strukturu a funkci sloučenin nezbytných pro důležité chemické procesy probíhající v organismech
Biokatalyzátory - enzymy - hormony - vitamíny		aplikuje pravidla systematického názvosloví organické chemie při popisu sloučenin s možností využití triviálních názvů aplikuje znalosti o průběhu organických reakcí na konkrétních příkladech charakterizuje významné zástupceprvků a jejich sloučeniny, zhodnotí jejich surovinové zdroje, využití v praxi a vliv na životní prostředí charakterizuje základní metabolické procesy a jejich význam charakterizuje základní skupiny organických sloučenin a jejich významné zástupce, zhodnotí jejich surovinové zdroje, využití v praxi a vliv na životní prostředí
Metabolismy - souvislosti metabolismu živin - sacharidy, lipidy, bílkoviny - základy biotechnologie - fotosyntéza		charakterizuje základní metabolické procesy a jejich význam objasní strukturu a funkci sloučenin nezbytných pro důležité chemické procesy probíhající v organismech
Průřezová témata, přesahy, souvislosti		
Environmentální výchova - Člověk a životní prostředí		

Chemie	2.	
Výchovné a vzdělávací strategie	• Kompetence k řešení problémů • Kompetence komunikativní • Kompetence sociální a personální • Kompetence občanská • Kompetence k učení	
Učivo	ŠVP výstupy	
Úvod do chemie - soustavy látek a jejich složení	využívá odbornou terminologii při popisu látek a vysvětlování chemických dějů využívá názvosloví anorganické chemie při popisu sloučenin	

Chemie	2.	
Názvosloví anorganických sloučenin - názvosloví binárních sloučenin - názvosloví hydroxidů - názvosloví kyselin - názvosloví solí		osvojuje si názvosloví anorganické chemie
Složení a struktura chem. látek - stavba atomu - jádro atom, radioaktivita - elektronový obal - pravidla o zaplňování elektronových obalů		objasní strukturu atomu
Periodická soustava prvků - periodická soustava prvků - periodický zákon - periodická tabulka - zákonitosti ve struktuře a vlastnostech prvků a sloučenin ve skupinách a periodách - klasifikace prvků		předvídá vlastnosti prvků a jejich chování v chemických procesech na základě poznatků o periodické soustavě prvků
Chemická vazba - chemická vazba a vlastnosti látek - vaznost - vznik chemické vazby - elektronegativita, polarita CHV - slabé vazebné interakce - struktura a vlastnosti kovalentních a iontových sloučenin - vlastnosti kovů		využívá znalosti o částicové struktuře látek a chemických vazbách k předvídání některých fyzikálněchemických vlastností látek a jejich chování v chemických reakcích
Kvalitativní a kvantitativní stránka chemických reakcí - chem. reakce a rovnice - klasifikace chem. reakcí - průběh chem. reakcí		předvídá průběh typických reakcí anorganických sloučenin předvídá vlastnosti prvků a jejich chování v chemických procesech na základě poznatků o periodické soustavě prvků využívá znalosti o částicové struktuře látek a chemických vazbách k předvídání některých fyzikálněchemických vlastností látek a jejich chování v chemických reakcích
Základy termochemie - tepelné změny při chemických reakcích		využívá znalosti o částicové struktuře látek a chemických vazbách k předvídání některých fyzikálněchemických vlastností látek a jejich chování v chemických reakcích

Chemie	2.	
Základy kinetiky a chem. rovnováh - rychlost chemických reakcí a chemická rovnováha		využívá znalosti o částicové struktuře látek a chemických vazbách k předvídání některých fyzikálněchemických vlastností látek a jejich chování v chemických reakcích
Základní výpočty - hmotnost atomů a molekul - látkové množství - molární hmotnost a molární objem, hmotnostní objemový zlomek a molární koncentrace - výpočty z chemických rovnic		provádí chemické výpočty a uplatňuje je při řešení praktických problémů
Zákonitosti přeměn vých. látek na produkty - základy elektrochemie		využívá znalosti o částicové struktuře látek a chemických vazbách k předvídání některých fyzikálněchemických vlastností látek a jejich chování v chemických reakcích
Roztoky - druhy roztoků - vyjadřování složení roztoků - disociace - protolytická reakce - pH - hydrolýza solí		provádí chemické výpočty a uplatňuje je při řešení praktických problémů využívá znalosti o částicové struktuře látek a chemických vazbách k předvídání některých fyzikálněchemických vlastností látek a jejich chování v chemických reakcích
Vodík, kyslík - vlastnosti vodíku a sloučenin - vlastnosti kyslíku a sloučenin - peroxid vodíku		osvojuje si názvosloví anorganické chemie využívá odbornou terminologii při popisu látek a vysvětlování chemických dějů využívá názvosloví anorganické chemie při popisu sloučenin
Voda - struktura, vlastnosti - tvrdost - ochrana vod - voda jako rozpouštědlo		charakterizuje strukturu vody a zhodnotí její zdroje využívá názvosloví anorganické chemie při popisu sloučenin
Chemie p- prvků (nekovy) - vzácné plyny - halogeny - chalkogeny - V. A skupina		osvojuje si názvosloví anorganické chemie charakterizuje významné zástupce prvků a jejich sloučeniny, zhodnotí jejich surovinové zdroje, využití v praxi a vliv na životní prostředí využívá názvosloví anorganické chemie při popisu sloučenin

Chemie	2.	
- IV. A skupina - III. A skupina		
Chemie p- prvků (kovy) - hliník - cín - olovo	předvídá vlastnosti prvků a jejich chování v chemických procesech na základě poznatků o periodické soustavě prvků osvojuje si názvosloví anorganické chemie charakterizuje významné zástupce prvků a jejich sloučeniny, zhodnotí jejich surovinové zdroje, využití v praxi a vliv na životní prostředí využívá názvosloví anorganické chemie při popisu sloučenin	
Chemie s-prvků - alkalické kovy - kovy alkalických zemin	předvídá vlastnosti prvků a jejich chování v chemických procesech na základě poznatků o periodické soustavě prvků využívá odbornou terminologii při popisu látek a vysvětlování chemických dějů charakterizuje významné zástupce prvků a jejich sloučeniny, zhodnotí jejich surovinové zdroje, využití v praxi a vliv na životní prostředí využívá názvosloví anorganické chemie při popisu sloučenin	
Chemie d- a f- prvků - obecná charakteristika - názvosloví koordinačních sloučenin - prvky skupiny chromu - prvky skupiny manganu - prvky triády železa - I. B skupina - II. B skupina - chemie f- prvků - základ	předvídá vlastnosti prvků a jejich chování v chemických procesech na základě poznatků o periodické soustavě prvků využívá odbornou terminologii při popisu látek a vysvětlování chemických dějů charakterizuje významné zástupce prvků a jejich sloučeniny, zhodnotí jejich surovinové zdroje, využití v praxi a vliv na životní prostředí využívá názvosloví anorganické chemie při popisu sloučenin	
Průřezová témata, přesahy, souvislosti		
Environmentální výchova - Člověk a životní prostředí		

5.8 Biologie

Počet vyučovacích hodin za týden				Celkem
1.	2.	3.	4.	
0.75	0.75	0.5	0	2
Povinný	Povinný	Povinný		

Název předmětu	Biologie
Oblast	Člověk a příroda, Člověk a zdraví
Charakteristika předmětu	Charakteristika vzdělávací oblasti Základní prioritou každé oblasti přírodovědného poznávání je odkrývat metodami vědeckého výzkumu zákonitosti, jimiž se řídí přírodní procesy. Odkrývání přírodních zákonitostí je hodnotné jednak samo o sobě, neboť naplňuje přirozenou lidskou zvědavost poznat a porozumět tomu, co se odehrává pod povrchem smyslově pozorovatelných, často zdánlivě nesouvisejících jevů, a jednak člověku umožňuje ovládnout různé přírodní objekty a procesy tak, aby je mohl využívat pro další výzkum i pro rozmanité praktické účely. Má-li být přírodovědné vzdělávání na gymnáziu kvalitní a pro žáky prakticky využitelné, je zapotřebí, aby je orientovalo v první řadě na hledání zákonitých souvislostí mezi poznanými aspekty přírodních objektů či procesů, a nikoli jen na jejich pouhé zjištění, popis nebo klasifikaci. Hledání, poznávání a využívání přírodních zákonitostí se má tudíž ve vzdělávací oblasti Člověk a příroda na gymnáziu projevovat v mnohem větší míře, než tomu bylo ve stejnojmenné oblasti na základní škole. Takový přístup též v žácích podněcuje touhu po hlubším poznávání řádu okolního světa a nabízí jim možnost intenzivního prožitku z vlastních schopností tento řád hledat a poznávat. Obsah a metodologie přírodovědného poznávání velmi zřetelně odráží systémový charakter přírody a víceúrovňovost její organizace. Přírodní objekty jsou totiž vesměs systémy nebo tyto systémy vytvářejí. Zkoumání přírody tak nezbytně vyžaduje komplexní, tj. multidisciplinární a interdisciplinární přístup, a tím i úzkou spolupráci jednotlivých přírodovědných oborů a odstraňování jakýchkoli zbytečných bariér mezi nimi. Vzdělávací oblast Člověk a příroda má proto také umožnit žákům poznávat, že bariéry mezi jednotlivými úrovněmi organizace přírody reálně neexistují, jsou často jen v našem myšlení a v našich izolovaných

Název předmětu	Biologie
	přístupech. Svým obsahovým, strukturním i metodickým pojetím má oblast vytvářet prostředí koordinované spolupráce všech gymnaziálních přírodovědných vzdělávacích oborů. Přírodovědné disciplíny jsou si velmi blízké i v metodách a prostředcích, které uplatňují ve své výzkumné činnosti. Používají totiž vždy souběžně empirické prostředky (tj. soustavné a objektivní pozorování, měření a experimenty) a prostředky teoretické (pojmy, hypotézy, modely a teorie). Každá z těchto složek je přitom v procesu výzkumu nezastupitelná, vzájemně se ovlivňují a podporují. Žáci mají mít proto co nejvíce příležitostí postupně si osvojovat vybrané empirické i teoretické metody přírodovědného výzkumu, aktivně je spolu s přírodovědnými poznatky ve výuce využívat, uvědomovat si důležitost obou pro přírodovědné poznání, předně pak pro jeho objektivitu a pravdivost i pro řešení problémů, se kterými se člověk při zkoumání přírody setkává. Přírodovědný výzkum má i své hodnotové a morální aspekty. Za nejvyšší hodnoty se v něm považují objektivita a pravdivost poznávání. Ty lze ovšem dosahovat jen v prostředí svobodné komunikace mezi lidmi a veřejné a nezávislé kontroly způsobu získávání dat či ověřování hypotéz. Gymnaziální přírodovědné vzdělávání musí proto též vytvářet prostředí pro svobodnou diskusi o problémech i pro ověřování objektivit a pravdivosti získaných nebo předložených přírodovědných informací. Lze toho dosahovat tím, že si žáci osvojují např. pravidla veřejné rozpravy o způsobech získávání dat či ověřování hypotéz, rozvíjejí si schopnost předložit svůj názor, poznatek či metodu k ŠVP - učební osnovy - Karlínské gymnázium, Praha 8, Pernerova 25 veřejnému kritickému zhodnocení, učí se nevnímat oponenta pouze jako názorového protivníka, ale i jako partnera při společném hledání pravdy. K základním morálním normám přírodovědného poznávání patří především požadavek nezkreslovat data získávaná ve výzkumu a nevyužívat jeho výsledky pro vytváření technologií a dalších praktických aplikací, které by mohly poškozovat zdraví člověka či nevratně narušit přírodní a sociální prostředí. Žákům je tak zapotřebí na konkrétních případech ukazovat negativní důsledky zkreslování výzkumných dat či využívání výsledků přírodovědného výzkumu pro účely potenciálně ohrožující člověka a další složky přírody. Vzdělávací oblast Člověk a příroda tím, že žákovi ukáže i využívání poznatků a metod přírodních věd pro inspiraci a rozvoj dalších oblastí lidské aktivity, počínaje nejrůznějšími technologiemi a konče filozofií, představuje mu současně přírodní vědy též jako neoddelitelnou a nezastupitelnou součást lidské kultury a zvyšuje tak zájem žáků o ně. Tento zájem je možno podporovat i prostřednictvím exkurzí v různých vědeckých, technologických či kulturních institucích a bezesporu i co nejintenzivnějším využíváním moderních technologií v procesu žákova přírodovědného vzdělávání. K zvýšení zájmu žáků o přírodovědné

Název předmětu	Biologie
	vzdělání mohou přispívat také objektivní hodnocení různých informací z oblasti pseudovědy a anti vědy, neboť ta ve značné míře využívají často právě poznatků a metod přírodních věd. Vzdělávací oblast Člověk a příroda je členěna na vzdělávací obory Fyzika, Chemie, Biologie, Geografie a Geologie. Vzdělávací obsah přírodovědného i společenskovedního charakteru oboru Geografie byl v zájmu zachování jeho celistvosti zařazen do této vzdělávací oblasti. Cílové zaměření vzdělávací oblasti Vzdělávání v dané vzdělávací oblasti směřuje k utváření a rozvíjení klíčových kompetencí tím, že vede žáka k: - formulaci přírodovědného problému, hledání odpovědi na něj a případnému zpřesňování či opravě řešení tohoto problému; - provádění soustavných a objektivních pozorování, měření a experimentů (především laboratorního rázu) podle vlastního či týmového plánu nebo projektu, k zpracování a interpretaci získaných dat a hledání souvislostí mezi nimi; - tvorbě modelu přírodního objektu či procesu umožňujícího pro daný poznávací účel vhodně reprezentovat jejich podstatné rysy či zákonitosti; - používání adekvátních matematických a grafických prostředků k vyjadřování přírodovědných vztahů a zákonů; - využívání prostředků moderních technologií v průběhu přírodovědné poznávací činnosti; - spolupráci na plánech či projektech přírodovědného poznávání a k poskytování dat či hypotéz získaných během výzkumu přírodních faktů ostatním lidem; - předvídání průběhu studovaných přírodních procesů na základě znalosti obecných přírodovědných zákonů a specifických podmínek; - předvídání možných dopadů praktických aktivit lidí na přírodní prostředí; - ochraně životního prostředí, svého zdraví i zdraví ostatních lidí; - využívání různých přírodních objektů a procesů pro plnohodnotné naplňování vlastního života při současném respektování jejich ochrany. Charakteristika vzdělávací oblasti Zařazení oblasti Člověk a zdraví do vzdělávání umožňuje prohloubit vztah žáků ke zdraví, posílit rozumové a citové vazby k dané problematice a rozvinout praktické dovednosti, které určují zdravý životní styl a kvalitu budoucího života v dospělosti. Zařazení této vzdělávací oblasti vychází i z předpokladu, že dobře připravení a motivovaní absolventi gymnázií mohou později výrazně ovlivňovat životní a pracovní postoje ke zdraví v celé společnosti.

Název předmětu	Biologie
	Vzdělávací oblast Člověk a zdraví se vzdělávacími obory Výchova ke zdraví a Tělesná výchova navazuje ve svých výstupech i obsahu na stejnojmennou vzdělávací oblast pro základní vzdělávání. Jestliže se základní vzdělávání zaměřovalo především na utváření vztahu ke zdraví a na poznávání preventivní ochrany vlastního zdraví a bezpečí, vzdělávání na gymnáziu směřuje důsledněji k získání schopnosti aktivně podporovat a chránit zdraví v rámci širší komunity. Znamená to, že absolvent gymnázia by měl být připraven sledovat, hodnotit a v daných možnostech řešit situace související se zdravím a bezpečností i v rámci své budoucí rodiny, pracoviště, obce atd. Významnou roli při tom hraje větší schopnost žáků získávat informace, analyzovat jejich obsah, ověřovat (uplatňovat) poznané v praktických činnostech, diskutovat o vzniklých problémech, o jejich prožívání, o vlivu konkrétních postupů řešení na zdraví atd. Realizace této vzdělávací oblasti tak (v porovnání se základním vzděláváním) daleko více staví na samostatnosti žáků, na jejich aktivním přístupu k dané problematice, na osobních zkušenostech a názorech, ale i na uvědomějším utváření vztahů k jiným osobám i okolnímu prostředí, na větší zodpovědnosti za bezpečnost a zdraví, na organizačních schopnostech atd. Výchova ke zdraví má ve vzdělávání především praktický a aplikační charakter. V návaznosti na přírodovědné a společenskovední vzdělávání a s využitím specifických informací o zdraví směřuje především k hlubšímu poznávání rizikového a nerizikového chování (v partnerských vztazích, rodičovských rolích, ve styku s návykovými látkami a jinými škodlivinami, při ohrožení bezpečí atd.) a k osvojování praktických postupů vhodných pro všestrannou aktivní podporu osobního, ale i komunitního a globálního zdraví (v běžném životě i při mimořádných událostech). Tělesná výchova usiluje o trvalý vztah k pohybovým činnostem a o optimální rozvoj tělesné, duševní a sociální zdatnosti. Vychází především z motivující atmosféry, zájmu žáků a z jejich individuálních předpokladů (možností). Využívá k tomu specifických emočních prožitků, sociálních situací a bioenergetických zátěží v individuálně utvářené nabídce pohybových činností (od zdravotně rekreačních až po výkonnostní). Z hlediska celoživotní perspektivy směřuje tělesná výchova k hlubší orientaci žáků v otázkách vlivu pohybových aktivit na zdraví. Vede je k osvojení a pravidelnému využívání konkrétních pohybových činností (kondičních a vyrovnávacích programů) v souladu s jejich pohybovými zájmy a zdravotními potřebami. Významná zůstává otázka bezpečnosti a úrazové prevence při pohybových činnostech. Velká pozornost je i nadále věnována rozvoji pohybového nadání i korekcím pohybových znevýhodnění (oslabení). Je třeba i nadále dbát na to, aby pohled na problematiku zdraví nebyl úzce oborový a podpora zdraví prolínala celým vzděláváním i režimem školy.

Název předmětu	Biologie
	Cílové zaměření vzdělávací oblasti Vzdělávání v dané vzdělávací oblasti směřuje k utváření a rozvíjení klíčových kompetencí tím, že vede žáka k: - poznávání tělesných, duševních a sociálních potřeb i důsledků jejich naplňování či neuspokojování; - poznávání životních hodnot a formování odpovídajících postojů souvisejících se zdravím a mezilidskými vztahy; - přebírání odpovědnosti za zdraví, bezpečnost a kvalitu životního prostředí; - upevňování vazeb: zdraví – tělesná, duševní a sociální pohoda (zdatnost) – péče o zdraví a bezpečnost – odpovědnost – vzájemná pomoc – prožitek – vzhled – vitalita – výkonnost – úspěšnost – sociální stabilita – zdraví; - uplatňování zdravého způsobu života a aktivní podpory zdraví: zařazování osvědčených činností a postupů z oblasti hygieny, stravování, pohybu, osobního bezpečí, partnerských vztahů; - schopnosti diskutovat o problematice týkající se zdraví, hledat a realizovat řešení v rozsahu společných možností; - zprostředkování vhledu do života dospělých a rodiny a k uplatňování zákonnosti, tolerance, respektu a pomoci jako předpokladu bezkonfliktního partnerského vztahu a rodinného života; - aktivní ochraně zdraví před návykovými látkami a jinými škodlivinami; - osvojení způsobů účelného chování a poskytnutí (zajištění) nezbytné pomoci v situacích ohrožení zdraví a bezpečí, včetně mimořádných událostí; - vnímání pohybové činnosti jako zdroje zdravotních účinků, ale i uměleckých, emočních, společenských a jiných prožitků; - poznávání historie i současnosti společenského a sportovního života a k hodnocení konkrétních jevů souvisejících se zdravím.
Obsahové, časové a organizační vymezení předmětu (specifické informace o předmětu důležité pro jeho realizaci)	Obsahové vymezení Vyučovací předmět Biologie vychází z obsahu vzdělávacího oboru Biologie (stanoveného RVP G), zčásti tak naplňuje vzdělávací oblast Člověk a příroda. Předmět zároveň integruje část obsahu vzdělávacího oboru Výchova ke zdraví (vzdělávací oblast Člověk a zdraví). Do hodin biologie jsou zařazeny některé okruhy průřezového tématu Environmentální výchova. Hodiny Biologie probíhají podle kapacitních možností školy ve specializované učebně biologie. Tato učebna je v zadní části vybavena laboratorními stoly a skříňkami, ve kterých jsou uloženy mikroskopy, trvalé preparáty a další pomůcky nutné pro provádění laboratorních cvičení zaměřených na praktické úlohy.

Název předmětu	Biologie
	Předmět Biologie navazuje na učivo stanovené v RVP – ZV, rozšiřuje ho a prohlubuje. V předmětu Biologie se žáci zabývají studiem živých soustav, zkoumají stavbu a životní projevy organismů, jejich vzájemné vztahy i vztahy mezi živou a neživou přírodou. Osvojení obsahu biologie by mělo žáka vést také k aktivitám souvisejícím s trvale udržitelným rozvojem společnosti. Biologie je svým obsahem propojena i s ostatními přírodovědnými obory, využívá poznatky v nich získané a zároveň je doplňuje. Časové a organizační vymezení: Biologie se vyučuje od 1. do 3. ročníku studia (viz učební plán předmětu). Do 3. ročníku je začleněna výuka Zdravotní výchovy. Výuka předmětu je založena na klasických i moderních metodách. Nezbytnou součástí výuky je používání video a fotomateriálů, prezentací, ukázek přírodnin a mikroskopických preparátů apod. Důraz je kladen na samostudium.
Integrace předmětů	• Výchova ke zdraví • Biologie
Mezipředmětové vztahy	• Chemie • Základy společenských věd • Zeměpis
Výchovné a vzdělávací strategie: společné postupy uplatňované na úrovni předmětu, jimiž učitelé cíleně utvářejí a rozvíjejí klíčové kompetence žáků	Kompetence k řešení problémů: Učitel: - stanovuje problémové úkoly, které žáci řeší samostatně či ve skupinách, dohlíží na jejich řešení - pomáhá žákům najít takové zdroje informací, které jsou potřebné k řešení zadaných problémových úkolů - vede žáky k tomu, aby při řešení problémových úkolů uplatnili dříve získané vědomosti a dovednosti - podporuje kritickou interpretaci získaných poznatků - podporuje osobní argumentaci na základě podložených důkazů Kompetence sociální a personální: Učitel: - vede žáky k vyjádření vlastních názorů, k otevřenosti, zároveň však i k toleranci názorů druhých - respektuje individualitu žáků Kompetence občanská: Učitel:

Název předmětu	Biologie	
	- vede žáky k tomu, aby jednali v souladu se zásadami trvale udržitelného rozvoje, k ekologickému myšlení a k pochopení nutnosti ochrany životního prostředí a kultury Kompetence k učení: Učitel: - zadává žákům práci tak, aby rozvíjel jejich schopnost vyhledávat, kriticky hodnotit a vybírat informace z různých zdrojů (odborná literatura, atlasy, klíče, internet apod.), takto získané informace tvořivě zpracovat a využít ve svém dalším studiu i životní praxi - svým přístupem motivuje žáky ke zvýšení jejich zájmu o předmět - vede žáky k propojování nových informací s informacemi již dříve nabytými, vytváření vzájemných vazeb a souvislostí, vyžaduje systematizaci vědomostí a dovedností Kompetence komunikativní: Učitel: - vytváří podmínky pro otevřenou komunikaci s žáky i mezi žáky - zadává žákům referáty, vede je k používání odborného jazyka a k souvislému a dobře formulovanému projevu Využití jiným subjektem je porušení autorských práv a má za následek uplatnění zákonných autorskoprávních nároků vůči porušiteli a dále pak náhradu škody. - vede žáky k efektivnímu využívání moderních informačních technologií	
Způsob hodnocení žáků	Výuka probíhá formou konzultací, žáci jsou hodnoceni při ústní zkoušce na konci každého pololetí.	
Biologie	3.	
Výchovné a vzdělávací strategie	• Kompetence k řešení problémů • Kompetence sociální a personální • Kompetence občanská • Kompetence k učení • Kompetence komunikativní	
Učivo		ŠVP výstupy
Biologie člověka		charakterizuje individuální vývoj člověka a posoudí faktory ovlivňující jej v pozitivním a negativním směru
- evoluce člověka		
- opěrná a pohybová soustava		orientuje se v problematice reprodukčního zdraví z hlediska odpovědnosti k budoucímu rodičovství
- soustavy látkové přeměny		

Biologie	3.	
- soustavy regulační - soustavy rozmnožovací		podle předloženého schématu popíše a vysvětlí evoluci člověka
		využívá znalosti o orgánových soustavách pro pochopení vztahů mezi procesy probíhajícími v lidském těle
		zná práva každého jedince v oblasti sexuality a reprodukce
		orientuje se ve své osobnosti, emocích a potřebách
		posoudí hodnoty, které mladým lidem usnadňují vstup do samostatného života, partnerských vztahů, manželství a rodičovství, a usiluje ve svém životě o jejich
		korektně a citlivě řeší problémy založené na mezilidských vztazích
		projevuje etické a morální postoje k ochraně matky a dítěte
		uplatňuje odpovědné a etické přístupy k sexualitě, rozhoduje se s vědomím možných důsledků
Genetika - molekulární základy dědičnosti - genetika buňky (uložení genetické informace v buňce, mitóza, meióza) - dědičnost a proměnlivost - genetika člověka - genetika populací		analyzuje možnosti využití znalostí z oblasti genetiky v běžném životě
		využívá znalosti o genetických zákonitostech pro pochopení rozmanitosti organismů
Ochrana člověka za mimořádných událostí - vyhlášení hrozby a vzniku mimořádné události, živelné pohromy - únik nebezpečných látek do životního prostředí - jiné mimořádné události - první pomoc - klasifikace poranění - sociální dovednosti potřebné při řešení mimořádných událostí - rozhodnost, pohotovost, obětavost, efektivní komunikace		projevuje odolnost vůči výzvám k sebepoškozujícímu chování a rizikovému životnímu stylu
		zaujímá odmítavé postoje ke všem formám rizikového chování
		uvede důsledky porušování paragrafů trestního zákona souvisejících s výrobou a držením návykových látek a s činností pod jejich vlivem, sexuálně motivovanou kriminalitou, skrytými formami individuálního násilí a vyvozuje z nich osobní odpovědnost
		rozhoduje podle osvojených modelů chování a konkrétní situace o způsobu jednání v situacích vlastního nebo cizího ohrožení
		rozhodne, jak se odpovědně chovat při konkrétní mimořádné události
		prokáže osvojené praktické znalosti a dovednosti související s přípravou na mimořádné události a aktivně se zapojuje do likvidace následků hromadného zasažení obyvatel
		zařazuje do denního režimu osvojené způsoby relaxace; v zátěžových situacích uplatňuje osvojené způsoby regenerace

Biologie	3.	
		podle konkrétní situace zasáhne při závažných poraněních a život ohrožujících stavech usiluje o pozitivní změny ve svém životě související s vlastním zdravím a zdravím druhých
Průřezová témata, přesahy, souvislosti		
Osobnostní a sociální výchova - Poznávání a rozvoj vlastní osobnosti		
Environmentální výchova - Problematika vztahů organismů a prostředí		

Biologie	2.	
Výchovné a vzdělávací strategie	- Kompetence k řešení problémů - Kompetence sociální a personální - Kompetence občanská - Kompetence k učení - Kompetence komunikativní	
Učivo		ŠVP výstupy
Biologie živočichů - morfologie a anatomie živočichů - fyziologie živočichů - systém a evoluce živočichů - živočichové a prostředí - etologie		charakterizuje hlavní taxonomické jednotky živočichů a jejich významné zástupce
		charakterizuje pozitivní a negativní působení živočišných druhů na lidskou populaci
		charakterizuje základní typy chování živočichů
		objasní principy základních způsobů rozmnožování a vývoj živočichů
		popíše evoluci a adaptaci jednotlivých orgánových soustav
		posoudí význam živočichů v přírodě a v různých odvětvích lidské činnosti
		pozná a pojmenuje (s možným využitím různých informačních zdrojů) významné živočišné druhy a uvede
Ekologie - základní ekologické pojmy - podmínky života - biosféra a její členění		zhodnotí problematiku ohrožených živočišných druhů a možnosti jejich ochrany
		objasňuje základní ekologické vztahy
		používá správně základní ekologické pojmy
Průřezová témata, přesahy, souvislosti		

Biologie	2.	
Environmentální výchova - Člověk a životní prostředí		
Environmentální výchova - Problematika vztahů organismů a prostředí		

Biologie	1.	
Výchovné a vzdělávací strategie	• Kompetence k řešení problémů • Kompetence sociální a personální • Kompetence občanská • Kompetence k učení • Kompetence komunikativní	
Učivo		ŠVP výstupy
Obecná biologie - obecná charakteristika živých soustav - vznik a vývoj živých soustav, evoluce - stavba a funkce virů, přehled významných zástupců - stavba a funkce prokaryotní buňky - bakterie, sinice, přehled významných zástupců - stavba a funkce eukaryotní buňky, buněčný cyklus, dělení buňky		charakterizuje bakterie z ekologického, zdravotnického a hospodářského hlediska charakterizuje viry jako nebuněčné soustavy objasní stavbu a funkci strukturních složek a životní projevy prokaryotních a eukaryotních buněk odliší živé soustavy od neživých na základě jejich charakteristických vlastností odvodí hierarchii recentních organismů ze znalostí o jejich evoluci porovná významné hypotézy o vzniku a evoluci živých soustav na Zemi vysvětlí význam diferenciací a specializace buněk pro mnohobuněčné organismy zhodnotí pozitivní a negativní význam virů zhodnotí způsoby ochrany proti bakteriálním onemocněním a metody jejich léčby zhodnotí způsoby ochrany proti virovým onemocněním a metody jejich léčby
Biologie rostlin - morfologie a anatomie rostlin - fyziologie rostlin - rozmnožování, růst a vývin rostlin - systém a evoluce rostlin - rostliny a prostředí		charakterizuje protista z ekologického, zdravotnického a hospodářského hlediska objasní princip životních cyklů a způsoby rozmnožování rostlin popíše stavbu těl rostlin, stavbu a funkci rostlinných orgánů porovná společné a rozdílné vlastnosti stélkatých a cévnatých rostlin posoudí vliv životních podmínek na stavbu a funkci rostlinného těla pozná a pojmenuje (s možným využitím různých informačních zdrojů) významné rostlinné druhy a uvede jejich ekologické nároky zhodnotí problematiku ohrožených rostlinných druhů a možnosti jejich ochrany

Biologie	1.	
		zhodnotí rostliny jako primární producenty biomasy a možnosti využití rostlin v různých odvětvích lidské činnosti
Biologie hub - stavba a funkce hub, přehled významných zástupců - stavba a funkce lišejníků, přehled významných zástupců		posoudí ekologický, zdravotnický a hospodářský význam hub a lišejníků pozná a pojmenuje (s možným využitím různých informačních zdrojů) významné zástupce hub a lišejníků
Průřezová témata, přesahy, souvislosti		
Environmentální výchova - Problematika vztahů organismů a prostředí		

5.9 Zeměpis

Počet vyučovacích hodin za týden				Celkem
1.	2.	3.	4.	
0	0	0.5	1	1.5
		Povinný	Povinný	

Název předmětu	Zeměpis
Oblast	Člověk a příroda
Charakteristika předmětu	Charakteristika vzdělávací oblasti Základní prioritou každé oblasti přírodovědného poznávání je odkrývat metodami vědeckého výzkumu zákonitosti, jimiž se řídí přírodní procesy. Odkrývání přírodních zákonitostí je hodnotné jednak samo o sobě, neboť naplňuje přirozenou lidskou zvědavost poznat a porozumět tomu, co se odehrává pod povrchem smyslově pozorovatelných, často zdánlivě nesouvisejících jevů, a jednak člověku umožňuje ovládnout různé přírodní objekty a procesy tak, aby je mohl využívat pro další výzkum i pro rozmanité praktické účely. Má-li být přírodovědné vzdělávání na gymnáziu kvalitní a pro žáky prakticky využitelné, je zapotřebí, aby je orientovalo v první řadě na hledání zákonitých souvislostí mezi poznanými aspekty přírodních objektů či procesů, a nikoli jen na jejich pouhé zjištění, popis nebo klasifikaci. Hledání, poznávání a využívání přírodních

Název předmětu	Zeměpis
	zákonitostí se má tudíž ve vzdělávací oblasti Člověk a příroda na gymnáziu projevovat v mnohem větší míře, než tomu bylo ve stejnojmenné oblasti na základní škole. Takový přístup též v žácích podněcuje touhu po hlubším poznávání řádu okolního světa a nabízí jim možnost intenzivního prožitku z vlastních schopností tento řád hledat a poznávat. Obsah a metodologie přírodovědného poznávání velmi zřetelně odráží systémový charakter přírody a víceúrovňovost její organizace. Přírodní objekty jsou totiž vesměs systémy nebo tyto systémy vytvářejí. Zkoumání přírody tak nezbytně vyžaduje komplexní, tj. multidisciplinární a interdisciplinární přístup, a tím i úzkou spolupráci jednotlivých přírodovědných oborů a odstraňování jakýchkoli zbytečných bariér mezi nimi. Vzdělávací oblast Člověk a příroda má proto také umožnit žákům poznávat, že bariéry mezi jednotlivými úrovněmi organizace přírody reálně neexistují, jsou často jen v našem myšlení a v našich izolovaných přístupech. Svým obsahovým, strukturním i metodickým pojetím má oblast vytvářet prostředí koordinované spolupráce všech gymnaziálních přírodovědných vzdělávacích oborů. Přírodovědné disciplíny jsou si velmi blízké i v metodách a prostředcích, které uplatňují ve své výzkumné činnosti. Používají totiž vždy souběžně empirické prostředky (tj. soustavné a objektivní pozorování, měření a experimenty) a prostředky teoretické (pojmy, hypotézy, modely a teorie). Každá z těchto složek je přitom v procesu výzkumu nezastupitelná, vzájemně se ovlivňují a podporují. Žáci mají mít proto co nejvíce příležitostí postupně si osvojovat vybrané empirické i teoretické metody přírodovědného výzkumu, aktivně je spolu s přírodovědnými poznatky ve výuce využívat, uvědomovat si důležitost obou pro přírodovědné poznání, předně pak pro jeho objektivitu a pravdivost i pro řešení problémů, se kterými se člověk při zkoumání přírody setkává. Přírodovědný výzkum má i své hodnotové a morální aspekty. Za nejvyšší hodnoty se v něm považují objektivita a pravdivost poznávání. Ty lze ovšem dosahovat jen v prostředí svobodné komunikace mezi lidmi a veřejné a nezávislé kontroly způsobu získávání dat či ověřování hypotéz. Gymnaziální přírodovědné vzdělávání musí proto též vytvářet prostředí pro svobodnou diskusi o problémech i pro ověřování objektivit a pravdivosti získaných nebo předložených přírodovědných informací. Lze toho dosahovat tím, že si žáci osvojují např. pravidla veřejné rozpravy o způsobech získávání dat či ověřování hypotéz, rozvíjejí si schopnost předložit svůj názor, poznatek či metodu k veřejnému kritickému zhodnocení, učí se nevnímat oponenta pouze jako názorového protivníka, ale i jako partnera při společném hledání pravdy. K základním morálním normám přírodovědného poznávání patří především požadavek nezkreslovat data získávaná ve výzkumu a nevyužívat jeho výsledky pro vytváření technologií a dalších praktických aplikací, které by mohly poškozovat zdraví člověka či nevratně narušit přírodní a sociální prostředí. Žákům je tak

Název předmětu	Zeměpis
	zapotřebí na konkrétních případech ukazovat negativní důsledky zkreslování výzkumných dat či využívání výsledků přírodovědného výzkumu pro účely potenciálně ohrožující člověka a další složky přírody. Vzdělávací oblast Člověk a příroda tím, že žákovi ukáže i využívání poznatků a metod přírodních věd pro inspiraci a rozvoj dalších oblastí lidské aktivity, počínaje nejrůznějšími technologiemi a konče filozofií, představuje mu současně přírodní vědy též jako neoddelitelnou a nezastupitelnou součást lidské kultury a zvyšuje tak zájem žáků o ně. Tento zájem je možno podporovat i prostřednictvím exkurzí v různých vědeckých, technologických či kulturních institucích a bezesporu i co nejintenzivnějším využíváním moderních technologií v procesu žákova přírodovědného vzdělávání. K zvýšení zájmu žáků o přírodovědné vzdělání mohou přispívat také objektivní hodnocení různých informací z oblasti pseudovědy a antivědy, neboť ta ve značné míře využívají často právě poznatků a metod přírodních věd. Vzdělávací oblast Člověk a příroda je členěna na vzdělávací obory Fyzika, Chemie, Biologie, Geografie a Geologie. Vzdělávací obsah přírodovědného i společenskovedního charakteru oboru Geografie byl v zájmu zachování jeho celistvosti zařazen do této vzdělávací oblasti. Cílové zaměření vzdělávací oblasti Vzdělávání v dané vzdělávací oblasti směřuje k utváření a rozvíjení klíčových kompetencí tím, že vede žáka k: - formulaci přírodovědného problému, hledání odpovědi na něj a případnému zpřesňování či opravě řešení tohoto problému; - provádění soustavných a objektivních pozorování, měření a experimentů (především laboratorního rázu) podle vlastního či týmového plánu nebo projektu, k zpracování a interpretaci získaných dat a hledání souvislostí mezi nimi; - tvorbě modelu přírodního objektu či procesu umožňujícího pro daný poznávací účel vhodně reprezentovat jejich podstatné rysy či zákonitosti; - používání adekvátních matematických a grafických prostředků k vyjadřování přírodovědných vztahů a zákonů; - využívání prostředků moderních technologií v průběhu přírodovědné poznávací činnosti; - spolupráci na plánech či projektech přírodovědného poznávání a k poskytování dat či hypotéz získaných během výzkumu přírodních faktů ostatním lidem; - předvídání průběhu studovaných přírodních procesů na základě znalosti obecných přírodovědných zákonů a specifických podmínek; - předvídání možných dopadů praktických aktivit lidí na přírodní prostředí;

Název předmětu	Zeměpis
	- ochraně životního prostředí, svého zdraví i zdraví ostatních lidí; - využívání různých přírodních objektů a procesů pro plnohodnotné naplňování vlastního života při současném respektování jejich ochrany.
Obsahové, časové a organizační vymezení předmětu (specifické informace o předmětu důležité pro jeho realizaci)	Vyučovací předmět Zeměpis vychází z obsahu vzdělávacího oboru Geografie (stanoveného v RVP G) a zčásti naplňuje vzdělávací oblast Člověk a příroda. Předmět integruje část obsahu průřezového tématu Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech a Environmentální výchova. Do předmětu Zeměpis je v plném rozsahu integrován obsah vyučovacího předmětu Geologie. Výuka předmětu je založena na výkladu, dialogu vyučujícího s žáky, práci s odborným zeměpisným textem a mapovými výstupy, referátech - prezentacích, samostatné práci studentů. Výuka je založena také na domácí činnosti žáků. Časové a organizační vymezení: Předmět Zeměpis se vyučuje ve dvou ročnících čtyřletého dálkového studia (3. – 4. ročník). Ve většině případů probíhá výuka v učebně zeměpisu. Výuka však není vázána pouze na tuto učebnu. Vyučující využívá k výuce i jiné učebny disponující didaktickou technikou (např. MC/CD přehrávač, video, zpětný projektor, data-projektor, internet...)
Integrace předmětů	• Geologie • Geografie
Mezipředmětové vztahy	• Dějepis • Biologie • Chemie • Český jazyk a literatura • Matematika • Fyzika
Výchovné a vzdělávací strategie: společné postupy uplatňované na úrovni předmětu, jimiž učitelé cíleně utvářejí a rozvíjejí klíčové kompetence žáků	Kompetence k řešení problémů: Učitel: - podporuje samostatné myšlení studentů při interpretaci zeměpisných informačních podkladů (textů, mapových a obrazových výstupů) - klade důraz na správnou argumentaci - stanovuje problémové úkoly, které žáci řeší samostatně či ve skupinách - podporuje kritickou interpretaci získaných poznatků - podporuje osobní argumentaci na základě podložených důkazů

Název předmětu	Zeměpis
	- vede žáky na základě informovanosti a osobní zkušenosti k vyvozování konkrétních i obecných závěrů Kompetence sociální a personální: Učitel: - vede žáky k vyjádření vlastních názorů, k otevřenosti, zároveň však i k toleranci názorů druhých - při skupinové práci podporuje vzájemnou spolupráci, zdůrazňuje zodpovědnost jednotlivce za výsledek práce celé skupiny - respektuje individualitu žáků - společnou diskusí o aktuálním dění vede žáky k reflexi společenského života a k samostatnému rozhodování na základě vlastního úsudku Kompetence občanská: Učitel: - vede studenty k respektování různorodosti hodnot, názorů, postojů a schopností ostatních lidí - vede žáky k uvažování z hlediska myšlenky trvale udržitelného rozvoje společnosti a motivuje studenty tak, aby neohrožovali a nepoškozovali přírodu, životní prostředí nebo kulturu Kompetence k podnikavosti: Učitel: - podporuje u žáků aktivní přístup, vlastní iniciativu, tvořivost a inovaci - motivuje žáky k dosažení stanovených cílů, kriticky hodnotí dosažené výsledky a koriguje další činnost s ohledem na stanovený cíl, motivuje k dosažení úspěchu Kompetence k učení: Učitel: - zadává studentům domácí práci tak, aby tvořivě využívali informace z odborné literatury, internetu, tisku a dalších zdrojů, aby informace třídili a kriticky hodnotili - vede žáky k propojování nových informací s informacemi již dříve nabytými, vytváření vzájemných vazeb a souvislostí, vyžaduje systematizaci vědomostí a dovedností - podporuje prezentaci práce žáků, vede žáky k uvědomění si vlastního pokroku, ale také k přijetí rad či kritiky jak ze strany vyučujícího, tak ze strany spolužáků - vede žáky ke kritickému posuzování informací a informačních zdrojů a podporuje využívání informací v dalším studiu i životní praxi
Způsob hodnocení žáků	Výuka probíhá formou konzultací, žáci jsou hodnoceni při ústní zkoušce na konci každého pololetí.

Zeměpis	3.	
Výchovné a vzdělávací strategie	• Kompetence k řešení problémů • Kompetence sociální a personální • Kompetence občanská • Kompetence k podnikavosti • Kompetence k učení	
Učivo	ŠVP výstupy	
Země jako vesmírné těleso - tvar a pohyby Země, - důsledky pohybu Země pro život lidí a organismů, - střídání dne a noci, - střídání ročních období, - časová pásma na Zemi, - kalendář	porovná postavení Země ve vesmíru a podstatné vlastnosti Země s ostatními tělesy sluneční soustavy	
Geografická kartografie a topografie - praktické aplikace s kartografickými produkty, s mapami různých funkcí, s kartogramy - Geografický a kartografický vyjadřovací jazyk – obecně používané pojmy, kartografické znaky, vysvětlivky, statistická data, ostatní informační, komunikační a dokumentační zdroje dat pro geografii	čte, interpretuje a sestavuje jednoduché grafy a tabulky, analyzuje a interpretuje číselné geografické údaje orientuje se s pomocí map v krajině používá dostupné kartografické produkty a další geografické zdroje dat a informací v tištěné i elektronické podobě pro řešení geografických problémů používá s porozuměním vybranou geografickou, topografickou a kartografickou terminologii vytváří a využívá vlastní mentální schémata a mentální mapy pro orientaci v konkrétním území	
Geografické informační a navigační systémy - geografický informační systém (GIS), - dálkový průzkum Země (DPZ), - praktické využití GIS, DPZ a satelitních navigačních přístrojů GPS (globální polohový systém)	čte, interpretuje a sestavuje jednoduché grafy a tabulky, analyzuje a interpretuje číselné geografické údaje používá dostupné kartografické produkty a další geografické zdroje dat a informací v tištěné i elektronické podobě pro řešení geografických problémů	
Terénní geografická výuka - geografické exkurze a terénní cvičení, praktická topografie, - orientace, bezpečnost pohybu a pobytu v terénu, - postupy při pozorování, zobrazování a hodnocení přírodních a společenských prvků krajiny a jejich interakce	orientuje se s pomocí map v krajině používá dostupné kartografické produkty a další geografické zdroje dat a informací v tištěné i elektronické podobě pro řešení geografických problémů určí základní vlastnosti vzorku půdního profilu a navrhne využitelnost a způsob efektivního hospodaření s půdou v daném regionu	

Zeměpis	3.	
Fyzickogeografická sféra - fyzickogeografická sféra – vzájemné vazby a souvislosti složek fyzickogeografické sféry, - základní zákonitosti stavu a vývoje složek fyzickogeografické sféry, důsledky pro přírodní prostředí - systém fyzickogeografické sféry na planetární a na regionální úrovni – objekty, jevy, procesy, zonalita, azonální jevy - Země jako geologické těleso - zemské sféry - geologická historie Země - magmatický proces - zvětrávání a sedimentační proces - metamorfní proces - deformace litosféry - povrchové vody, jejich rozložení na Zemi, geologické působení vody - podzemní vody, propustnost hornin, ochrana podzemních vod, ochrana podzemních vod - interakce mezi přírodou a společností	3.	vytváří a využívá vlastní mentální schémata a mentální mapy pro orientaci v konkrétním území
		analyzuje energetickou bilanci Země a příčiny vnitřních a vnějších geologických procesů
		analyzuje různé druhy poruch v litosféře
		hodnotí vodstvo a půdní obal Země jako základ života a zdroje rozvoje společnosti
		objasní mechanismy globální cirkulace atmosféry a její důsledky pro vytváření klimatických pásů
		objasní velký a malý oběh vody a rozliší jednotlivé složky hydrosféry a jejich funkci v krajině
		porovná na příkladech mechanismy působení endogenních (včetně deskové tektoniky) a exogenních procesů a jejich vliv na utváření zemského povrchu a na život lidí
		posoudí význam i ekologickou únosnost těžby a zpracovatelských technologií v daném regionu
		posuzuje geologickou činnost člověka z hlediska možných dopadů na životní prostředí
		rozliší hlavní biomy světa
		rozliší složky a prvky fyzickogeografické sféry a rozpozná vztahy mezi nimi
		určí nerostné složení a rozpozná strukturu běžných magmatických, sedimentárních a metamorfovaných hornin
		určí základní vlastnosti vzorku půdního profilu a navrhne využitelnost a způsob efektivního hospodaření s půdou v daném regionu
		vyhodnotí bezpečnost ukládání odpadů a efektivitu využívání druhotných surovin v daném regionu
		využívá geologickou mapu ČR k objasnění geologického vývoje regionů využívá vybrané metody identifikace minerálů
		zhodnotí využitelnost různých druhů vod a posoudí možné způsoby efektivního hospodaření s vodou v příslušném regionu
		porovná složení a strukturu jednotlivých zemských sfér a objasní jejich vzájemné vztahy

Zeměpis	3.	
		využívá vybrané metody identifikace minerálů
Obyvatelstvo - základní geografické, demografické, etnické a hospodářské charakteristiky - kulturní a politické prostředí - struktura obyvatelstva, - státní zřízení, - geopolitické procesy, - hlavní světová ohniska napětí		analyzuje hlavní rasová, etnická, jazyková, náboženská, kulturní a politická specifika s ohledem na způsob života a životní úroveň v kulturních regionech světa zhodnotí na příkladech dynamiku vývoje obyvatelstva na Zemi, geografické, demografické a hospodářské aspekty působící na chování, pohyb, rozmístění a zaměstnanost obyvatelstva
Sídla a osídlení - sídelní struktura a její vývoj, sídlo, obec, město, jejich funkce		identifikuje obecné základní geografické znaky a funkce sídel a aktuální tendence ve vývoji osídlení
Světové hospodářství - lokalizační faktory, sektorová a odvětvová struktura a její důsledky		rozliší a porovnává státy světa a jejich mezinárodní integrační uskupení a organizace podle kritérií vzájemné podobnosti a odlišnosti vyhledá na mapách hlavní světové oblasti cestovního ruchu, porovná jejich lokalizační faktory a potenciál zhodnotí na příkladech světové hospodářství jako otevřený dynamický systém s určitými složkami, strukturou a funkcemi a zohlední faktory územního rozmístění hospodářských aktivit, vymezí jádrové periferní oblasti světa zhodnotí nerovnoměrné rozmístění, objem a distribuci světových surovinových a energetických zdrojů
Socioekonomická sféra - sociálněgeografické systémy, - geografické aspekty bohatství a chudoby, - globalizace		lokalizuje na politické mapě světa hlavní aktuální geopolitické problémy a změny s přihlédnutím k historickému vývoji rozliší a porovnává státy světa a jejich mezinárodní integrační uskupení a organizace podle kritérií vzájemné podobnosti a odlišnosti zhodnotí některá rizika působení přírodních a společenských faktorů na životní prostředí v lokální, regionální a globální úrovni
Krajina - vývoj krajiny, - přírodní prostředí, - společenské prostředí, - vývoj ve využívání půdy, kulturní krajina, - environmentalistika, - krajinná (geografická) ekologie, typy krajiny, krajinný potenciál		analyzuje na konkrétních příkladech přírodní a kulturní (společenské) krajinné složky a prvky krajiny zhodnotí na příkladech různé krajiny jako systém pevninské části krajinné sféry se specifickými znaky, určitými složkami, strukturou, okolím a funkcemi zhodnotí některá rizika působení přírodních a společenských faktorů na životní prostředí v lokální, regionální a globální úrovni

Zeměpis	3.	
Vývoj interakce příroda - společnost – prostorová koexistence, - udržitelný rozvoj (život), - limity přírodního prostředí, - globální problémy lidstva, - výchovné, hospodářské a právní nástroje ochrany přírody a životního prostředí		analyzuje na konkrétních příkladech přírodní a kulturní (společenské) krajinné složky a prvky krajiny zhodnotí na příkladech různé krajiny jako systém pevninské části krajinné sféry se specifickými znaky, určitými složkami, strukturou, okolím a funkcemi zhodnotí některá rizika působení přírodních a společenských faktorů na životní prostředí v lokální, regionální a globální úrovni
Průřezová témata, přesahy, souvislosti		
Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech - Globalizační a rozvojové procesy		
Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech - Globální problémy, jejich příčiny a důsledky		
Environmentální výchova - Člověk a životní prostředí		

Zeměpis	4.	
Výchovné a vzdělávací strategie	• Kompetence k řešení problémů • Kompetence sociální a personální • Kompetence občanská • Kompetence k podnikavosti • Kompetence k učení	
Učivo		ŠVP výstupy
Makroregiony světa - makroregiony světa – jádra, periferie		lokalizuje na mapách makroregiony světa, vymezí jejich hranice, zhodnotí jejich přírodní, kulturní, rozlišuje na konkrétních územních příkladech mikroregionální, regionální, státní, makroregionální a globální geografickou dimenzi lokalizuje na politické mapě světa hlavní aktuální geopolitické problémy a změny s přihlédnutím k historickému vývoji
Česká republika – hospodářské a politické postavení České republiky v Evropě a ve světě, - charakteristiky obyvatelstva a sídel, - transformační ekonomické procesy, - struktura hospodářství,		lokalizuje na mapách hlavní rozvojová jádra a periferní oblasti České republiky, rozlišuje jejich specifika zhodnotí polohu, přírodní poměry a zdroje České republiky

Zeměpis	4.	
- regiony, - euroregiony		
Místní region - možnosti rozvoje mikroregionu, strategické a územní plánování		vymezení místní region (podle bydliště, školy) na mapě podle zvolených kritérií, zhodnotí přírodní, hospodářské a kulturní poměry mikroregionu a jeho vazby k vyšším územním celkům a regionům
Průřezová témata, přesahy, souvislosti		
Environmentální výchova - Životní prostředí regionu a České republiky		
Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech - Žijeme v Evropě		

5.10 Základy společenských věd

Počet vyučovacích hodin za týden				Celkem
1.	2.	3.	4.	
0.5	0.5	0.5	0	1.5
Povinný	Povinný	Povinný		

Název předmětu	Základy společenských věd
Oblast	Člověk a společnost
Charakteristika předmětu	Vzdělávací oblast Člověk a společnost využívá společenskovědní poznatky získané v základním vzdělávání, rozvíjí je a učí žáky zpracovávat je v širším myšlenkovém systému. Její součástí jsou i zcela nové obsahové prvky, jejichž pochopení je podmíněné rozvinutější myšlenkovou činností a praktickou zkušeností žáka gymnázia. Žáci se učí kriticky reflektovat společenskou skutečnost, posuzovat různé přístupy k řešení problémů každodenní praxe a aplikovat poznatky do současnosti. Rozvíjeny jsou důležité myšlenkové operace, praktické dovednosti a vědomí vlastní identity žáka. Oblast přispívá k utváření historického vědomí, k uchování kontinuity tradičních hodnot naší civilizace a k občanskému vzdělávání mládeže. Posiluje respekt k základním principům demokracie a připravuje žáky na odpovědný občanský život v demokratické společnosti v souladu s principy udržitelného rozvoje.

Název předmětu	Základy společenských věd
	Podporuje vědomí neopakovatelnosti a jedinečnosti života, významu lidské důstojnosti a úcty k výtvarům lidského ducha minulých generací i současnosti. Záměry vzdělávací oblasti jsou realizovány především prostřednictvím vzdělávacích oborů Občanský a společenskovědní základ, Dějepis a Geografie. Vzdělávací obsah oboru Geografie je z důvodu zachování celistvosti umístěn ve vzdělávací oblasti Člověk a příroda. Přesahy dané vzdělávací oblasti se promítají i do jiných vzdělávacích oblastí. Cílové zaměření vzdělávací oblasti Vzdělávání v dané vzdělávací oblasti směřuje k utváření a rozvíjení klíčových kompetencí tím, že vede žáka k: - utváření realistického pohledu na skutečnost a k orientaci ve společenských jevech a procesech tvořících rámec každodenního života; - chápání současnosti v kontextu minulosti a budoucnosti, k vnímání společenské skutečnosti v minulosti jako souhrnu příkladů modelových společenských situací a vzorů lidského chování a jednání v nejrůznějších situacích; - chápání vývoje společnosti jako proměny sociálních společenských jevů synchronních i chronologických s následnými, důsledkovými a jinými vazbami; projevů života v čase, k posuzování v provázaných souvislostech - rozvíjení prostorové představivosti o historických a soudobých jevech, k vnímání významu zeměpisných podmínek pro variabilitu a mnohotvárnost společenských jevů a procesů; - vnímání sounáležitosti s evropskou kulturou; pochopení civilizačního přínosu různých kultur v závislosti na širších společenských podmínkách; uplatňování tolerantních postojů vůči minoritním skupinám ve společnosti, odhalování rasistických, xenofobních a extremistických názorů a postojů v mezilidském styku; - zvládání základů společenskovědní analýzy a historické kritiky, k rozlišování mezi reálnými a fiktivními ději, k chápání proměnlivosti interpretace jevů a idejí v závislosti na vývoji jedince a společnosti; - rozvíjení pozitivního hodnotového systému opřeného o historickou i současnou zkušenost lidstva; chápání nesprávnosti mechanického přenosu současných etických představ do reality minulosti; - vědomé reflexi vlastního jednání i jednání druhých lidí; respektování různých systémů hodnot a motivací druhých lidí; odhalování předsudků v posuzování různých lidí, událostí či sociálních jevů a procesů; - rozpoznávání negativních stereotypů v nahlížení na roli muže a ženy ve společnosti; - upevňování pocitu odpovědnosti za sebe jako jednotlivce i jako člena určitého společenství, rozvíjení zralých forem soužití s druhými lidmi a ochotě podílet se na veřejném životě své obce, regionu, státu; uplatňování partnerských přístupů při spolupráci;

Název předmětu	Základy společenských věd
	- osvojování demokratických principů v mezilidské komunikaci, rozvíjení schopnosti diskutovat o veřejných záležitostech, rozpoznávání manipulativní strategie, zaujímání vlastních stanovisek a kritických postojů ke společenským a společenskovedním záležitostem, věcné (nepředpojaté) argumentaci, využívání historické argumentace na podporu pozitivních občanských postojů; - rozvíjení a kultivaci vědomí osobní, lokální, národní, evropské i globální identity.
Obsahové, časové a organizační vymezení předmětu (specifické informace o předmětu důležité pro jeho realizaci)	Obsahové vymezení: Obsah předmětu Základy společenských věd patří do vzdělávací oblasti Člověk a společnost a vychází ze vzdělávacího oboru Občanský a společenskovední základ (podle RVP G). Předmět integruje vzdělávací oblast Člověk a svět práce a jsou do něj zařazena tato průřezová témata: Osobnostní a sociální výchova, Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech, Multikulturní výchova, Enviromentální výchova, Mediální výchova. Předmět navazuje na učivo stanovené v RVP – ZV. V některých případech toto učivo prohlubuje (výchova k občanství, osobnostní rozvoj, lidská práva, globalizace a mezinárodní spolupráce), jinde přináší zcela nové obory, se kterými se žáci dosud nesetkali. Základy společenských věd umožňují žákům získat základní orientaci v řadě společenskovedních oborů, které není možno zařadit do vzdělávacího procesu jako samostatné vyučovací předměty. Jsou to: psychologie, sociologie, státověda, mezinárodní vztahy, politologie, právo, ekonomie, globalistika, filozofie. Pomáhají formovat a upevňovat jejich občanské postoje, podněcují je k řadě občanských aktivit, napomáhají jim porozumět problematice současného světa. Časové a organizační vymezení: Základy společenských věd se vyučují ve třech ročnících čtyřletého studia (viz učební plán předmětu). Výuka tohoto předmětu není vázána na speciálně vybavenou učebnu. Výuka je založena na těchto vzdělávacích strategiích: výklad, práce s odbornou literaturou, referát, diskuse, domácí práce, multimediální prezentace. K výuce je využívána didaktická technika (např. dataprojektor).
Integrace předmětů	• Občanský a společenskovední základ • Výchova ke zdraví • Člověk a svět práce
Mezipředmětové vztahy	• Biologie • Dějepis • Český jazyk a literatura

Název předmětu	Základy společenských věd
	• Anglický jazyk • Ruský jazyk • Německý jazyk • Matematika
Výchovné a vzdělávací strategie: společné postupy uplatňované na úrovni předmětu, jimiž učitelé cíleně utvářejí a rozvíjejí klíčové kompetence žáků	Kompetence k řešení problémů: Učitel: - vede žáky k rozvíjení schopnosti uvážlivého sebehodnocení - se snaží naučit žáky přijmout kritické zhodnocení jejich práce vyučujícím i spolužáky - vede žáky k pravidelnému sledování společenských problémů a jejich provázání do širšího kontextu společenského vývoje - vytváří problémové situace, které žáci řeší individuálně i ve skupinách Kompetence komunikativní: Učitel: - v rámci výkladu sociologie objasní žákům význam komunikace pro formování lidské společnosti a její kontinuální vývoj a prezentuje i prakticky procvičí její formy - prokládá výklad dialogem se žáky, aby je tak učil okamžité reakci na daný problém - učí žáky respektování názoru druhého, ale i přiměřenému prosazení vl. názoru - vede žáky k tomu, aby uměli srozumitelně argumentovat i poučeně naslouchat druhému Kompetence sociální a personální: Učitel: - v rámci výuky sociologie a psychologie informuje žáky o teoretických základech interpersonálních vztahů a sociální struktury společnosti - jde žákům příkladem při respektování individuality každého jednotlivce Kompetence občanská: Učitel: - vede žáky k občanské angažovanosti a návyku pravidelně sledovat aktuální dění - pomáhá pěstovat vlastenecký postoj žáků i úctu a respekt k ostatním národům světa - vyloží žákům význam voleb, demokratického uspořádání společnosti a naučí je srovnávat výhody i nevýhody tohoto systému se systémy ostatními

Název předmětu	Základy společenských věd	
	Kompetence k podnikavosti: Učitel : - motivuje žáky k rozhodování o výběru volitelných předmětů	
	Kompetence k učení: Učitel: - zadává žákům samostatnou práci s odbornou literaturou tak, aby zvládli odlišit podstatné informace od méně důležitých - vede žáky k tomu, aby si dokázali informace získané z výkladu i samostudia přehledně utřídit - vhodně zvolenými úkoly vede žáky k využívání služeb knihovny - rozvíjí schopnost žáků provázat předchozí učivo s následujícími t. celky a postupně si vytvářet širší vhled do příslušné problematiky	
Způsob hodnocení žáků	Hodnocení probíhá v pololetí a na konci školního roku formou ústní zkoušky.	
Základy společenských věd	3.	
Výchovné a vzdělávací strategie	• Kompetence k řešení problémů • Kompetence komunikativní • Kompetence sociální a personální • Kompetence občanská • Kompetence k podnikavosti • Kompetence k učení	
Učivo		ŠVP výstupy
Filosofie - předmět filosofie a hlavní filosofické problémy, historické proměny přístupu k těmto problémům a jejich řešení - vztah filosofie k jiným formám vědění o světě a životní orientaci - předběžné vysvětlení některých filosofických pojmů - indická filosofie - historický úvod, hinduismus, buddhismus a některé další směry indického náboženského a filosofického myšlení - filosofie staré Číny – Konfucius a konfucianismus, taoismus - počátky filosofie v antickém Řecku - milétská škola, Pythagorás a problém		eticky a věcně správně argumentuje v dialogu a diskusi, uvážlivě a kriticky přistupuje k argumentům druhých lidí, rozpozná nekorektní argumentaci a manipulativní strategie v mezilidské komunikaci
		korektně a citlivě řeší problémy založené na mezilidských vztazích
		objasní podstatu filozofického tázání, porovná východiska filozofie, mýtu, náboženství, vědy a umění k uchopení skutečnosti a člověka
		rozliší hlavní filozofické směry, uvede jejich klíčové představitele a porovná řešení základních filozofických otázek v jednotlivých etapách vývoje filozofického myšlení
		rozlišuje a porovnává historické i současné typy států (forem vlády)

Základy společenských věd	3.	
základního kvantitativního určení světa a věcí v něm, elejská škola, atomisté, Hérakleitos, Empedoklés, Anaxagorás - vrcholné období řecké filosofie - sofisté, Sókratés, Platón, Aristotelés - hlavní školy helénistického období, pokračování těchto škol v Římě - středověká filosofie - patristika, scholastika - vysvětlení základních pojmů - patristika - apologeti, hereze, Augustinova filosofie - scholastika - spor o univerzálie – realismus a nominalismus, Tomáš Akvinský - filosofie a přírodní věda v období renesance - renesanční obraz společnosti, N. Machiavelli, T. Hobbes, M. Koperník - obrat k heliocentrismu, G. Bruno - učení o nekonečnosti vesmíru, J. Kepler - nová mechanika planetárního systému - racionalismus - F. Bacon - induktivní metoda a vědecký experiment, R. Descartes, G. W. Leibnitz, B. Spinoza - empirismus - J. Locke, D. Hume, G. Berkeley - francouzské osvícenství - Ch. Montesquieu, J. J. Rousseau, Voltaire, D. Diderot - Immanuel Kant - zkoumání podmínek našeho poznání, teorie mravní autonomie - filosofie 19. století - idealismus a romantismus - J. W. Goethe, F. Schiller, J. G. Herder, G. W. F. Hegel - učení seberozvíjení absolutní ideje, Fichte, Schelling, materialismus - L. Feuerbach, D. Strauss, B. Engels, K. Marx, pozitivismus a novopozitivismus - A. Comte, racionalismus a voluntarismus - A. Schopenhauer, F. Nietzsche, S. Kierkegaard - filosofie 20. století - filosofie bytí a filosofie existence - K. Jaspers, M. Heidegger, J. P. Sartre, A. Camus, pragmatismus - W. James, J. Dewey, fenomenologie - E. Husserl, M. Scheler - vývoj české filosofie - J. Hus, P. Chelčický, J. A. Komenský, T. G. Masaryk, J. Patočka ...		rozlišuje významné náboženské systémy, identifikuje projevy náboženské a jiné nesnášenlivosti a rozezná projevy sektářského myšlení vhodně prezentuje vlastní osobu a práci, vhodně vystupuje při přijímacím pohovoru nebo konkurzu volí bezpečné pracovní postupy šetrné k životnímu prostředí, používá adekvátní pracovní pomůcky vyhotoví potřebnou dokumentaci pro přijímací řízení k dalšímu studiu i ve zvolené profesi zhodnotí význam vědeckého poznání, techniky a nových technologií pro praktický život i možná rizika jejich zneužití ve svém jednání respektuje platné právní normy
Etika - základy etiky - etika jako teorie mravnosti a morálky, základní etické pojmy, vývoj etického myšlení /směry, trendy/ problém smyslu lidského života, jeho náboženská a nenáboženská řešení, svobodná vůle, vztahové myšlení a rozhodování, vlna, pravda, svoboda praktická etika - profesionální etika a její význam při výkonu povolání, etika v kritických fázích života		eticky a věcně správně argumentuje v dialogu a diskusi, uvážlivě a kriticky přistupuje k argumentům druhých lidí, rozpozná nekorektní argumentaci a manipulativní strategie v mezilidské komunikaci korektně a citlivě řeší problémy založené na mezilidských vztazích posoudí hodnoty, které mladým lidem usnadňují vstup do samostatného života, partnerských vztahů, manželství a rodičovství, a usiluje ve svém životě o jejich naplnění posuzuje lidské jednání z hlediska etických norem a svědomí jednotlivce, objasní dějinnou proměnlivost základních etických pojmů a norem

Základy společenských věd	3.	
		projevuje etické a morální postoje k ochraně matky a dítěte uplatňuje odpovědné a etické přístupy k sexualitě, rozhoduje se s vědomím možných důsledků zhodnotí význam vědeckého poznání, techniky a nových technologií pro praktický život i možná rizika jejich zneužití ve svém jednání respektuje platné právní normy
Průřezová témata, přesahy, souvislosti		
	Osobnostní a sociální výchova - Seberegulace, organizační dovednosti a efektivní řešení problémů	
	Osobnostní a sociální výchova - Sociální komunikace	
	Osobnostní a sociální výchova - Poznávání a rozvoj vlastní osobnosti	
	Osobnostní a sociální výchova - Morálka všedního dne	
	Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech - Globální problémy, jejich příčiny a důsledky	
	Osobnostní a sociální výchova - Spolupráce a soutěž	
	Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech - Humanitární pomoc a mezinárodní rozvojová spolupráce	
	Environmentální výchova - Problematika vztahů organismů a prostředí	
	Environmentální výchova - Člověk a životní prostředí	
	Multikulturní výchova - Základní problémy sociokulturních rozdílů	

Základy společenských věd	2.	
Výchovné a vzdělávací strategie	- Kompetence k řešení problémů - Kompetence komunikativní - Kompetence sociální a personální - Kompetence občanská - Kompetence k podnikavosti - Kompetence k učení	
Učivo		ŠVP výstupy
Právo - základy práva - právo, právní řád, norma právní, morální, právní vztahy, systém		na příkladu ukáže možné důsledky neznalosti smlouvy, včetně jejích všeobecných podmínek

Základy společenských věd	2.	
práva - správní právo, veřejná správa - trestní právo - trestný čin, druhy trestů, orgány činné v trestním řízení - občanské právo - právo věcné, závazkové - rodinné právo - manželství, náhradní rod.výchova - pracovní právo - pracovní poměr, odměňování za práci, odbory - obchodní, finanční a živnostenské právo		objasní, v čem spočívá odlišnost mezi morálními a právními normami, odůvodní účel sankcí při porušení právní normy
		rozeznává, jaké případy se řeší v občanském soudním řízení a jaké v trestním řízení
		rozlišuje fyzickou a právnickou osobu, uvede jejich příklady
		rozlišuje náplň činnosti základních orgánů právní ochrany, uvede příklady právních problémů, s nimiž se na ně mohou občané obracet
		rozlišuje trestný čin a přestupek, vymezí podmínky trestní postižitelnosti občanů a uvede příklady postihů trestné činnosti
		uvede, které státní orgány vydávají právní předpisy i jak a kde je uveřejňují ve svém jednání respektuje platné právní normy
		vymezí podmínky vzniku a zániku důležitých právních vztahů (vlastnictví, pracovní poměr, manželství)i práva a povinnosti účastníků těchto právních vztahů
		ve svém jednání respektuje platné právní normy
Ekonomie a Člověk a svět práce - základy ekonomie: ekonomie, ekonomika, další základní ekonomické pojmy, hospodaření domácnosti - trh - nabídka, poptávka, směna, subjekty a typy trhu, tržní mechanismus, marketing, reklama - peníze - vývoj způsobů placení za zboží, funkce peněz, oběh peněz, valuty, devizový trh, konvertibilita, kurz měny, inflace, bankovní soustava, CP, finanční produkty - práce - zaměstnanost, nezaměstnanost, sociální politika státu, profesní volba, mezinárodní trh práce, bezpečnost práce, osobní management - právní subjekty v tržní ekonomice – právní úprava podnikání, živnost, obchodní společnosti, zvláštní postavení družstva - úloha státu v tržní ekonomice – hospodářská politika státu, její sociální aspekty, daňová soustava, státní rozpočet - ekonomika ČR - přechod české ekonomiky k tržnímu hospodářství, výkonnost české ekonomiky, vstup ČR do EU - světová ekonomika - ekonomická integrace ve 2. pol 20. století, mezinárodní obchod, mezinárodní měnový systém		analyzuje skrytý obsah reklamy, kriticky posuzuje podíl marketingu na úspěchu výrobku na trhu
		chová se poučeně a adekvátně situaci v případě pracovního úrazu
		korektně a citlivě řeší problémy založené na mezilidských vztazích
		kriticky posoudí své zdravotní, osobnostní a kvalifikační předpoklady pro volbu dalšího studia a profesní orientace
		na příkladu vysvětlí, jak uplatňovat práva spotřebitele (při nákupu zboží a služeb, včetně produktů finančního trhu) včetně produktů finančního trhu)
		na základě aktuálních mediálních informací posoudí vliv nejdůležitějších ekonomických ukazatelů (inflace, úroveň HDP, míra nezaměstnanosti) na změny v životní úrovni občanů
		navrhne způsoby, jak využít volné finanční prostředky (spoření, produkty se státním příspěvkem, cenné papíry, nemovitosti aj.), vybere nejvýhodnější produkt pro investování volných finančních prostředků a vysvětlí proč
		navrhne, jak řešit schodkový rozpočet a jak naložit s přebytkovým rozpočtem domácnosti
	objasní důvody evropské integrace, posoudí její význam pro vývoj Evropy	
	objasní funkci ČNB a její vliv na činnost komerčních bank	

Základy společenských věd	2.	
		objasní funkci odborů objasní funkci podpory v nezaměstnanosti, funkci úřadů práce a personálních agentur, vyhledá informace o zaměstnání a rekvalifikaci v různých typech médií objasní základní principy fungování systému příjmů a výdajů státu posoudí profesní poptávku na českém i evropském trhu práce a pružně na ni reaguje dalším vzděláváním posoudí výhody a rizika podnikání v porovnání se zaměstnáním posuzuje profesní a vzdělávací nabídku vztahující se k jeho profesní volbě a kariéře používá nejběžnější platební nástroje, smění peníze za použití kursovního lístku reflektuje význam práce pro psychické zdraví člověka, vytvoří si vyvážený pracovní rozvrh s ohledem na své osobní vztahy rozliší pravidelné a nepravidelné příjmy a výdaje a na základě toho sestaví rozpočet domácnosti rozlišuje a porovnává praktické využití jednotlivých forem podnikání, posoudí, která forma podnikání je v konkrétní situaci nejvýhodnější rozlišuje základní typy daní, rozlišuje, na které jeho činnosti se zdaňovací povinnost vztahuje rozpozná běžné cenové triky (cena bez DPH aj.) a klamavé nabídky stanoví cenu jako součet nákladů, zisku a DPH, vysvětlí, jak se cena liší podle typu zákazníků, místa či období, objasní důvody kolísání cen zboží či pracovní síly na trhu podle vývoje nabídky a poptávky uvede okruhy problémů, s nimiž se může občan obracet na jednotlivé státní instituce, uvede postup, jak uzavřít pracovní smlouvu a podat výpověď uvede postup, jak vypočítá životní minimum své domácnosti, a zažádá o sociální dávku, na niž má nárok uvede principy vývoje ceny akcií a možnosti forem investic do cenných papírů uvede příklady činnosti některých významných mezinárodních organizací a vysvětlí, jaký vliv má jejich činnost na chod světového společenství, zhodnotí význam zapojení ČR

Základy společenských věd	2.	
		uvede svá pracovní práva a vyžaduje jejich respektování od ostatních, respektuje své pracovní povinnosti uvede, jak postupovat při zakládání vlastní podnikatelské činnosti a jak zažádat o živnostenské oprávnění uvede, jakým způsobem podá daňové přiznání především k dani z příjmu, jak provede základní výpočty daní a zjistí výši sociálního a zdravotního pojištění vhodně prezentuje vlastní osobu a práci, vhodně vystupuje při přijímacím pohovoru nebo konkurzu volí bezpečné pracovní postupy šetrné k životnímu prostředí, používá adekvátní pracovní pomůcky vybere nejvýhodnější pojistný produkt s ohledem na své potřeby vybere nejvýhodnější úvěrový produkt s ohledem na své potřeby a zdůvodní svou volbu, posoudí způsoby zajištění úvěru a vysvětlí, jak se vyvarovat předlužení vyhotoví potřebnou dokumentaci pro přijímací řízení k dalšímu studiu i ve zvolené profesi vysvětlí na základě konkrétní, reálné a aktuální situace ve společnosti mechanismy fungování trhu vysvětlí podstatu inflace a její důsledky na příjmy obyvatelstva, vklady a úvěry, dlouhodobé finanční plánování a uvede příklady, jak se důsledkům inflace bránit vysvětlí způsoby stanovení úrokových sazeb a rozdíl mezi úrokovou sazbou a RPSN využívá moderní formy bankovních služeb, včetně moderních informačních a telekomunikačních technologií, ovládá způsoby bezhotovostního platebního styku ve svém jednání respektuje platné právní normy
Globální problémy - globalistika - základní pojmy, přehled problémů a hlavní způsoby řešení - příroda a kultura – ekologická problematika, demografické problémy, konzumní životní styl, masová kultura - oblast sociálních a zdravotních problémů - problémy rasové, náboženské, nacionalismus, fundamentalismus, terorismus a další problémy dle aktuálního vývoje		chová se poučeně a adekvátně situaci v případě pracovního úrazu korektně a citlivě řeší problémy založené na mezilidských vztazích na příkladu vysvětlí, jak uplatňovat práva spotřebitele (při nákupu zboží a služeb, včetně produktů finančního trhu) včetně produktů finančního trhu posoudí projevy globalizace, uvede příklady globálních problémů současnosti, analyzuje jejich příčiny a domýšlí jejich možné důsledky respektuje kulturní odlišnosti a rozdíly v projevu příslušníků různých sociálních skupin, na příkladech

Základy společenských věd	2.	
		uvede příklady činnosti některých významných mezinárodních organizací a vysvětlí, jaký vliv má jejich činnost na chod světového společenství, zhodnotí význam zapojení ČR volí bezpečné pracovní postupy šetrné k životnímu prostředí, používá adekvátní pracovní pomůcky ve svém jednání respektuje platné právní normy
Průřezová témata, přesahy, souvislosti		
Osobnostní a sociální výchova - Morálka všedního dne		
Osobnostní a sociální výchova - Spolupráce a soutěž		
Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech - Globalizační a rozvojové procesy		
Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech - Globální problémy, jejich příčiny a důsledky		
Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech - Humanitární pomoc a mezinárodní rozvojová spolupráce		
Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech - Žijeme v Evropě		
Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech - Vzdělávání v Evropě a ve světě		
Multikulturní výchova - Základní problémy sociokulturních rozdílů		
Multikulturní výchova - Psychosociální aspekty interkulturality		
Multikulturní výchova - Vztah k multilingvní situaci a ke spolupráci mezi lidmi z různého kulturního prostředí		
Environmentální výchova - Problematika vztahů organismů a prostředí		
Environmentální výchova - Člověk a životní prostředí		
Environmentální výchova - Životní prostředí regionu a České republiky		

Základy společenských věd	1.	
Výchovné a vzdělávací strategie	- Kompetence k řešení problémů - Kompetence komunikativní - Kompetence sociální a personální - Kompetence občanská - Kompetence k podnikavosti - Kompetence k učení	
Učivo		ŠVP výstupy

Základy společenských věd	1.	
Psychologie - úvod do studia základů společenských věd - obsah studia, orientace ve spol. vědách, racionální organizace studia, problémy a jejich řešení - základy psychologie - psychologie jako věda, její základní disciplíny, předmět, přístupy k výkladu lidské psychiky, člověk jako aktivní součást společnosti - obecná psychologie - třídění psychických procesů, vnímání, pozornost, představivost, paměť, učení, myšlení, řeč, vůle, psychické stavy, vztahy - psychologie osobnosti - osobnost - pojem, struktura, vlastnosti vrozené, vlastnosti získané, motivační procesy, sebepoznání, duševní zdraví, náročné živ. situace, psychologické poradenství se zřetelem k profesní orientaci		eticky a věcně správně argumentuje v dialogu a diskusi, uvážlivě a kriticky přistupuje k argumentům druhých lidí, rozpozná nekorektní argumentaci a manipulativní strategie v mezilidské komunikaci chová se poučeně a adekvátně situaci v případě pracovního úrazu korektně a citlivě řeší problémy založené na mezilidských vztazích na příkladech ilustruje vhodné způsoby vyrovnávání se s náročnými životními situacemi objasní, proč a jak se lidé odlišují ve svých projevech chování, uvede příklady faktorů, které ovlivňují prožívání, chování a činnost člověka orientuje se ve své osobnosti, emocích a potřebách porovná osobnost v jednotlivých vývojových fázích života, vymezí, co každá etapa přináší do lidského života nového a jaké životní úkoly před člověka staví porovnává různé metody učení a vyhodnocuje jejich účinnost pro své studium s ohledem na vlastní psychické předpoklady, uplatňuje zásady duševní hygieny při práci a učení projevuje etické a morální postoje k ochraně matky a dítěte reflektuje význam práce pro psychické zdraví člověka, vytvoří si vyvážený pracovní rozvrh s ohledem na své osobní vztahy uplatňuje odpovědné a etické přístupy k sexualitě, rozhoduje se s vědomím možných důsledků uplatňuje společensky vhodné způsoby komunikace ve formálních i neformálních vztazích, případné neshody či konflikty s druhými lidmi řeší konstruktivním způsobem usiluje o pozitivní změny ve svém životě související s vlastním zdravím a zdravím druhých vhodně prezentuje vlastní osobu a práci, vhodně vystupuje při přijímacím pohovoru nebo konkurzu volí bezpečné pracovní postupy šetrné k životnímu prostředí, používá adekvátní pracovní pomůcky vyloží, jak člověk vnímá, prožívá a poznává skutečnost, sebe i druhé lidi a co může jeho vnímání a poznávání ovlivňovat

Základy společenských věd	1.	
		využívá získané poznatky při sebepoznávání, poznávání druhých lidí, volbě profesní orientace zařazuje do denního režimu osvojené způsoby relaxace; v zátěžových situacích uplatňuje osvojené způsoby regenerace zná práva každého jedince v oblasti sexuality a reprodukce
Sociologie základy sociologie - člověk jako individuální osobnost a jako bytost sociální, společnost, kultura a civilizace jako vztahové rámce života, úkoly a význam věd o zkoumání společnosti, - socializace jedince a regulace jeho chování, vzorce chování, projektivní techniky - sociální komunikace - neverbální a verbální komunikace, podmínky správné komunikace, klady a zápory masové komunikace, komunikační dovednosti - sociální procesy a vztahy - sociální status a role, kulturní odlišnosti, předsudky - sociální skupiny - skupina formální, neformální, vliv skupin na utváření a kultivaci osobnosti, proměny hodnotové orientace, význam sociální kontroly, rasy, etnické skupiny, národy - konflikt - vznik konfliktních situací a druhy konfliktů - problémy mládeže - dětství, puberta, krize rodiny, problém generací, volný čas, vandalismus, kriminalita		eticky a věcně správně argumentuje v dialogu a diskusi, uvážlivě a kriticky přistupuje k argumentům druhých lidí, rozpozná nekorektní argumentaci a manipulativní strategie v mezilidské komunikaci chová se poučeně a adekvátně situaci v případě pracovního úrazu korektně a citlivě řeší problémy založené na mezilidských vztazích reflektuje význam práce pro psychické zdraví člověka, vytvoří si vyvážený pracovní rozvrh s ohledem na své osobní vztahy vhodně prezentuje vlastní osobu a práci, vhodně vystupuje při přijímacím pohovoru nebo konkurzu volí bezpečné pracovní postupy šetrné k životnímu prostředí, používá adekvátní pracovní pomůcky objasní podstatu některých sociálních problémů současnosti a popíše možné dopady sociálně patologického chování na jedince a společnost objasní, jaký význam má sociální kontrola ve skupině a ve větších sociálních celcích posoudí hodnoty, které mladým lidem usnadňují vstup do samostatného života, partnerských vztahů, manželství a rodičovství, a usiluje ve svém životě o jejich naplnění posoudí úlohu sociálních změn v individuálním i společenském vývoji, rozlišuje změny konstruktivní a destruktivní respektuje kulturní odlišnosti a rozdíly v projevu příslušníků různých sociálních skupin, na příkladech uvede svá pracovní práva a vyžaduje jejich respektování od ostatních, respektuje své pracovní povinnosti ve svém jednání respektuje platné právní normy
Politologie - základy politologie - předmět politologie, pojem státu, funkce státu, vznik a vývoj státu, formy státu, právní stát, demokracie, volby, volební právo, zákony, Ústava ČR		eticky a věcně správně argumentuje v dialogu a diskusi, uvážlivě a kriticky přistupuje k argumentům druhých lidí, rozpozná nekorektní argumentaci a manipulativní strategie v mezilidské komunikaci

Základy společenských věd	1.	
- představitelé složek státní moci, jejich pravomoci, komunikace s úřady, obec jako zákl. samosprávná jednotka státu - lidská práva - Listina základních práv a svobod - politika a ideologie - politický systém, politické vztahy, občanská společnost, přehled významných ideologií		chová se poučeně a adekvátně situaci v případě pracovního úrazu
		korektně a citlivě řeší problémy založené na mezilidských vztazích
		reflektuje význam práce pro psychické zdraví člověka, vytvoří si vyvážený pracovní rozvrh s ohledem na své osobní vztahy
		vhodně prezentuje vlastní osobu a práci, vhodně vystupuje při přijímacím pohovoru nebo konkurzu
		volí bezpečné pracovní postupy šetrné k životnímu prostředí, používá adekvátní pracovní pomůcky
		obhájí svá lidská práva, respektuje lidská práva druhých lidí a uvážlivě vystupuje proti jejich porušování
		objasní podstatu a význam politického pluralismu pro život ve státě, uvede příklady politického extremismu a objasní, v čem spočívá nebezpečí ideologií
		objasní, proč je státní moc v ČR rozdělena na tři nezávislé složky, rozlišuje a porovnává funkce a úkoly orgánů státní moci ČR
		rozlišuje a porovnává historické i současné typy států (forem vlády)
		rozlišuje složky politického spektra, porovnává přístupy vybraných politických seskupení k řešení různých otázek a problémů každodenního života občanů
		uvede okruhy problémů, s nimiž se může občan obracet na jednotlivé státní instituce,
		uvede příklady projevů korupce, analyzuje její příčiny a domýšlí její možné důsledky
		uvede příklady, jak může občan ovlivňovat společenské dění v obci a ve státě a jakým způsobem může přispívat k řešení záležitostí týkajících se veřejného zájmu
		ve svém jednání respektuje platné právní normy
Mezinárodní vztahy - mezinárodní prostředí - OSN		vyloží podstatu demokracie, odliší ji od nedemokratických forem řízení sociálních skupin a státu,
		vyloží podstatu komunálních a parlamentních voleb, na příkladech ilustruje možné formy aktivní participace občanů v životě obce či širších společenstevních
		vymezí, jakou funkci plní ve státě ústava a které oblasti života upravuje
		eticky a věcně správně argumentuje v dialogu a diskusi, uvážlivě a kriticky přistupuje k argumentům druhých lidí, rozpozná nekorektní argumentaci a manipulativní strategie v mezilidské komunikaci

Základy společenských věd	1.	
- mezinárodní politika, diplomacie - evropská integrace, EU - systém kolektivní obrany a bezpečnosti, NATO, RB OSN - vývoj mezinárodních vztahů ve 2. polovině 20. století		chová se poučeně a adekvátně situaci v případě pracovního úrazu
		korektně a citlivě řeší problémy založené na mezilidských vztazích
		reflektuje význam práce pro psychické zdraví člověka, vytvoří si vyvážený pracovní rozvrh s ohledem na své osobní vztahy
		vhodně prezentuje vlastní osobu a práci, vhodně vystupuje při přijímacím pohovoru nebo konkurzu
		volí bezpečné pracovní postupy šetrné k životnímu prostředí, používá adekvátní pracovní pomůcky
		objasní důvody evropské integrace, posoudí její význam pro vývoj Evropy
		posoudí vliv začlenění státu do Evropské unie na každodenní život občanů, uvede příklady, jak mohou fyzické a právnické osoby v rámci EU uplatňovat svá práva
		rozlišuje funkce orgánů EU a uvede příklady jejich činnosti
		uvede příklady činnosti některých významných mezinárodních organizací a vysvětlí, jaký vliv má jejich činnost na chod světového společenství, zhodnotí význam zapojení ČR
		uvede příklady institucí, na něž se může obrátit v případě problémů při pobytu v zahraničí
		ve svém jednání respektuje platné právní normy

5.11 Dějepis

Počet vyučovacích hodin za týden				Celkem
1.	2.	3.	4.	
0.75	0.75	0.5	0	2
Povinný	Povinný	Povinný		

Název předmětu	Dějepis
Oblast	Člověk a společnost
Charakteristika předmětu	Vzdělávací oblast Člověk a společnost využívá společenskovědní poznatky získané v základním vzdělávání, rozvíjí je a učí žáky zpracovávat je v širším myšlenkovém systému. Její součástí jsou i zcela nové obsahové prvky, jejichž pochopení je podmíněné rozvinutější myšlenkovou činností a praktickou zkušeností žáka gymnázia. Žáci se učí kriticky reflektovat společenskou skutečnost, posuzovat různé přístupy k řešení problémů každodenní praxe a aplikovat poznatky do současnosti. Rozvíjeny jsou důležité myšlenkové operace, praktické dovednosti a vědomí vlastní identity žáka. Oblast přispívá k utváření historického vědomí, k uchování kontinuity tradičních hodnot naší civilizace a k občanskému vzdělávání mládeže. Posiluje respekt k základním principům demokracie a připravuje žáky na odpovědný občanský život v demokratické společnosti v souladu s principy udržitelného rozvoje. Podporuje vědomí neopakovatelnosti a jedinečnosti života, významu lidské důstojnosti a úcty k výtvarům lidského ducha minulých generací i současnosti. Záměry vzdělávací oblasti jsou realizovány především prostřednictvím vzdělávacích oborů Občanský a společenskovědní základ, Dějepis a Geografie. Vzdělávací obsah oboru Geografie je z důvodu zachování celistvosti umístěn ve vzdělávací oblasti Člověk a příroda. Přesahy dané vzdělávací oblasti se promítají i do jiných vzdělávacích oblastí. Cílové zaměření vzdělávací oblasti. Vzdělávání v dané vzdělávací oblasti směřuje k utváření a rozvíjení klíčových kompetencí tím, že vede žáka k: - utváření realistického pohledu na skutečnost a k orientaci ve společenských jevech a procesech tvořících rámec každodenního života; - chápání současnosti v kontextu minulosti a budoucnosti, k vnímání společenské skutečnosti v minulosti jako souhrnu příkladů modelových společenských situací a vzorů lidského chování a jednání v nejrůznějších situacích; - chápání vývoje společnosti jako proměny sociálních společenských jevů v synchronních i chronologických souvislostech s příčinnými, důsledkovými a jinými vazbami, - rozvíjení prostorové představivosti o historických a soudobých jevech, k vnímání významu zeměpisných podmínek pro variabilitu a mnohotvárnost společenských jevů a procesů; - vnímání sounáležitosti s evropskou kulturou; pochopení civilizačního přínosu různých kultur v závislosti na širších společenských podmínkách; uplatňování tolerantních postojů vůči minoritním skupinám ve společnosti, odhalování rasistických, xenofobních a extremistických názorů a postojů v mezilidském styku; - zvládání základů společenskovědní analýzy a historické kritiky, k rozlišování mezi reálnými a fiktivními ději, k chápání proměnlivosti interpretace jevů a idejí v závislosti na vývoji jedince a společnosti;

Název předmětu	Dějepis
	- rozvíjení pozitivního hodnotového systému opřené o historickou i současnou zkušenost lidstva; chápání nesprávnosti mechanického přenosu současných etických představ do reality minulosti; - vědomé reflexi vlastního jednání i jednání druhých lidí; respektování různých systémů hodnot a motivací druhých lidí; odhalování předsudků v posuzování různých lidí, událostí či sociálních jevů a procesů; rozpoznávání negativních stereotypů v nahlížení na roli muže a ženy ve společnosti; - upevňování pocitu odpovědnosti za sebe jako jednotlivce i jako člena určitého společenství, k rozvíjení zralých forem soužití s druhými lidmi a ochoty podílet se na veřejném životě své obce, regionu, státu; uplatňování partnerských přístupů při spolupráci; - osvojování demokratických principů v mezilidské komunikaci, k rozvíjení schopnosti diskutovat o veřejných záležitostech, rozpoznávat manipulativní strategie, zaujímat vlastní stanoviska a kritické postoje ke společenským a společenskovedním záležitostem, věcně (nepředpojatě) argumentovat, využívat historické argumentace na podporu pozitivních občanských postojů; - rozvíjení a kultivaci vědomí osobní, lokální, národní, evropské i globální identity. Oblast estetická výchova, umění a kultura je zastoupena hudebním oborem, výtvarným oborem a společným vzdělávacím obsahem integrujícího tématu Umělecká tvorba a Oblast Umění a kultura. Hudební obor vede žáka k porozumění hudebnímu umění. Tato „komplexní interpretace“ obnáší zařazování znějící hudby do uměleckého období, určování stylu, žánru, formy díla, vytváření hodnotících soudů, zabývání se zvláštnostmi přístupu k interpretaci hudebního díla, významem a poselstvím díla vzhledem k určité umělecké a historické epoše, problematikou „konzumace“ hudby vzhledem k jejímu funkčnímu zařazení, problematikou „uměleckého provozu“ apod. Výtvarný obor navazuje svým obsahem a cíli na Výtvarnou výchovu v základním vzdělávání a vede žáka k uvědomělému užívání vizuálně obrazných prostředků na úrovni smyslových dispozic a na úrovni subjektivně osobnostní a sociální. Výtvarný obor pracuje s vizuálně obraznými znakovými systémy (s obrazem, sovkpturou, designem, vzhledem krajiny, architekturou, stylem oblečení, filmem, novými médii apod.), které jsou nezastupitelným nástrojem poznávání a prožívání lidské existence. V oblasti osobnostní jsou specifickým nástrojem prožívání a poznávání, v sociální oblasti jsou nástrojem komunikace a vzájemné spolupráce. Vizuálně obrazné znakové systémy zahrnují jak znakové systémy výtvarného umění různých etap a stylů, tak i ostatní produkty vizuální kultury. Využívá vizuálně obrazná vyjádření uplatňovaná v běžné komunikaci (včetně užití dostupných technologických prostředků, jako je fotografie, video, film, ICT). Obrazové znakové systémy umožňují reflektování osobního místa žáka ve světě vizuální kultury jako vnímatele, interpreta a jako tvůrce komunikačního obsahu s uvědoměním si oblasti jeho

Název předmětu	Dějepis
	účinku. Na tomto základě si vytváří přehled o vizuálně obrazných vyjádřeních jednotlivých směrů výtvarného umění. Vzdělávání v této oblasti kromě hlubšího poznání výtvarného, hudebního a dalších druhů umění vede žáka k reflektování uměleckého procesu v jeho celistvosti a uměleckých oborů v jejich vzájemných vazbách a přesazích. Takto požímané vzdělávání je rozvíjeno tématem Umělecká tvorba a komunikace, které má integrující charakter. Vzdělávací obsah tématu umožňuje žákovi pochopit základní principy umělecké tvorby a procesu komunikace v umění a prohlubuje jeho schopnost reflexe umění a kultury jako celku. Téma Umělecká tvorba a komunikace je povinným vzdělávacím obsahem a musí být do ŠVP zařazeno tak, aby každý žák dostal možnost se s ním seznámit. Cílové zaměření vzdělávací oblasti Vzdělávání v dané vzdělávací oblasti směřuje k utváření a rozvíjení klíčových kompetencí tím, že vede žáka k: - poznávání a porozumění umění prostřednictvím soustředěné a vědomé reflexe a vlastní tvorby, sledování a hodnocení umění na pozadí historických, společenských a technologických změn; - chápání umění jako specifického a nezastupitelného způsobu komunikace probíhající mezi všemi účastníky uměleckého procesu, k schopnosti odlišovat podstatné znaky jednotlivých druhů umění na základě porovnávání a uvědomování si jejich shodností a odlišností; - užívání jazyka umění jako prostředku k vyjádření nejrůznějších jevů, vztahů, prožitků, emocí a představ a k schopnosti svůj způsob vyjádření hodnotit, porovnávat a nabízet ostatním členům society; - aktivnímu podílení se na vytváření vstřícné a podnětné atmosféry (na základě porozumění, tolerance, ale i kritičnosti) pro poznávání a porozumění kulturním hodnotám, projevům a potřebám různorodých sociálních skupin, etnik a národů a na vytváření pozitivního vztahu ke kulturnímu bohatství současnosti i minulosti; - uvědomování si vlivu výchovy a vzdělání na rozvoj tvořivé osobnosti v roli tvůrce, interpreta a recipienta a na kvalitu její účasti v uměleckém procesu.
Obsahové, časové a organizační vymezení předmětu (specifické informace o předmětu důležité pro jeho realizaci)	Obsahové vymezení: Vyučovací předmět Dějepis vychází z obsahu vzdělávacího oboru Dějepis, který je součástí vzdělávací oblasti Člověk a společnost. Vychází z plánu RVP G a zahrnuje některé okruhy průřezových témat: Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech, Multikulturní výchova a Mediální výchova. Předmět Dějepis navazuje na učivo stanovené RVP ZV, rozšiřuje ho a prohlubuje. V předmětu Dějepis získávají žáci přiměřené poučení o společenském, politickém, kulturním a ekonomickém vývoji společnosti od jejího vzniku do současnosti. Důležité je zejména poznání dějů, skutků a jevů, které zásadním způsobem ovlivnily vývoj společnosti a promítly se do obrazu naší současnosti. Podstatné je

Název předmětu	Dějepis
	rozvíjet časové a prostorové jevy a empatie, které umožňují žákům lépe proniknout k pochopení historických jevů a dějů. Žáci jsou vedeni k poznání, že historie není jen uzavřenou minulostí ani shlukem faktů a definitivních závěrů, ale je kladením otázek, jimiž se současnost prostřednictvím minulosti ptá po svém charakteru a své možné budoucnosti. Proto se výuka soustřeďuje na poznání zásadních mezníků světových dějin, velká pozornost je věnována dějinám našeho národa v kontextu s evropskými dějinami. Dějepis navazuje na jiné společenskovední předměty – Český jazyk a literatura, cizí jazyky, Základy společenských věd, Estetická výchova, Zeměpis, jednotlivé poznatky se vzájemně doplňují, vyučující zdůrazňuje komplexnost informací. Estetická výchova je v tomto vzdělávacím programu do předmětu dějepis integrována, je přímou součástí tohoto předmětu. Časové a organizační vymezení: Dějepis se vyučuje v prvních třech ročnících čtyřletého studia (viz učební plán předmětu). Výuka Dějepisu není vázána na speciální učebnu. Výuka předmětu je založena především na výkladu, dialogu s žákem a práci s názornými ukázkami (mapy, video, počítačová projekce, hmotné a písemné prameny). Učitel různými metodami ověřuje znalosti a dovednosti žáků a zájem o problematiku. Do výuky jsou zařazovány další aktivity pro práci a motivaci žáků (prezentace, domácí sledování besed a diskusí s pamětníky a odborníky). Výuka je doplněna soukromou exkurzí studenta do instituce, jejíž činnost odpovídá náplni jednotlivých témat (archiv, muzeum, galerie, architektonická památka...). Snahou je, aby žáci získali všeobecný kulturněhistorický přehled a dokázali se orientovat v umění jak starším, tak dnešní doby. Předmět se snaží předložit i souvislosti se současným životním stylem. Vyučovací předmět má též funkci formativní, pomáhá vytvářet hodnotovou orientaci žáků. Prohlubuje se schopnost studentovy reflexe dějinného vývoje, umění a kultury jako celku.
Integrace předmětů	• Společný vzdělávací obsah hudebního i výtvarného oboru • Dějepis
Mezipředmětové vztahy	• Základy společenských věd • Český jazyk a literatura • Zeměpis • Anglický jazyk • Ruský jazyk • Německý jazyk

Název předmětu	Dějepis
Výchovné a vzdělávací strategie: společné postupy uplatňované na úrovni předmětu, jimiž učitelé cíleně utvářejí a rozvíjejí klíčové kompetence žáků	Kompetence k řešení problémů: - zadáváním prací a řízeným dialogem povzbuzuje žáky k tomu, aby samostatně řešili problémové otázky a byli schopni navrhnout způsoby jejich řešení, klade důraz na správnou argumentaci a hledání relevantních odpovědí.
	Kompetence komunikativní: - radí žákům jak získané poznatky srozumitelně, spisovně a odborně prezentovat, argumentovat a obhajovat své závěry v řízené diskusi - pomáhá žákům rozpoznat mýtus a hodnověrný historický pramen, učí rozpoznávat texty s manipulativním či nepravdivým pramenem, žák je veden k prohloubení schopnosti vyvrátit nepravdivé tvrzení - navozuje přátelskou atmosféru, čímž podporuje podnětnou komunikaci a poskytuje příležitost zapojit se do diskuse
	Kompetence sociální a personální: - vede žáky k vyjádření vlastních názorů, k otevřenosti, zároveň však i k toleranci názoru druhých - pomáhá pochopit a akceptovat náboženské, etnické, kulturní a sociální odlišnosti - podporuje schopnost empatie k člověku a vzájemné úcty k materiálním a duchovním hodnotám
	Kompetence k podnikavosti: : - motivuje žáky k rozhodování o výběru volitelných předmětů a k zapojování do mimoškolních aktivit a soutěží (studentská badatelská historická činnost, olympiády) - informuje o možnosti spolupracovat s některými historickými institucemi (muzea, archivy, galerie)
	Kompetence k učení: - zadává žákům samostatnou i domácí práci tak, aby tvořivě využívali informace z literatury, internetu, tisku, muzeí, archivů a dalších zdrojů, aby informace třídili, kriticky hodnotili, dovedli rozlišit primární i sekundární pramen - vede žáky k tomu, aby se naučili pracovat s historickou mapou, orientovat se v ní, vyhledávat na ní podstatné informace a nacházet souvislosti - prací s odbornou literaturou, odbornými časopisy a jinými zdroji motivuje žáky k tomu, aby využívali různé zdroje informací a společně pak vytvářeli komplexní informaci, kterou pak prezentují svým spolužákům - vede žáky k respektování autorství, učí je správně citovat, využívat zdrojů informací, vede je k tomu, aby objektivně posoudili svou práci

Název předmětu	Dějepis	
	- vede žáky k zaujímání stanovisek z různých zdrojů informací, k schopnosti porovnat jejich informační přínos a věrohodnost - motivuje žáky k tomu, aby získané informace dokázali podrobit jednoduché historické analýze	
	Kompetence občanská: - umožňuje žákům poznat naše národní tradice a kulturní dědictví a pochopit jejich význam - vyvaří pozitivní vztah k českým dějinám a českému státu	
Způsob hodnocení žáků	Výuka probíhá formou konzultací, žáci jsou hodnocení při ústní zkoušce na konci pololetí.	
Dějepis	3.	
Výchovné a vzdělávací strategie	• Kompetence k řešení problémů • Kompetence komunikativní • Kompetence sociální a personální • Kompetence k podnikavosti • Kompetence k učení • Kompetence občanská	
Učivo		ŠVP výstupy
Nejvýznamnější styly a éry - základní datace - souvislosti a rozdíly - základní pojmy - historické proměny pojetí uměleckého procesu (magický, mytický, univerzalistický, modernistický a postmodernistický, pluralitní model umění) - umění a současnost		objasní podstatné rysy magického, mytického, univerzalistického, modernistického přístupu k uměleckému procesu, dokáže je rozpoznat v současném umění a na příkladech vysvětlí posun v jejich obsahu
		objasní podstatné rysy aktuálního (pluralitního, postmodernistického) přístupu k uměleckému procesu a na základě toho vysvětlí proces vzniku a obecného vkusu estetických norem
		dokáže vystihnout nejpodstatnější rysy dnešních proměn a na příkladech uvést jejich vliv na proměnu komunikace v uměleckém procesu
Umělecký proces - umělecký proces a jeho vývoj – vliv uměleckého procesu na způsob chápání reality;dynamika chápání uměleckého procesu - její osobnostní a sociální rozměr - prezentace uměleckého díla		vědomě uplatňuje tvořivost při vlastních aktivitách a chápe ji jako základní faktor rozvoje své osobnosti; dokáže objasnit její význam v procesu umělecké tvorby i v životě
		na příkladech vysvětlí umělecký výraz jako neukončený a nedefinitivní ve svém významu; uvědomuje si vztah mezi subjektivním obsahem znaku a významem získaným v komunikaci

Dějepis	3.	
Umění jako komunikace úloha komunikace v uměleckém procesu – postavení umění ve společnosti, jeho historické proměny; umělecká a mimoumělecká znakovost; umění jako proces tvorby nových, sociálně dosud nezakotvených znaků; role umělce v societě; publikum a jeho účast v uměleckém procesu; sociální a technologické proměny dneška (nové technologie, nové umělecké disciplíny a jejich obsahy) a jejich vliv na úlohu komunikace v uměleckém procesu		na příkladech vysvětlí umělecký výraz jako neukončený a nedefinitivní ve svém významu; uvědomuje si vztah mezi subjektivním obsahem znaku a významem získaným v komunikaci vysvětlí umělecký znakový systém jako systém vnitřně diferencovaný a dokáže v něm rozpoznat a nalézt umělecké znaky od objevných až po konvenční
Recepce umění - role subjektu v uměleckém procesu – smyslové vnímání a jeho rozvoj; předpoklady tvorby, interpretace a recepce uměleckého díla; mimovědomá a uvědomělá recepce uměleckého díla; tvořivá osobnost v roli tvůrce, interpreta a recipienta - reklama - kýč		uvědomuje si význam osobně založených podnětů na vznik estetického prožitku; snaží se odhalit vlastní zkušenosti i zkušenosti s uměním, které s jeho vznikem souvisejí vysvětlí, jaké předpoklady jsou zapotřebí k recepci uměleckého díla a zejména k porozumění uměleckým dílům současnosti
1. světová válka - 1. světová válka na evropských a světových bojištích - Češi a Slováci za 1. sv. války - domácí a zahraniční odboj - vznik Československa - revoluce v Rusku a její důsledky		charakterizuje dvě světové války, dokumentuje sociální, hospodářské a politické důsledky uvede příčiny a projevy politického a mocenského obrazu světa, který byl určen vyčerpáním tradičních evropských velmocí, vzestupem USA a nastolením bolševické moci v Rusku vymezení základní znaky hlavních totalitních ideologií a dovede je srovnat se zásadami demokracie; objasní příčiny a podstatu agresivní politiky a neschopnosti potenciálních obětí jí čelit
Meziválečný vývoj v Evropě - 20. léta - léta prosperity - Československo ve 20. letech - 30. léta - léta krize a fašistické hrozby - Československo ve 30. letech - sudetoněmecká problematika - Mnichovská dohoda a rozbití Československa		popíše a zhodnotí způsob života v moderní evropské společnosti, zhodnotí význam masové kultury uvede příčiny a projevy politického a mocenského obrazu světa, který byl určen vyčerpáním tradičních evropských velmocí, vzestupem USA a nastolením bolševické moci v Rusku vymezení základní znaky hlavních totalitních ideologií a dovede je srovnat se zásadami demokracie; objasní příčiny a podstatu agresivní politiky a neschopnosti potenciálních obětí jí čelit vysvětlí souvislost mezi světovou hospodářskou krizí a vyhrocením politických problémů, které byly provázeny radikalizací pravicových i levicových protidemokratických sil

Dějepis	3.	
2. světová válka - evropská a světová bojiště - charakter Protektorátu Čechy a Morava - naše národy za 2. sv. války - domácí a zahraniční odboj		charakterizuje dvě světové války, dokumentuje sociální, hospodářské a politické důsledky
Svět po 2. světové válce - spory o poválečné uspořádání světa - vznik studené války - klíčové události ve vývoji Československa v letech 1945 - 1948 - třetí svět - svět mezi Západem a Východem, svět mezi uvolněním a napětím - svět demokracie a hospodářsky vyspělých tržních ekonomik - klíčové události ve vývoji Československa v letech 1948 - 1989 - rozpad sovětského bloku - ohniska napětí na přelomu tisíciletí - pád železné opony a politický vývoj na přelomu tisíciletí - rozpad sovětského bloku - rozdělení Československa - rozpad Jugoslávie - ohniska napětí na Předním východě - národnostní a etnické problémy v Africe - 11. září 2001 a jeho důsledky - terorismus		charakterizuje vznik, vývoj a rozpad bipolárního světa, jeho vojenská, politická a hospodářská seskupení, vzájemné vztahy a nejvýznamnější konflikt na konkrétních příkladech jednotlivých států demonstruje postupný rozklad, zánik a proměny dosavadních systémů přes úsilí mocenských struktur o jejich udržení objasní hlavní problémy specifické cesty vývoje významných postkoloniálních rozvojových zemí; objasní význam islámské, židovské a některé další neevropské kultury v moderním světě objasní podstatné rysy aktuálního (pluralitního, postmodernistického) přístupu k uměleckému procesu a na základě toho vysvětlí proces vzniku „obecného vkusu“ a „estetických norem“ popíše a zhodnotí způsob života v moderní evropské společnosti, zhodnotí význam masové kultury popíše mechanismy a prostředky postupného sjednocování Evropy na demokratických principech, vysvětlí lidská práva v souvislosti s evropskou kulturní tradicí; zná základní instituce sjednocující se Evropy, jejich úlohu a fungování porovná a vysvětlí způsob života a chování v nedemokratických společnostech a v demokraciích vymezení základní problémy soudobého světa a možnosti jeho dalšího vývoje vysvětlí základní problémy vnitřního vývoje zemí západního a východního bloku; zejména se zaměří na pochopení vnitřního vývoje a vzájemných vztahů supervelmocí USA, SSSR a na situaci ve střední Evropě a v naší zemi
Průřezová témata, přesahy, souvislosti		
Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech - Žijeme v Evropě		
Mediální výchova - Role médií v moderních dějinách		
Osobnostní a sociální výchova - Poznávání a rozvoj vlastní osobnosti		
Mediální výchova - Účinky mediální produkce a vliv médií		
Osobnostní a sociální výchova - Morálka všedního dne		

Dějepis	2.	
Výchovné a vzdělávací strategie	- Kompetence k řešení problémů - Kompetence komunikativní - Kompetence sociální a personální - Kompetence k podnikavosti - Kompetence k učení - Kompetence občanská	
Učivo	ŠVP výstupy	
Nejvýznamnější styly a éry - základní datace - souvislosti a rozdíly - základní pojmy - historické proměny pojetí uměleckého procesu (magický, mytický, univerzalistický, modernistický a postmodernistický, pluralitní model umění) - umění a současnost	objasní podstatné rysy magického, mytického, univerzalistického, modernistického přístupu k uměleckému procesu, dokáže je rozpoznat v současném umění a na příkladech vysvětlí posun v jejich obsahu objasní podstatné rysy aktuálního (pluralitního, postmodernistického) přístupu k uměleckému procesu a na základě toho vysvětlí proces vzniku a obecného vkusu estetických norem dokáže vystihnout nejpodstatnější rysy dnešních proměn a na příkladech uvést jejich vliv na proměnu komunikace v uměleckém procesu	
Umělecký proces - umělecký proces a jeho vývoj – vliv uměleckého procesu na způsob chápání reality; dynamika chápání uměleckého procesu - její osobnostní a sociální rozměr - prezentace uměleckého díla	vědomě uplatňuje tvořivost při vlastních aktivitách a chápe ji jako základní faktor rozvoje své osobnosti; dokáže objasnit její význam v procesu umělecké tvorby i v životě na příkladech vysvětlí umělecký výraz jako neukončený a nedefinitivní ve svém významu; uvědomuje si vztah mezi subjektivním obsahem znaku a významem získaným v komunikaci	
Umění jako komunikace úloha komunikace v uměleckém procesu – postavení umění ve společnosti, jeho historické proměny; umělecká a mimoumělecká znakovost; umění jako proces tvorby nových, sociálně dosud nezakotvených znaků; role umělce v societě; publikum a jeho účast v uměleckém procesu; sociální a technologické proměny dneška (nové technologie, nové umělecké disciplíny a jejich obsahy) a jejich vliv na úlohu komunikace v uměleckém procesu	na příkladech vysvětlí umělecký výraz jako neukončený a nedefinitivní ve svém významu; uvědomuje si vztah mezi subjektivním obsahem znaku a významem získaným v komunikaci vysvětlí umělecký znakový systém jako systém vnitřně diferencovaný a dokáže v něm rozpoznat a nalézt umělecké znaky od objevných až po konvenční	

Dějepis	2.	
Recepce umění - role subjektu v uměleckém procesu – smyslové vnímání a jeho rozvoj; předpoklady tvorby, interpretace a recepce uměleckého díla; mimovědomá a uvědomělá recepce uměleckého díla; tvořivá osobnost v roli tvůrce, interpreta a recipienta - reklama - kýč		uvědomuje si význam osobně založených podnětů na vznik estetického prožitku; snaží se odhalit vlastní zkušenosti i zkušenosti s uměním, které s jeho vznikem souvisejí vysvětlí, jaké předpoklady jsou zapotřebí k recepci uměleckého díla a zejména k porozumění uměleckým dílům současnosti
Počátky novověku - Evropa roku 1600 - převaha Nizozemců v evropském a světovém obchodu - české země v době předbělohorské, české stavovské povstání - třicetiletá válka - české země v době pobělohorské - pokus o revoluční změnu poměrů v Anglii		posoudí postavení českého státu uvnitř habsburského soustátí a analyzuje jeho vnitřní sociální, politické a kulturní poměry určí a zhodnotí hlavní myšlenky a principy osvícenství, rozpozná jejich uplatnění v revolucích 18. a 19. století vymezí základní znaky stavovství a absolutismu; uvede konkrétní projevy v jednotlivých zemích a příklady střetů
Absolutismus a parlamentarismus - mezinárodní vztahy ve znamení francouzské hegemonie - přeměny ve východní a střední Evropě - Rusko - Prusko - dělení Polska - české země v době osvětských reforem - svět v době nástupu britské koloniální velmoci - hospodářství a život společnosti - kultura a duchovní život mezi barokem a osvícenstvím		na konkrétních příkladech jednotlivých států demonstruje postupný rozklad, zánik a proměny dosavadních systémů přes úsilí mocenských struktur o jejich udržení posoudí význam ústavy a novou organizaci státu, uvede základní typy parlamentních státních systémů určí a zhodnotí hlavní myšlenky a principy osvícenství, rozpozná jejich uplatnění v revolucích 18. a 19. století vymezí základní znaky stavovství a absolutismu; uvede konkrétní projevy v jednotlivých zemích a příklady střetů
Věk revolucí - americká revoluce - Velká francouzská revoluce - Velká revoluce, Napoleon a Evropa - období restaurace a rovnováhy sil (1815 - 1847) - proces modernizace a zrod kapitalistické společnosti - česká společnost v 1. polovině 19. Století - revoluce 1848 – 1849		charakterizuje proces modernizace, vysvětlí průběh industrializace a její ekonomické, sociální a politické důsledky; rozpozná její ekologická rizika; určí základní příčiny asymetrického vývoje Evropy a světa v důsledku rozdílného tempa modernizace na konkrétních příkladech jednotlivých států demonstruje postupný rozklad, zánik a proměny dosavadních systémů přes úsilí mocenských struktur o jejich udržení posoudí význam ústavy a novou organizaci státu, uvede základní typy parlamentních státních systémů vysvětlí emancipační hnutí národů i jednotlivých společenských vrstev; vymezí místo utváření českého novodobého národa v tomto procesu, včetně jeho specifických rysů

Dějepis	2.	
Nacionalismus 2. poloviny 19. Století - Velká Británie jako vedoucí světová velmoc - sjednocení Německa a Itálie - Francie mezi císařstvím a republikou - česká společnost ve 2. polovině 19. Století		charakterizuje proces modernizace, vysvětlí průběh industrializace a její ekonomické, sociální a politické důsledky; rozpozná její ekologická rizika; určí základní příčiny asymetrického vývoje Evropy a světa v důsledku rozdílného tempa modernizace vysvětlí emancipační hnutí národů i jednotlivých společenských vrstev; vymezí místo utváření českého novodobého národa v tomto procesu, včetně jeho specifických rysů vysvětlí expanzivní záměry velmocí v okrajových částech Evropy a v mimoevropském světě, jež byly příčinou četných střetů a konfliktů daného období
Imperialistická a koloniální éra - koloniální výboje velmocí - pomalá cesta reforem v Rusku - technika, věda a kultura na přelomu století - mezinárodní vztahy v předvečer 1. světové války		vysvětlí emancipační hnutí národů i jednotlivých společenských vrstev; vymezí místo utváření českého novodobého národa v tomto procesu, včetně jeho specifických rysů vysvětlí expanzivní záměry velmocí v okrajových částech Evropy a v mimoevropském světě, jež byly příčinou četných střetů a konfliktů daného období
Průřezová témata, přesahy, souvislosti		
Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech - Žijeme v Evropě		
Osobnostní a sociální výchova - Poznávání a rozvoj vlastní osobnosti		
Mediální výchova - Účinky mediální produkce a vliv médií		
Osobnostní a sociální výchova - Morálka všedního dne		

Dějepis	1.	
Výchovné a vzdělávací strategie	- Kompetence k řešení problémů - Kompetence komunikativní - Kompetence sociální a personální - Kompetence k podnikavosti - Kompetence k učení - Kompetence občanská	
Učivo		ŠVP výstupy
Základní charakteristika umění - vysvětlení termínu, typy a druhy umění, základní rozdíl mezi jednotlivými uměními		vysvětlí umělecký znakový systém jako systém vnitřně diferencovaný a dokáže v něm rozpoznat a nalézt umělecké znaky od objevných až po konvenční

Dějepis	1.	
- vývoj umění, umění a společnost, stručný nástin vývoje umění obecně - znaková podmíněnost chápání světa – znakové systémy jednotlivých druhů umění		
Nejvýznamnější styly a éry - základní datace - souvislosti a rozdíly - základní pojmy - historické proměny pojetí uměleckého procesu (magický, mytický, univerzalistický, modernistický a postmodernistický, pluralitní model umění) - umění a současnost	dokáže vystihnout nejpodstatnější rysy dnešních proměn a na příkladech uvést jejich vliv na proměnu komunikace v uměleckém procesu objasní podstatné rysy aktuálního (pluralitního, postmodernistického) přístupu k uměleckému procesu a na základě toho vysvětlí proces vzniku a obecného vkusu estetických norem objasní podstatné rysy magického, mytického, univerzalistického, modernistického přístupu k uměleckému procesu, dokáže je rozpoznat v současném umění a na příkladech vysvětlí posun v jejich obsahu	
Umělecký proces - umělecký proces a jeho vývoj – vliv uměleckého procesu na způsob chápání reality - dynamika chápání uměleckého procesu - její osobnostní a sociální rozměr - prezentace uměleckého díla	na příkladech vysvětlí umělecký výraz jako neukončený a nedefinitivní ve svém významu; uvědomuje si vztah mezi subjektivním obsahem znaku a významem získaným v komunikaci vědomě uplatňuje tvořivost při vlastních aktivitách a chápe ji jako základní faktor rozvoje své osobnosti; dokáže objasnit její význam v procesu umělecké tvorby i v životě	
Umění jako komunikace - úloha komunikace v uměleckém procesu – postavení umění ve společnosti, jeho historické proměny - umělecká a mimoumělecká znakovost - umění jako proces tvorby nových, sociálně dosud nezakotvených znaků - role umělce v societě - publikum a jeho účast v uměleckém procesu - sociální a technologické proměny dneška (nové technologie, nové umělecké disciplíny a jejich obsahy) a jejich vliv na úlohu komunikace v uměleckém procesu	na příkladech vysvětlí umělecký výraz jako neukončený a nedefinitivní ve svém významu; uvědomuje si vztah mezi subjektivním obsahem znaku a významem získaným v komunikaci vysvětlí umělecký znakový systém jako systém vnitřně diferencovaný a dokáže v něm rozpoznat a nalézt umělecké znaky od objevných až po konvenční	
Recepce umění - role subjektu v uměleckém procesu – smyslové vnímání a jeho rozvoj - předpoklady tvorby, interpretace a recepce uměleckého díla - mimovědomá a uvědomělá recepce uměleckého díla - tvořivá osobnost v roli tvůrce, interpreta a recipienta - reklama - kýč	uvědomuje si význam osobně založených podnětů na vznik estetického prožitku; snaží se odhalit vlastní zkušenosti i zkušenosti s uměním, které s jeho vznikem souvisejí vysvětlí, jaké předpoklady jsou zapotřebí k recepci uměleckého díla a zejména k porozumění uměleckým dílům současnosti	

Dějepis	1.	
Úvod do studia dějepisu - předmět a úkoly historické vědy - historické prameny - pomocné vědy historické		charakterizuje smysl historického poznání a jeho povahu jako poznání neuzavřeného a proměnlivého rozlišuje různé zdroje historických informací, způsob jejich získávání a úskalí jejich interpretace
Pravěk - paleolit, mezolit, neolit, eneolit, doba bronzová, železná (halštát, latén), doba římská - Keltové, Germáni, stěhování národů		objasní ve shodě s aktuálními vědeckými poznatky materiální a duchovní život lidské společnosti v jednotlivých vývojových etapách pravěku; charakterizuje pojem archeologická kultura vysvětlí zásadní zlom ve vývoji lidstva v důsledku cílevědomé zemědělské a řemeslné činnosti zařadí časově a prostorově hlavní archeologické kultury pravěku
Starověk Kultury Předního východu: - Mezopotámie - Egypt - Malá Asie, Irán - Sýrie, Foiníkie - Izrael Antika: Řecko - počátky řeckých dějin - archaické období - klasické období - mezi řecko-perskými válkami a peloponéskou válkou - klasické období - od konce peloponéské války po ovládnutí Řecka Makedonií - helénismus Řím - Etruskové a počátky Říma - raná římská republika - vrcholný rozkvět římské republiky - doba Augustova - rozmach impéria v 1. a 2. století n. l. - principát - krize říše ve 3. st. n. l. - křesťanství		objasní židovství (vazbu mezi židovstvím a křesťanstvím) a další neevropské náboženské a kulturní systémy popíše určující procesy a události, uvede významné osobnosti starověkých dějin zdůvodní civilizační přínos vybraných starověkých společností, antiky a křesťanství jako základních fenoménů, z nichž vyrůstá evropská civilizace

Dějepis	1.	
- dominát a zánik antického světa Dálný východ: - Indie – Čína		
Raný středověk - charakteristika období - kulturní okruhy, časové rozmezí - raně středověká západní Evropa - Franská říše, Svatá říše římská - severní a střední Evropa v raném středověku - Slované a jejich první státní útvary - Sámova říše - Velkomoravská říše - počátky a mocenský rozmach českého státu - první Přemyslovci - středověké zemědělství - Byzantská říše - Kyjevská Rus - Arabská říše - vzdělanost a umění raného středověku		definuje proměny hospodářského a politického uspořádání středověké společnosti 5.–15. století a jeho specifické projevy ve vybraných státních celcích charakterizuje základní rysy vývoje na našem území objasní proces christianizace a její vliv na konstituování raně středověkých států v Evropě; vysvětlí podstatu vztahu mezi světskou a církevní mocí v západním i východním kulturním okruhu i projevy vlivu náboženství a církve ve středověké společnosti vymezí specifika islámské oblasti
Vrcholný středověk - křížové výpravy - vzestup českého státu za posledních Přemyslovců - mocenské soupeření mezi Anglií a Francií, stoletá válka - svatá říše římská za Lucemburků a prvních Habsburků - lucemburská epocha v českých zemích - husitství - středověká města		definuje proměny hospodářského a politického uspořádání středověké společnosti 5.–15. století a jeho specifické projevy ve vybraných státních celcích charakterizuje základní rysy vývoje na našem území vymezí specifika islámské oblasti vysvětlí důsledky tatarských a tureckých nájezdů, zejména pro jižní a východní Evropu vysvětlí expanzivní záměry velmocí v okrajových částech Evropy a v mimoevropském světě, jež byly příčinou četných střetů a konfliktů daného období
Pozdní středověk a počátky novověku - latinské císařství a zánik Byzance - Osmanská říše - zámořské objevy - mimoevropské civilizace - vzdělanost a umění vrcholného a pozdního středověku - renesance		definuje proměny hospodářského a politického uspořádání středověké společnosti 5.–15. století a jeho specifické projevy ve vybraných státních celcích charakterizuje základní rysy vývoje na našem území popíše základní rysy reformace a protireformace, vysvětlí důsledky pro další evropský i světový vývoj porozumí důsledkům zámořských objevů, jež vedly k podstatným hospodářským i mocensko-politickým změnám

Dějepis	1.	
- reformace - vznik střeoevropského soustátí pod vládou rakouských Habsburků - Francie a Habsburkové v 16. století - Anglie v 16. století - Rusko v 15. a 16. století - nástup nových prvků v evropské ekonomice v 16. století		posoudí postavení českého státu uvnitř habsburského soustátí a analyzuje jeho vnitřní sociální, politické a kulturní poměry rozpozná nové filozofické a vědecké myšlenky, které byly zformulovány ve 14.–17. století; zhodnotí jejich praktické dopady
Průřezová témata, přesahy, souvislosti		
Osobnostní a sociální výchova - Morálka všedního dne		
Osobnostní a sociální výchova - Sociální komunikace		
Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech - Žijeme v Evropě		
Osobnostní a sociální výchova - Poznávání a rozvoj vlastní osobnosti		

5.12 Informatika

Počet vyučovacích hodin za týden				Celkem
1.	2.	3.	4.	
1	0	0	0	1
Povinný				

Název předmětu	Informatika
Oblast	Informatika a informační a komunikační technologie
Charakteristika předmětu	Charakteristika vzdělávací oblasti: Oblast Informatika a informační a komunikační technologie (dále jen Informatika a ICT) na gymnáziu navazuje na oblast ICT v základním vzdělávání zaměřenou na zvládnutí základní úrovně informační gramotnosti, tj. na dosažení znalostí a dovedností nezbytných k využití digitálních technologií. Oblast Informatika a ICT na gymnáziu prohlubuje u žáka schopnost tvůrčím způsobem využívat informační a komunikační technologie, informační zdroje a možnosti aplikačního programového vybavení s cílem

Název předmětu	Informatika
	dosáhnout lepší orientaci v narůstajícím množství informací při respektování právních a etických zásad používání prostředků ICT. Žák je veden ke schopnosti aplikovat výpočetní techniku s využitím pokročilejších funkcí k efektivnímu zpracování informací a přispět tak ke transformaci dosažených poznatků v systematicky uspořádané vědomosti. Dynamický rozvoj oblasti ICT vyžaduje od žáka flexibilitu při přizpůsobování se inovovaným verzím digitálních zařízení a schopnost jejich vzájemného propojování. V rámci oblasti Informatika a ICT se žák seznámí se základy informatiky jako vědního oboru, který studuje výpočetní a informační procesy z hlediska používaného hardwaru i softwaru, a s jejím postavením v moderním světě. Cílem je zpřístupnit žákům základní pojmy a metody informatiky, napomáhat rozvoji abstraktního, systémového myšlení, podporovat schopnost vhodně vyjadřovat své myšlenky, smysluplnou argumentací je obhajovat a tvůrčím způsobem přistupovat k řešení problémů. Žák se seznámí se základními principy fungování prostředků ICT a soustředí se na pochopení podstaty a průběhu informačních procesů, algoritmického přístupu k řešení úloh a významu informačních systémů ve společnosti. V souvislosti s pronikáním poznatků informačních a počítačových věd do různých oblastí lidské činnosti a se specifickým využitím ICT v různých oborech je vhodné zapojit do výuky i inteligentní, interaktivní výukové prostředky, modelování přírodních, technických a sociálních procesů a situací posilujících motivaci k učení. Tím se zvyšuje pravděpodobnost uplatnění absolventů gymnázia v dalším vzdělávání a na trhu práce. Vzdělávací oblast Informatika a ICT vytváří platformu pro ostatní vzdělávací oblasti i pro mezipředmětové vztahy, vytváří žákovi prostor pro tvořivost, vlastní seberealizaci i pro týmovou spolupráci, zvyšuje motivaci k tvorbě individuálních i skupinových projektů, vytváří příležitost k rozvoji vlastní iniciativy žáků, prohlubuje jejich smysl pro inovativnost a iniciuje využívání prostředků výpočetní techniky a internetu k přípravě na vyučování a k celoživotnímu vzdělávání. Cílové zaměření vzdělávací oblasti: Vzdělávání v dané vzdělávací oblasti směřuje k utváření a rozvíjení klíčových kompetencí tím, že vede žáka k: - porozumění zásadám ovládání a věcným souvislostem jednotlivých skupin aplikačního programového vybavení a k vhodnému uplatňování jejich nástrojů, metod a vazeb k efektivnímu řešení úloh; - porozumění základním pojmům a metodám informatiky jako vědního oboru a k jeho uplatnění v ostatních vědních oborech a profesích; - uplatňování algoritmického způsobu myšlení při řešení problémových úloh; - využívání prostředků ICT k modelování a simulaci přírodních, technických a společenských procesů a k

Název předmětu	Informatika
	jejich implementaci v různých oborech; - tvořivému využívání spektra možností komunikačních technologií a jejich kombinací k rychlé a efektivní komunikaci; - využívání výpočetní techniky ke zvýšení efektivnosti své činnosti, k dokonalejší organizaci práce a k týmové spolupráci na úrovni školní, republikové a mezinárodní; - využívání informačních a komunikačních technologií (on-line vzdělávání, spolupráce na zahraničních projektech) k celoživotnímu vzdělávání a vytváření pozitivních postojů k potřebám znalostní společnosti; - využití možností výpočetní techniky a internetu k poznávacím, estetickým a tvůrčím cílům s ohledem ke globálnímu a multikulturnímu charakteru internetu; - uvědomění si, respektování a zmírnění negativních vlivů moderních informačních a komunikačních technologií na společnost a na zdraví člověka, ke znalosti způsobů prevence a ochrany před zneužitím a omezováním osobní svobody člověka; - získávání údajů z většího počtu alternativních zdrojů a odlišování informačních zdrojů věrohodných a kvalitních od nespolehlivých a nekvalitních; - respektování a používání odborné terminologie informačních a počítačových věd; - poznání základních právních aspektů a etických zásad týkajících se práce s informacemi a výpočetní technikou, k respektování duševního vlastnictví, copyrightu, osobních dat a zásad správného citování autorských děl.
Obsahové, časové a organizační vymezení předmětu (specifické informace o předmětu důležité pro jeho realizaci)	Obsahové vymezení: Vyučovací předmět Informatika vychází z obsahu vzdělávací oblasti Informatika a informační a komunikační technologie, stanovené v RVP GV. Informatika rozvíjí dovednosti základního vzdělávání informační gramotnosti. Vede k dosažení znalostí a dovedností nezbytných k využití výpočetní techniky pro komunikaci a práci s informacemi v digitální podobě. Je určen všem žákům prvního ročníku v rozsahu jedna vyučovací hodina týdně. Předmět Informatika seznamuje žáky s nově vznikajícími potřebami informační společnosti, prohlubuje jejich schopnost využívat a lépe se orientovat ve světě softwaru a informací. Informatika učí žáky zefektivnit řešení problémů, přípravu na vyučování a další vzdělávání pomocí osobních počítačů, školní sítě i internetu. Umožňuje tak žákům získané informace obsahově i graficky zpracovávat, usnadňuje komunikaci mezi jednotlivci a institucemi, zvyšuje dostupnost vzdělávání žákům. Žáci se zdokonalí v ovládání operačního systému využívaného v PC, naučí se systematicky používat základní kancelářské a komunikační programy. Při tvorbě dokumentů se budou řídit základními typografickými a estetickými pravidly.

Název předmětu	Informatika
	Žáci jsou vedeni k tomu, aby sbírali a třídili informace ze zdrojů dostupných převážně prostřednictvím internetu, aby dokázali aplikovat získané znalosti a dovednosti ve všech ostatních vzdělávacích předmětech, a to zejména při zpracovávání dokumentů. Časové a organizační vymezení: Informatika se vyučuje v prvním ročníku čtyřletého studia (viz učební plán předmětu) Výuka probíhá ve skupinách, žáci jsou rozděleni do skupin. Pro výuku jsou k dispozici dvě odborné učebny vybavené výpočetní technikou. Učebny jsou plně připojeny do školní počítačové sítě a do internetu. Při výuce lze využít v učebnách instalované dataprojektory. V jedné z učeben je možné použít interaktivní tabuli.
Integrace předmětů	• Informatika a informační a komunikační technologie
Mezipředmětové vztahy	• Český jazyk a literatura • Fyzika • Matematika
Výchovné a vzdělávací strategie: společné postupy uplatňované na úrovni předmětu, jimiž učitelé cíleně utvářejí a rozvíjejí klíčové kompetence žáků	Kompetence k řešení problémů: Učitel: - přesnými pokyny vede k získání schopnosti formulovat své požadavky a využívat je v interakci s počítačem - vhodným metodickým postupem vede žáky k ovládnutí základních funkcí počítače, učí je diagnostikovat a odstraňovat základní problémy při provozu počítače - vyžaduje výsledky zpracovávat do tabulek, grafů, přehledů a prezentací - vyžaduje chápat funkci výpočetní techniky jako prostředku k propojování různých oborů vzdělávání Kompetence komunikativní: Učitel: - vhodnými úkoly motivuje žáky, aby využívali ke svému dalšímu vzdělávání interaktivní formy vzdělávání nabízené na internetu - vede žáky ke zpracovávání informací do podoby prezentací - předvádí žákům způsoby práce s informacemi, jejich zdroji a upozorňuje na obecně platné zásady práce s daty Kompetence sociální a personální: Učitel:

Název předmětu	Informatika	
	- vede žáky k samostatné práci i spolupráci - vede žáky k ochraně informací, upozorňuje na možnosti zneužití digitálně zpracovávaných dat, zejména v počítačových sítích - svým příkladem vede žáky k dodržování základních hygienických a bezpečnostních pravidel, předpisů, poskytování první pomoci při úrazu Kompetence občanská: Učitel: - klade důraz na význam výpočetní techniky a digitálních technologií ve všech oblastech života Kompetence k učení: Učitel: - hodnotí výsledky práce své i žáků, porovnává je s dosavadními znalostmi a zkušenostmi - podněcuje žáky ke sběru informací a orientaci ve zdrojích informací - dbá na to, aby žáci při práci s informacemi ověřovali kvalitu informačních zdrojů - pečlivou kontrolou dbá na ověření věrohodnosti informací a informačních zdrojů, posuzuje jejich hodnotu a vzájemnou návaznost	
Způsob hodnocení žáků	Výuka probíhá formou konzultací, žáci jsou hodnoceni při ústní zkoušce na konci pololetí. Ústní zkoušce předchází v každém pololetí tvorba projektu. Tvorba projektu a jeho prezentace je povinná.	
Informatika	1.	
Výchovné a vzdělávací strategie	• Kompetence k řešení problémů • Kompetence komunikativní • Kompetence sociální a personální • Kompetence občanská • Kompetence k učení	
Učivo		ŠVP výstupy
Informatika jako vědní obor		posuzuje tvůrčím způsobem aktuálnost, relevanci a věrohodnost informačních zdrojů a informací
- pojem informace a data, věrohodnost informace, informační zdroje		
- binární soustava		využívá zdroje informací v klasické i digitální podobě
- kódování znaků		
- jednotky informace		

Informatika	1.	
Hardware osobního počítače - procesor a jeho komponenty - paměti počítače, typy pamětí - harddisk a jeho struktura - vnější paměťová média - vstupně-výstupní periférie		charakterizuje základní součásti počítače a jeho přídatných zařízení ovládá, propojuje a aplikuje dostupné prostředky ICT využívá teoretické i praktické poznatky o funkcích jednotlivých složek hardwaru a softwaru k tvůrčímu a efektivnímu řešení úloh
Informační sítě - typologie sítí (bus, ring, star) - P2P sítě, sítě server-klient - internet, globální charakter internetu, internetové služby		využívá dostupné služby informačních sítí k vyhledávání informací, ke komunikaci, k vlastnímu vzdělávání a týmové spolupráci využívá nabídku informačních a vzdělávacích portálů, encyklopedií, knihoven, databází a výukových programů
Základní software osobního počítače - operační systém - správa souborů a složek - archivace dat, komprimace dat, zálohování		organizuje účelně data a chrání je proti poškození či zneužití využívá teoretické i praktické poznatky o funkcích jednotlivých složek hardwaru a softwaru k tvůrčímu a efektivnímu řešení úloh
Zpracování textu - publikování, formy dokumentů a jejich struktura - využití jednoduchých i výkonných editorů pro zpracování, úpravu a formátování textů a jejich využití ve školní praxi - práce v textových editorech - zpracování konkrétních dokumentů (životopisy, smlouvy, žádosti)		pomocí textového editoru vytváří a edituje vlastní textové dokumenty posuzuje tvůrčím způsobem aktuálnost, relevanci a věrohodnost informačních zdrojů a informací respektuje při psaní základní typologická pravidla využívá dostupné služby informačních sítí k vyhledávání informací, ke komunikaci, k vlastnímu vzdělávání a týmové spolupráci využívá nabídku informačních a vzdělávacích portálů, encyklopedií, knihoven, databází a výukových programů využívá zdroje informací v klasické i digitální podobě
Základy práce v tabulkových editorech - použití tabulkového procesoru pro matematické funkce - tvorba tabulkových aplikací určených k procvičování matematiky - kontingenční tabulky, grafy		aplikuje algoritmický přístup k řešení problémů vytvoří tabulku a graf v tabulkovém editoru a provádí v něm jednoduché výpočty
Příprava prezentace ve vhodném programovém prostředí - publikování, zásady grafické a typografické úpravy dokumentu - estetické zásady publikování - prezentační software		orientuje se v možnostech uplatnění ICT v různých oblastech společenského poznání a praxe posuzuje tvůrčím způsobem aktuálnost, relevanci a věrohodnost informačních zdrojů a informací

Informatika	1.	
- prezentace vlastních zájmů, koníčků a postojů - lektorský způsob předvádění prezentace s podporou multimediálních technologií		využívá informační a komunikační služby v souladu s etickými, bezpečnostními a legislativními požadavky zpracovává a prezentuje výsledky své práce s využitím pokročilých funkcí aplikačního softwaru, multimediálních technologií a internetu
Průřezová témata, přesahy, souvislosti		
Osobnostní a sociální výchova - Sociální komunikace		
Osobnostní a sociální výchova - Morálka všedního dne		
Mediální výchova - Uživatelé		
Mediální výchova - Média a mediální produkce		
Mediální výchova - Mediální produkty a jejich významy		
Mediální výchova - Účinky mediální produkce a vliv médií		
Osobnostní a sociální výchova - Spolupráce a soutěž		
Mediální výchova - Role médií v moderních dějinách		

5.13 Volitelný předmět

Počet vyučovacích hodin za týden				Celkem
1.	2.	3.	4.	
0	0	0	0.5	0.5
			Povinný	

Název předmětu	Volitelný předmět
Oblast	Volitelné vzdělávací aktivity
Charakteristika předmětu	Žák volí z nabídky těchto volitelných předmětů: matematika fyzika chemie

Název předmětu	Volitelný předmět
	biologie základy společenských věd dějepis zeměpis
Obsahové, časové a organizační vymezení předmětu (specifické informace o předmětu důležité pro jeho realizaci)	
Způsob hodnocení žáků	Výuka probíhá formou konzultací, žáci jsou hodnoceni při ústní zkoušce na konci pololetí.

5.14 Volitelný předmět 2

Počet vyučovacích hodin za týden				Celkem
1.	2.	3.	4.	
0	0	0	0.5	0.5
			Povinný	

Název předmětu	Volitelný předmět 2
Oblast	Volitelné vzdělávací aktivity
Charakteristika předmětu	Žák volí z nabídky těchto volitelných předmětů - musí se ale lišit od volby prvního volitelného předmětu: matematika fyzika chemie biologie základy společenských věd dějepis zeměpis

Název předmětu	Volitelný předmět 2
Obsahové, časové a organizační vymezení předmětu (specifické informace o předmětu důležité pro jeho realizaci)	
Způsob hodnocení žáků	Výuka probíhá formou konzultací, žáci jsou hodnoceni při ústní zkoušce na konci pololetí.

6 Hodnocení žáků a autoevaluace školy

6.1 Pravidla pro hodnocení žáků

6.1.1 Způsoby hodnocení

Klasifikací

6.1.2 Kritéria hodnocení

Žák dálkové formy vzdělávání je hodnocen za celé pololetí na základě zkoušky, která probíhá na konci pololetí ve zkuškovém období. Při hodnocení může být přihlédnuto k průběžnému hodnocení. Forma hodnocení, kterou zvolila naše škola, je klasifikace. Výsledné hodnocení za příslušné pololetí je vyjádřeno klasifikací. Klasifikační stupnice je dána rozsahem 1 – 5 (výborný – nedostatečný). Hodnocení probíhá podle zásad Klasifikačního řádu, který je přílohou tohoto dokumentu.

6.2 Autoevaluace školy

6.2.1 Oblasti autoevaluace

Vedení školy úzce spolupracuje s jednotlivými předmětovými komisemi, v jejichž gesci jsou mimo jiné také autoevaluační procesy. Vlastním hodnocením si škola ověřuje, jak se jí daří naplňovat cíle stanovené školním vzdělávacím programem, snaží se nejen o zhodnocení současného stavu, ale i o provedení případných korekcí a stanovení strategie dalšího rozvoje.

Veškerá autoevaluační hodnocení jsou obsažena v pololetních a závěrečných zprávách, jež předkládají jednotlivé předmětové komise vedení školy.

6.2.2 Cíle a kritéria autoevaluace

Podmínky ke vzdělání - škola si jako cíle a kritéria autoevaluace klade především:

obsah a průběh vzdělávání - plánování výuky,

obsah a průběh vzdělávání - realizace výuky (interakce učitele a žáků/děti, strategie učení cizímu jazyku, rozvoj kompetencí k učení),

obsah a průběh vzdělávání - školní vzdělávací program,

podmínky ke vzdělávání bezpečnostní a hygienické,

podmínky ke vzdělávání demografické (motivace žáků/děti, postoje žáků/děti ke škole),

podmínky ke vzdělávání ekonomické,

podmínky ke vzdělávání materiální,

podmínky ke vzdělávání personální,
podpora školy žákům, spolupráce s rodiči apod. - klima školy (interakce učitele a žáků klima učitel. sboru),
podpora školy žákům/dětem, spolupráce s rodiči apod. - systém podpory žákům/dětem,
podpora školy žákům/dětem, spolupráce s rodiči apod. - zohlednění individuálních potřeb žáků/dětí,
úroveň výsledků práce školy - kvalitativní analýza,
úroveň výsledků práce školy - kvantitativní analýza,
vedení a řízení školy, kvalita personální práce a dalšího vzdělávání ped. pracovníků - organizační řízení školy,
vedení a řízení školy, kvalita personální práce a dalšího vzdělávání ped. pracovníků - partnerství školy a externí vztahy,
vedení a řízení školy, kvalita personální práce a dalšího vzdělávání ped. pracovníků - pedagogické řízení školy,
vedení a řízení školy, kvalita personální práce a dalšího vzdělávání ped. pracovníků - profesionalita a rozvoj lidských zdrojů,
vedení a řízení školy, kvalita personální práce a dalšího vzdělávání ped. pracovníků - strategické řízení,
výsledky vzdělávání žáků/dětí - hodnocení výuky (interakce učitele a žáků/dětí),
výsledky vzdělávání žáků/dětí - klíčové kompetence,
výsledky vzdělávání žáků/dětí - motivace (motivace žáků),
výsledky vzdělávání žáků/dětí - postoje (postoje žáků ke škole),
výsledky vzdělávání žáků/dětí - úspěšnost absolventů,
výsledky vzdělávání žáků/dětí - znalosti a dovednosti

6.2.3 Nástroje autoevaluace

Mezi nástroje autoevaluace školí volí tyto formy: analýza školní dokumentace, hospitace vedením (ředitel, zástupce ředitele), zjišťování a vyhodnocování výsledků vzdělávání žáků/dětí, zpětná vazba absolventů.

6.2.4 Časové rozvržení autoevaluačních činností

Autoevaluační činnosti jsou prováděny pravidelně každé pololetí. Rozvržení je dáno činnostmi v jednotlivých sledovaných oblastech, podle aktuálního ročního plánu. K zjišťování výsledků škola používá vnější i vnitřní nástroje (testování, dotazníky, rozbor materiálů, statistiky,...). P průběžné výstupy, ale i výsledky následných opatření analyzujeme v aktuálním školním roce a pracujeme s nimi v rámci celé školní docházky žáka.